

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞI

YARGI MEVZUATI
BÜLTENİ

Bültenin Kapsadığı Tarihler 25 Ocak – 13 Şubat 2006	Yayımlandığı Tarih 14 Şubat 2006	Sayı 296
---	--	--------------------

İÇİNDEKİLER

- [26.01.2006 Tarih ve 5450 Sayılı Kamu Kurum ve Kuruluşlarına Bağlı Okulların Millî Eğitim Bakanlığına Devredilmesi ile Bazı Kanunlarda ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun \(R.G. 3 Şubat 2006 - 26069\)](#)
- [01.02.2006 Tarih ve 5453 Sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun \(R.G. 7 Şubat 2006 - 26073\)](#)
- [24/11/1994 Tarihli ve 4046 Sayılı Kanun İle İhdas Edilen Bazı Kadroların Sınıf, Unvan ve Derecelerinin Değiştirilerek Çeşitli Kurumlara Tahsis Edilmesi Hakkında \(2005/9917\) Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı \(R.G. 26 Ocak 2006 - 26061\)](#)
- [Afet Sebebiyle Hak Sahibi Olanların Tespiti Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik \(R.G. 26 Ocak 2006 - 26061\)](#)
- [Türkiye'ye İltica Eden veya Başka Bir Ülkeye İltica Etmek Üzere Türkiye'den İkamet İzni Talep Eden Münferit Yabancılar ile Topluca Sığınma Amacıyla Sınırlarımıza Gelen Yabancılara ve Olabilecek Nüfus Hareketlerine Uygulanacak Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik \(R.G. 27 Ocak 2006 - 26062\)](#)
- [Gümrük Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmelik \(R.G. 3 Şubat 2006 - 26069\)](#)
- [6831 Sayılı Orman Kanununun 31, 32 ve 33 üncü Maddelerinin Uygulanmasına Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmelik \(R.G. 28 Ocak 2006 - 26063\)](#)
- [Elektronik İmza Kanununun Uygulanmasına İlişkin](#)

[Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik \(R.G. 4 Şubat 2006 - 26070\)](#)

- [Endüstriyel Tasarımların Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Uygulama Şeklini Gösterir Yönetmelik \(R.G. 7 Şubat 2006 - 26073\)](#)
- [Adli Yargı Hâkim Adaylarının, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca 1/2/2006 Tarihinde Yapılan Ad Çekme Sonucuna Göre, 2802 Sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 3825 Sayılı Kanun ile Değişik 13. Maddesi Gereğince Atanmalarına İlişkin Kararname \(R.G. 11 Şubat 2006 – 26077\)](#)
- [Adli Yargı Hâkim ve Cumhuriyet Savcıları ile İdari Yargı Hâkim ve Savcıları Hakkında 2802 Sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 31 inci Maddesine Göre Tespit Edilen Lisans Üstü Öğrenim Esaslarına İlişkin İlke Kararı \(R.G. 4 Şubat 2006 – 26070\)](#)
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun, Adli Yönden Afyonkarahisar Adli Yargı Alanından Çıkartılarak, Dinar Adli Yargı Alanına Bağlanmasına İlişkin Kararı \(R.G. 4 Şubat 2006 – 26070\)](#)
- [Anayasa Mahkemesinin E: 2000/12, K: 2005/85 Sayılı Kararı \(R.G. 8 Şubat 2006 – 26074\)](#)
- [Yargıtay Başkanlar Kurulunun 2006/1 Sayılı Kararı \(R.G. 10 Şubat 2006 – 26076\)](#)
- [Yargıtay 14. Hukuk Dairesinden Bir Adet Karar \(R.G. 26 Ocak 2006 – 26061\)](#)
- [Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden Üç Adet Karar \(R.G. 9 Şubat 2006 – 26075\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Doğru/Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Şahmo/Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Bakır/Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Keçeci/ Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Sadegül Özdemir/ Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Mehmet Mübarek Küçük/ Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Temel Ersoy/ Türkiye Davası\)](#)
- [Adalet Bakanlığına Ait Depo ve Garajlarda Muhafaza Edilen Mahcuz Mallar İçin Alınacak Ücret tarifesi Hakkında Tebliğ](#)
- [Kamu İhale kurumundan, Kamu İhale Tebliği \(Tebliğ No: 2006/1\) \(R.G. 27 Ocak 2006 - 26062\)](#)
- [Devlet Bakanlığında Zorunlu Deprem Sigortası Tarife ve Talimatında Değişiklik Yapılmasına İlişkin Tarife](#)

[ve Talimat \(R.G. 6 Şubat 2006 - 26072\)](#)

- [Devlet Bakanlığında, Bazı Sigorta Genel Şartlarında Değişiklik Yapılmasına Dair Genel Şart \(R.G. 11 Şubat 2006 - 26077\)](#)
- [Adalet Bakanlığında İlân \(R.G. 30 Ocak 2006 - 26065\)](#)
- [Ceza İşleri Genel Müdürlüğünün “Parmak İzi Hizmetleri” Konulu, 30.01.2006 Tarih ve 2551 Sayılı Duyurusu](#)
- [2006 Ocak Ayında İstifa Eden veya Meslekten Ayrılan, İsteği Üzerine ve Yaş Haddinden Emekliye Ayrılan Hâkim ve Savcılara Ait liste](#)
- [Eğitim Dairesi Başkanlığından Duyuru](#)

 [İçindekilere dön](#)

Kanunlar

Kamu Kurum ve Kuruluşlarına Bağlı Okulların Millî Eğitim Bakanlığına Devredilmesi ile Bazı Kanunlarda ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun

Kanun No. 5450

Kabul Tarihi: 26.1.2006

Amaç

MADDE 1 — Bu Kanunun amacı, kamu kurum ve kuruluşlarına bağlı okullar, eğitim merkezleri ve kurslar ile bunların bünyesindeki döner sermaye işletmelerinin Millî Eğitim Bakanlığına devredilmesine ilişkin esas ve usûlleri belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2 — Bu Kanun, Türk Silâhlı Kuvvetleri ve Emniyet Genel Müdürlüğüne bağlı okullar hariç olmak üzere kamu kurum ve kuruluşlarına bağlı okullar, eğitim merkezleri ve kurslar ile bunların personelini, bünyelerindeki döner sermaye işletmelerini, motorlu taşıtlar dahil taşınır ve taşınmazlarını ve bunlara ait bütçe ödeneklerini kapsar.

Tanımlar

MADDE 3 — Bu Kanunda yer alan;

a) Bakanlık : Millî Eğitim Bakanlığını,

b) Kurum : Eleman yetiştirmek üzere okul, eğitim merkezi ve kurs açmış kamu kurum ve kuruluşlarını,

c) Okul : Kurumların eleman yetiştirmek üzere açtıkları Anadolu Meteoroloji Meslek Lisesi, Anadolu Tapu ve Kadastro Meslek Lisesi ile sağlık, tarım ve adalet meslek liselerini,

d) Personel : Okullar, eğitim merkezleri ve kurslar ile bunların bünyelerinde bulunan döner sermaye işletmelerine ait kadrolarda bulunanları,

e) Komisyon : Devredilecek okullar ile eğitim merkezleri ve kurslar için Bakanlıktan iki, devreden kurumdan iki, Maliye Bakanlığında bir olmak üzere beş temsilciden oluşan ve başkanlığını Maliye Bakanlığı temsilcisinin yürüttüğü komisyonu,

f) Eğitim merkezleri ve kurslar : Kültür ve Turizm Bakanlığınca turizm sektörüne eleman yetiştirmek amacıyla açılmış olan eğitim merkezlerini ve kursları,

ifade eder.

Okulların ve döner sermaye işletmelerinin devri

MADDE 4 — Komisyonlarca verilecek karar sonucunda taşınmazları devir dışı bırakılanlar hariç; okullar, eğitim merkezleri ve kurslar ile bünyelerinde bulunan döner sermaye işletmeleri, taşıtlar dahil her türlü taşınır ve taşınmazları ve bütçe ödenekleri hak ve yükümlülükler ile birlikte bedelsiz olarak Bakanlığa devredilir. Komisyonlar tarafından devrine karar verilen okullar ile eğitim merkezleri ve kursların devre konu taşınırıları, taşınmazları ve taşıtları tespit edilip tutanağa bağlanarak işlemler yürütülür.

Komisyonlar, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren onbeş gün içinde kurulur ve çalışmalarını en geç üç ay içerisinde sonuçlandırır.

Bu Kanunla Bakanlığa devredilen okullar, eğitim merkezleri ve kurslar ile bunlara ait döner sermaye işletmelerinin kullanımındaki taşınmazlardan tapu sicilinde mülkiyeti kamu kurum ve kuruluşlarına ait olanlar tapuda re'sen Hazine adına tescil edilir. Devredilen okullar ile bunlara ait döner sermaye işletmeleri ve taşınmazları Bakanlığa tahsis edilmiş sayılır.

Kurumlardan devredilen okullar, eğitim merkezleri ve kurslarda istihdam edilen personele ait ödenekler ile buralardaki her türlü mal ve hizmet alımları ve sermayeye ilişkin olarak belirlenmiş bütçe ödeneklerinin devir tarihi itibarıyla kalan tutarı, devirle birlikte Bakanlık bütçesine aktarılır.

Devredilen okullar, eğitim merkezleri ve kurslar ile bunların bünyelerinde bulunan döner sermaye işletmeleriyle ilgili olarak; kurumlar tarafından yapılmış olan sözleşmeler, kredi anlaşmaları, devam eden yatırım projeleri, kurumların leh ve aleyhine açılmış ve açılacak olan davalar ile icra takipleri, bütün hak, yetki, yükümlülük, alacak ve borçlarıyla birlikte Bakanlığa geçer.

Bu Kanunda öngörülen bütün geçiş, devir, temlik ve intikal işlemleri ile bunlara ilişkin kâğıtlar her türlü vergi, resim, harç, ücret ve fondan müstesnadır.

Kadroların aktarılması ve personelin nakli

MADDE 5 — Kurumlara bağlı okullar, eğitim merkezleri ve kurslar ile bunların bünyelerinde bulunan döner sermaye işletmelerinde görev yapan personel Bakanlığa devredilmiştir.

Devredilen okullar, eğitim merkezleri ve kurslar ile döner sermaye işletmelerinde ekli (1) sayılı listelerde yer alan kadrolar, 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin ilgili bölümünden çıkarılarak iptal edilmiştir. Bu Kanuna ekli (2)

sayılı listelerde yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Millî Eğitim Bakanlığına ait bölümüne eklenmiştir. Okulların, eğitim merkezlerinin ve kursların okul müdürü, okul müdür yardımcısı, müdür, müdür yardımcısı, Turizm Eğitim Merkezi Müdürü, Turizm Aşçılık Eğitim Merkezi Müdürü, Tapu ve Kadastro Meslek Lisesi Müdürü, Meteoroloji Teknik Lise Müdürü, Meteoroloji Teknik Lise Müdür Yardımcısı unvanlı kadrolarında bulunanların görevleri, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte sona erer; bunlar, (2) sayılı liste ile ihdas edilen öğretmen unvanlı kadrolara (Turizm Eğitim Merkezleri Müdürleri, Turizm Aşçılık Eğitim Merkezleri Müdürleri, Tesis Müdürü unvanlı kadrolara), kadro ve görev unvanları değişmeyenler ise bu liste ile ihdas edilen aynı unvanlı kadrolara atanmış sayılırlar.

Okulların, eğitim merkezlerinin ve kursların sürekli işçi kadrolarında çalışanlar, kadroları ile birlikte Bakanlığa devredilir. Bu fıkra hükümlerine göre Bakanlığa geçmek istemeyen işçilerin kanunî hakları kurumlarınca ödenerek kurumlarıyla ilişkileri kesilir.

İkinci fıkra uyarınca Bakanlık kadrolarına atanan personelden kadro ve görev unvanları değişenlerin, atandıkları yeni kadrolarının aylık, ek gösterge, her türlü zam ve tazminatları ile diğer malî hakları toplamının (fazla çalışma ücreti, fiilen yapılan ders karşılığı ödenen ek ders ücreti ve döner sermaye payı ödemesi hariç) net tutarının, eski kadrolarına bağlı olarak en son ayda almakta oldukları aylık, ek gösterge, her türlü zam ve tazminatları ile diğer malî haklarının toplam (fazla çalışma ücreti, ek ders ücreti ve döner sermaye payı ödemesi hariç) net tutarından az olması halinde aradaki fark; fark giderilinceye kadar atandıkları kadrolarda kaldıkları sürece herhangi bir kesintiye tâbi tutulmaksızın tazminat olarak ödenir.

Devredilen personelin devirden önce görev yaptığı kurumlarda geçen hizmet süreleri Bakanlıkta geçmiş sayılır.

Eğitim ve öğretimde işbirliği

MADDE 6 — Kurumlar, insan gücü plânlaması, öğretim programlarının hazırlanması ve geliştirilmesi ile programların uygulanması konusunda Bakanlıkla işbirliği yapar.

Okullar, eğitim merkezleri ve kursların meslek dersleri öğretmeni ihtiyacının karşılanamaması durumunda ilgili kurumlar, ihtiyaç duyulan alanlarda nitelikleri Bakanlıkça belirlenen personelin bu okullarda, eğitim merkezlerinde ve kurslarda görevlendirilmesi için gerekli desteği sağlar.

MADDE 7 — 3/6/1938 tarihli ve 3423 sayılı Millî Eğitim Bakanlığına Bağlı Meslekî ve Teknik Öğretim Okulları Döner Sermayesi Hakkında Kanunun 1 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Okulların döner sermayelerinin toplamı yüzmilyon Yeni Türk Lirasına (YTL) çıkarılmıştır. Bu miktar, Bakanlar Kurulunca on katına kadar artırılabilir. Sermaye artırımları; döner sermaye işletmelerinin yıl sonu bilançosunda görülen kârlarının üçte birinin doğrudan sermayeye eklenmesi suretiyle karşılanır. Döner sermaye işletme faaliyetlerinden elde edilecek kârın en çok üçte biri, bu kârın gerçekleşmesini sağlayan personele katkıları oranında üretimi teşvik primi olarak dağıtılır. Ancak, her personele verilecek primin yıllık tutarı en yüksek asgari ücretin yıllık tutarından fazla olamaz. Bakanlıkça uygun bulunan alanlarda, çalışma saati göz önünde bulundurulmaksızın parça başı ücret ödenmek suretiyle mal ve hizmet üretimi yaptırılabilir. Her personelin bir ayda alacağı parça başı ücretin toplamı, asgari ücretin iki aylık tutarından fazla olamaz. Aynı iş için hem parça başı ücret hem de fazla çalışma ücreti aynı anda

ödenemez. Okulların atölye, makine parkı ve tesisleri özel sektörle işbirliği yapılarak işletilebilir. Bu fıkranın uygulanması ile ilgili hususlar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmeliklerle düzenlenir."

MADDE 8 — 19/7/1943 tarihli ve 4486 sayılı Teknik Ziraat ve Teknik Bahçıvanlık Okulları Kanunu yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 9 — 5/3/1964 tarihli ve 439 sayılı Millî Eğitim Bakanlığına Bağlı Yüksek ve Orta Dereceli Okullar Öğretmenleri ile İlkokul Öğretmenlerinin Haftalık Ders Saatleri ile Ek Ders Ücretleri Hakkında Kanununun 15 inci maddesinin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 10 — 29/3/1984 tarihli ve 2992 sayılı Adalet Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanununun 20 nci maddesinin (d) bendinde yer alan "adalet meslek okulları ile" ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 11 — 26/9/1984 tarihli ve 3045 sayılı Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanununun 3 üncü maddesinde yer alan "Taşra Teşkilatı ile doğrudan merkeze bağlı Tapu Kadastro Meslek Liselerinden" ibaresi "Taşra Teşkilatından" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 12 — 7/8/1991 tarihli ve 441 sayılı Tarım ve Köyişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesinin (h) bendinde yer alan "kurslar açmak, bu alanlarda teknisyen yetiştirmek, bu amaçla Millî Eğitim Bakanlığı ve ilgili kuruluşlarla işbirliğinde bulunmak," ibaresi "kurslar açmak veya açtırmak," olarak değiştirilmiş ve aynı maddenin (p) bendinde yer alan "veteriner sağlık teknisyeni ve laborant yetiştirmek, bunlar için gerekli okul ve tesisleri açmak," ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 13 — 441 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 11 inci maddesinin (f) bendinde yer alan ", Millî Eğitim Bakanlığı ile işbirliği yapmak suretiyle yeni okullar" ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 14 — 16/4/2003 tarihli ve 4848 sayılı Kültür ve Turizm Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 13 üncü maddesinin (f) bendinde yer alan "eğitim merkezleri kurmak," ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 15 — 13/12/1983 tarihli ve 181 sayılı Sağlık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 12. — Sağlık Eğitimi Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

a) Sağlık insan gücü plânlaması yapmak, nicel ve nitel olarak ihtiyaca uygun insan gücü yetiştirilmesi için ilgili kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapmak.

b) Tıpta uzmanlık eğitimi ile ilgili iş ve işlemleri yürütmek.

c) Personel eğitim plânını hazırlamak, eğitim programlarını düzenlemek, uygulamak veya uygulanmasını sağlamak ve koordine etmek.

d) Halkın sağlık bilincinin geliştirilmesi amacıyla eğitim programları hazırlamak, yürütmek ve koordine etmek.

e) Bakanlığın yayın faaliyetlerinin esaslarını belirlemek ve koordinasyonunu sağlamak.

f) İlgili kuruluşlarla işbirliği yaparak sağlık mesleklerinin standartlarını belirlemek.

g) Bakanlıkça verilen benzer görevleri yapmak.

MADDE 16 — 181 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 24 üncü maddesinin (d) ve (e) bentleri yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 17 — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 18 — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

2 Şubat 2006
1 SAYILI LİSTE

Kurumu : Adalet Bakanlığı
Teşkilatı : Taşra

İPTAL EDİLEN KADROLARIN
SERBESTTUTULAN
KADRO KADRO

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	ADEDİ	ADEDİ TOPLAM
E.Ö.H.	Öğretmen	1	14	14
E.Ö.H.	Öğretmen	2	2	2
E.Ö.H.	Öğretmen	3	2	2
E.Ö.H.	Öğretmen	4	10	10
E.Ö.H.	Öğretmen	5	1	1
E.Ö.H.	Öğretmen	6	13	13
E.Ö.H.	Öğretmen	7	3	3
E.Ö.H.	Öğretmen	8	1	1
G.İ.H.	Okul Müdürü	1	3	3
G.İ.H.	Okul Müdür Yardımcısı	1	6	6
G.İ.H.	Memur	5	3	3
G.İ.H.	Memur	7	4	4
G.İ.H.	Memur	9	2	2
G.İ.H.	Memur	10	3	3
G.İ.H.	Ambar Memuru	5	3	3
G.İ.H.	Ambar Memuru	9	2	2
G.İ.H.	İdare Memuru	6	1	1
G.İ.H.	İdare Memuru	8	1	1
G.İ.H.	İdare Memuru	9	2	2
G.İ.H.	İdare Memuru	10	2	2
G.İ.H.	Santral Memuru	8	1	1
G.İ.H.	Santral Memuru	11	2	2
G.İ.H.	Satınalma Memuru	5	1	1
G.İ.H.	Satınalma Memuru	8	1	1
G.İ.H.	Satınalma Memuru	9	1	1
G.İ.H.	Şoför	5	1	1
G.İ.H.	Şoför	7	1	1
G.İ.H.	Şoför	12	1	1
SH.	Sağlık Memuru	7	1	1
SH.	Sağlık Memuru	9	1	1
SH.	Sağlık Memuru	10	3	3
T.H.	Teknisyen	3	1	1
T.H.	Teknisyen	5	2	2
T.H.	Teknisyen	6	1	1
Y.H.	Hizmetli	5	6	6
Y.H.	Hizmetli	7	2	2
Y.H.	Hizmetli	8	4	4
Y.H.	Hizmetli	9	4	4
Y.H.	Hizmetli	11	7	7

Y.H.	Hizmetli	12	4	4
Y.H.	Aşçı	5	2	2
Y.H.	Aşçı	6	1	1
Y.H.	Aşçı	10	1	1
Y.H.	Aşçı	12	1	1
Y.H.	Bekçi	8	1	1
Y.H.	Bekçi	10	2	2
Y.H.	Bekçi	11	1	1
Y.H.	Bekçi	12	2	2
Y.H.	Kaloriferci	10	1	1
Y.H.	Kaloriferci	12	2	2
Y.H.	Teknisyen Yardımcısı	9	1	1
Y.H.	Teknisyen Yardımcısı	10	1	1
TOPLAM			139	139

Not: Kanun Eki Listelerden sadece Adalet Bakanlığı ile ilgili bölüm alınmıştır.

[R.G. 3 Şubat 2006 – 26069]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun

Kanun No. 5453

Kabul Tarihi: 1.2.2006

MADDE 1 — 3/7/2005 tarihli ve 5397 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun mevcut geçici maddesine "1" numarası verilmiş ve Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 2 — 2559 sayılı Kanunun ek 7 nci maddesinde düzenlenen merkez, en geç altı ay içinde kurulur. Merkez kuruluncaya kadar 2559 sayılı Kanunun ek 7 nci maddesi, 2803 sayılı Kanunun ek 5 inci maddesi ve 2937 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi hükümleri uyarınca verilen iletişimin dinlenmesi, tespiti, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi ve kayda alınmasına dair karar veya yazılı emirler, telekomünikasyon hizmeti veren kurum ve kuruluşlar tarafından derhal yerine getirilir; ilgili istihbarat kurumlarının mevcut sistemlerinin kullanılmasına devam olunur."

MADDE 2 — Bu Kanun 23/1/2006 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

6 Şubat 2006

[R.G. 7 Şubat 2006 – 26073]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Bakanlar Kurulu Kararı

Karar Sayısı : 2005/9917

24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Kanun ile ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye (V) sayılı cetvel olarak eklenen kadrolardan, ekli listenin (A) sütununda gösterilenlerin (B) sütununda belirtildiği şekilde sınıf, unvan ve derecelerinin değiştirilerek karşılıklarında adları yazılı kamu kurumlarına personelin kazanılmış hak aylık derecelerine uygun olarak kullanılmak üzere tahsis edilmesi ve aynı Kanun Hükmünde Kararnameye bağlı cetvellerin ilgili bölümlerine eklenmesi; Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcılığının 28/12/2005 tarihli ve 021814 sayılı yazısı üzerine, anılan Kanununun 25 inci maddesine göre, Bakanlar Kurulu'nca 30/12/2005 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Ahmet Necdet SEZER

CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN

Başbakan

A. GÜL

A. ŞENER

M. A. ŞAHİN

B.

ATALAY

Dışişleri Bak. ve Başb. Yrd.Devlet Bak. ve Başb. Yrd.Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bakanı

A. BABACAN

M. AYDIN

N. ÇUBUKÇU

K.

TÜZMEN

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

Devlet

Bakanı

Devlet Bakanı

C. ÇİÇEK

M. V.GÖNÜL

A.AKSU

K.

UNAKITAN

Adalet Bakanı

Milli Savunma Bakanı

İçişleri

Bakanı

Maliye Bakanı

H. ÇELİK

F. N.ÖZAK

R.AKDAĞ

B.

YILDIRIM

Milli Eğitim Bakanı Bayındırlık ve İskan Bakanı Sağlık Bakanı Ulaştırma Bakanı

M. M. EKER

M. BAŞESGİOĞLU

A. COŞKUN

Tarım ve Köyişleri Bakanı Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı Sanayi ve Ticaret Bakanı

M.H.GÜLER

A. KOÇ

O. PEPE

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Kültür ve Turizm Bakanı Çevre ve Orman Bakanı

**30/12//2005 Tarihli ve 2005/9917 Sayılı Kararnamenin Eki
Liste**

(A)
V SAYILI CETVEL
MEVCUT KADRONUN

(B)
DEĞİŞTİRİLMEK SURETİYLE
TAHSİS EDİLEN KADRONUN

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ

Sınıfı Unvanı Derecesi Adedi

Sınıfı

Unvanı

Derecesi S

GİH	Memur	10	280	TII	Mühendis (Özelleştirme)	(1-8)	3
				TII	Mühendis (Özelleştirme)	(1-9)	5
		Toplam	280	TII	Mühendis (Özelleştirme)	(3-12)	2
						Toplam	2

KURUMU : İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Adedi	Sınıfı	Unvanı	Derecesi
GİH	Memur	10	280	TII	Mühendis (Özelleştirme)	
				TII	Mühendis (Özelleştirme)	
		Toplam	280	TII	Mühendis (Özelleştirme)	(1-8) 3
						(1-9) 5
						(3-12) 2
						Toplam 2

Not: Ekli Listelerden sadece Adalet Bakanlığı ile ilgili liste alınmıştır.

[R.G. 26 Ocak 2006 – 26061]

— • —

[İçindekilere dön](#)

Yönetmelikler

Bayındırlık ve İskan Bakanlığında:

Afet Sebebiyle Hak Sahibi Olanların Tespiti Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

MADDE 1 — 28/8/1968 tarihli ve 12988 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Afet Sebebiyle Hak Sahibi Olanların Tespiti Hakkında Yönetmeliğin 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 13 — Ölen bir kimsenin afetzedeliğe ve hak sahipliğine ilişkin hakları mirasçılarına geçer. Mirasçılar birden fazla ise, kendilerine ve eşlerine ait konutu olup olmadığına bakılmaksızın birlikte hak sahibi sayılırlar.

Mirasçılar birlikte borçlandırılır. Ancak; mirasçılar istekleri halinde bu haklarından feragat edebilirler."

Yürürlük

MADDE 2 — Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 3 — Bu Yönetmelik hükümlerini Bayındırlık ve İskan Bakanı yürütür.

[R.G. 26 Ocak 2006 – 26061]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2006/9938

Ekli “Türkiye’ye İltica Eden veya Başka Bir Ülkeye İltica Etmek Üzere Türkiye’den İkamet İzni Talep Eden Münferit Yabancılar ile Topluca Sığınma Amacıyla Sınırlarımıza Gelen Yabancılar ve Olabilecek Nüfus Hareketlerine Uygulanacak Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik”in yürürlüğe konulması; İçişleri Bakanlığı’nın 15/11/2005 tarihli ve 3127 sayılı yazısı üzerine, Bakanlar Kurulu’nca 16/1/2006 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Türkiye’ye İltica Eden veya Başka Bir Ülkeye İltica Etmek Üzere Türkiye’den İkamet İzni Talep Eden Münferit Yabancılar ile Topluca Sığınma Amacıyla Sınırlarımıza Gelen Yabancılar ve Olabilecek Nüfus Hareketlerine Uygulanacak Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

Madde 1 — 14/9/1994 tarihli ve 94/6169 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Türkiye’ye İltica Eden veya Başka Bir Ülkeye İltica Etmek Üzere Türkiye’den İkamet İzni Talep Eden Münferit Yabancılar ile Topluca Sığınma Amacıyla Sınırlarımıza Gelen Yabancılar ve Olabilecek Nüfus Hareketlerine Uygulanacak Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 4 — Türkiye’ye iltica eden veya başka bir ülkeye iltica etmek üzere Türkiye’den ikamet izni talep eden yabancılardan, Türkiye’ye yasal yollardan gelenler buldukları yer valiliklerine, yasal olmayan yollardan gelenler ise giriş yaptıkları yer valiliklerine gecikmeden müracaat ederler.

Makul olan en kısa süre içerisinde müracaat etmeyenler gecikme nedenlerini açıklamak ve bu konuda yetkili makamlarla işbirliği yapmak zorundadır."

Madde 2 — Aynı Yönetmeliğin 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 5 — Türkiye'ye iltica eden veya başka bir ülkeye iltica etmek üzere Türkiye'den ikamet izni talep eden münferit yabancıların valiliklerce;

a) Kimlikleri tespit edilerek fotoğraf ve parmak izleri alınır.

b) 1951 tarihli Mültecilerin Hukuki Durumuna Dair Cenevre Sözleşmesi gereğince mülakatları yapılır. Mülakat yapma veya karar verme yetkisi verilen valiliklerde mülakatı yapmak ve karar vermek üzere personel görevlendirilir.

c) Mülakat evrakı ile birlikte mülakatçının görüşü ve 6 ncı maddeye göre verilen yetkiye istinaden başvuru sahibi hakkında verilen karar İçişleri Bakanlığı'na gönderilir.

d) İçişleri Bakanlığı'ndan bir talimat gelinceye kadar yabancı, İçişleri Bakanlığı'nca uygun görülecek bir merkez veya misafirhanede barındırılır veya İçişleri Bakanlığı'nca gösterilecek bir yerde serbest ikamete tabi tutulur.

e) İçişleri Bakanlığı'ndan alınacak talimata göre gerekli diğer işlemler yapılır."

Madde 3 — Aynı Yönetmeliğin 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 6 — Türkiye'ye iltica eden veya başka bir ülkeye iltica etmek üzere Türkiye'den ikamet izni talep eden münferit yabancıların talepleri, 1951 tarihli Mültecilerin Hukuki Durumuna Dair Cenevre Sözleşmesi ile Mültecilerin Hukuki Statüsüne ilişkin 31 Ocak 1967 tarihli Protokol ve bu Yönetmelik gereğince İçişleri Bakanlığı'nca karara bağlanır.

İçişleri Bakanlığı, karar verme yetkisini uygun göreceği hallerde valiliklere devredebilir.

Valilikçe veya İçişleri Bakanlığı'nca alınan karar valilikler aracılığıyla yabancıya tebliğ edilir.

Talebi kabul edilen yabancı, İçişleri Bakanlığı'nca uygun görülecek bir misafirhanede barındırılır veya İçişleri Bakanlığı'nca gösterilecek bir yerde serbest ikamet edebilir.

Talebi kabul edilmeyen yabancı bu karara karşı 15 gün içerisinde isterse ilgili valiliğe itiraz edebilir.

İtiraz süresi kararın daha hızlı verilebilmesi için gerekli görülen durumlarda İçişleri Bakanlığı'nca daha kısa olarak belirlenebilir.

Karara itiraz eden yabancıların bu konudaki ifadesi ve ifadesini destekleyen diğer bilgi ve belgeler valilikçe İçişleri Bakanlığı'na gönderilir. İtiraz, İçişleri Bakanlığınca sonuçlandırılır ve nihai karar yabancıya tebliğ edilir.

İtirazları nihai olarak reddedilenlerin durumu, yabancılarla ilgili genel hükümler çerçevesinde değerlendirilir. Yabancılarla ilgili genel hükümler çerçevesinde de ikamet izni verilmesi uygun görülmeyen yabancılarla idarece belirlenen süre içerisinde Türkiye'yi terk etmeleri gerektiği bildirilir. Ülkeyi terk etmeyen yabancılar, İçişleri Bakanlığının talimatı üzerine valiliklerce veya doğrudan karar verme yetkisinin valiliklere devredildiği hallerde, valilikler tarafından re'sen Türkiye'den çıkartılırlar."

Madde 4 — Aynı Yönetmeliğin 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 7 — İçişleri Bakanlığı, Türkiye'ye iltica eden veya başka bir ülkeye iltica etmek üzere Türkiye'den ikamet izni talep eden münferit yabancılarla ilişkin işlemler ile barınma, iaşe, nakil, üçüncü ülkelere kabul, gönüllü geri dönüş, pasaport ve vize temini gibi hususlarda, diğer bakanlık, kurum ve kuruluşlar ile Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek

Komiserliği, Uluslararası Göç Örgütü gibi uluslararası kuruluşlar ve sivil toplum örgütleri ile işbirliğinde bulunabilir."

Madde 5 — Aynı Yönetmeliğın 30 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Görevlendirme

Madde 30 — İçişleri Bakanlığı'nca, münferit yabancılar hakkında karar vermek ve yapılan itirazı değerlendirmek üzere, iltica-sığınma alanında eğitim almış yeteri kadar personel Bakanlıkta ve valiliklerde görevlendirilir. İçişleri Bakanlığı'nca, bu personelden Bakanlıkta görevli olanlar valiliklerde veya valiliklerde görevli olanlar, görevli oldukları il dışındaki illerde her seferinde onbeş iş gününü aşmamak üzere geçici olarak görevlendirilebilir.

Topluca sığınma veya nüfus hareketlerinde bu Yönetmeliğın uygulanabilmesi ve yeterli düzeyde personel ile desteklenebilmesi için ilgisine göre Genelkurmay Başkanlığı veya İçişleri Bakanlığı'nın teklifi üzerine ilgili bakanlık veya kamu kurum ve kuruluşları, ileri toplama ve toplama bölgelerinde yeteri kadar personeli geçici görevle görevlendirirler.

Geçici olarak görevlendirilen personelin, müstahak ise, harcırahları 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümlerine göre ödenir."

Madde 6 — Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 7 — Bu Yönetmelik hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 27 Ocak 2006 – 26062]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Devlet Bakanlığından:

Gümrük Yönetmeliğında Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmelik

MADDE 1 — 31/5/2002 tarihli ve 24771 sayılı Mükerrer Resmî Gazete'de yayımlanan Gümrük Yönetmeliğının 67 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Özet beyana orijinal manifesto veya ana konşimentonun eklenmesi zorunludur. Ancak, uluslararası sularda avlanan balıklar için düzenlenen özet beyanlarda bu zorunluluk aranmaz. Özet beyan veya özet beyan yerine geçen belgeler, 10 no.lu ekte yer alan Özet Beyan Tescil Defterine kaydolunur."

MADDE 2 — Aynı Yönetmeliğın 727 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Arta kalanı, Müsteşarlıkça idarenin eğitim, otomasyon ve tanıtım, uluslararası ilişkilerin geliştirilmesi, acil ve süreli işlerin yapılması, hizmet mahallerinin fiziki olarak iyileştirilmesi gibi geliştirilmesine yönelik hizmetlerinde kullanılır. Muhbir olmaması durumunda muhbire ayrılan pay da bu hüküm doğrultusunda kullanılır."

MADDE 3 — Aynı Yönetmeliğın 734 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"**Madde 734** — Özet beyan olarak verilen TIR karnesinde kayıtlı miktara göre tespit edilen eksiklik veya fazlalıklar hakkında aşağıdaki işlemler yapılır.

a) TIR karnesinde kayıtlı miktara göre eksik veya fazla çıkan kaplar ile dökme eşyada %3'ü aşan oranda eksik veya fazla eşya hakkında eksiklik veya fazlalık takibatı yapılır. TIR karnesi çıkış (Volet-2)

yaprağına ve dipkoçanınin ilgili bölümlerine; TIR karnesinde kayıtlı miktara göre eksik veya fazla çıkan eşya miktarı kaydedilerek üzerine; "Şartlı İbra Edilmiştir" yazılır veya kaşe basılır. Bununla birlikte, TIR/Transit Takip Programının "TIR Volet-2" ekranına "Şartlı İbra Edildi" kaydı düşülür.

b) TIR karnesinde kayıtlı miktara göre eksikliğin veya fazlalığın tespit edildiğini gösterir tutanağın imzalandığı tarihte yapılan bildirim üzerine 3 aylık bir süre verilerek bu süre içerisinde TIR karnesi hamilinden (Taşıyıcı Firma) eksiklik veya fazlalığın neden kaynaklandığının belgelenmesi istenir. TIR karnesi hamilince (Taşıyıcı Firma) eşyanın mahrecinden yüklenmediği veya yanlışlıkla başka yere çıkarıldığı veya kaza ve avarya neticesinde kaybolduğu veya çalındığına ilişkin belgenin, eşyanın yüklendiği liman yetkililerinden, çıkış acentelerinden, taşımacı kuruluş kamu kuruluşu ise bu kuruluştan alınarak eşyanın yüklendiği limandaki en büyük mülki idare amirince, gümrük idaresince, ticaret ve sanayi odalarınca, liman başkanlığınca, konsolosluk veya büyükelçiliklerden herhangi birisine tasdik ettirilerek ibrazı gerekir.

c) Eksikliğe ilişkin olarak verilen süre sonunda ibraz edilen belgelerin geçerli sayılmadığı veya herhangi bir belge ibraz edilmediği takdirde gümrük idaresince eksik çıkan eşyaya isabet eden gümrük vergi ve resimleri tahakkuk ettirilerek TIR karnesi hamilinden tahsil edilir. Gümrük vergilerinin bu yolla tahsil edilememesi halinde TIR Sözleşmesinin 11/1 inci maddesindeki süre dikkate alınarak TIR karnesi Volet 2 aslı, ekleri ve gerekli belgeler kefil kuruluş ve diğer kurumlar nezdinde gerekli takibatta bulunulmak üzere derhal Müsteşarlığa (Gümrükler Kontrol Genel Müdürlüğü) gönderilir.

d) Fazlalığa ilişkin olarak verilen süre sonunda ibraz edilen belgelerin geçerli sayılmadığı veya geçerli bir belge ibraz edilmediği takdirde, fazla eşyaya el konularak müsadere edilir ve fazla çıkan eşyanın CİF kıymeti kadar para cezası alınır.

Müsadereyi gereken beyan fazlası eşya için; gümrük idare amiri başkanlığında, varsa bir müdür yardımcısı, bir muayene memuru ve bir gümrük memurundan oluşan heyet marifetiyle müsadere kararı alınır. Müsadere kararı alınan eşya hakkında tasfiye hükümleri uygulanır.

e) Eksiklik ve fazlalığa ilişkin olarak verilen süre içinde ve de geçerli belge ibraz edildiğinin anlaşılması durumunda, TIR karnesinin çıkış (Volet-2) yaprağına "Şartlı İbra Kaldırılmıştır" meşruhatı verilir. TIR/ Transit Takip Programının "TIR Volet-2" ekranında "Şartlı İbra Edildi" şerhi kaldırılarak "İbra Edildi" şeklinde kayıt düşülür.

f) TIR karnesinde kayıtlı dökme gelen eşyadaki %3'ü aşmayan eksiklik veya fazlalıklar için takibat yapılmaz.

g) TIR karnesinde kayıtlı eşyadan kap adedi itibariyle tamam çıkan ancak, sayı, baş, ağırlık gibi ölçülerinde eksiklik veya fazlalık olan eşya için takibat yapılmaz."

MADDE 4 — Aynı Yönetmeliğin ekinde yer alan Ek-35 ve Ek-58 ekteki şekilde değiştirilmiştir.

Yürürlük

MADDE 5 — Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 6 — Bu Yönetmelik hükümlerini Gümrük Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan yürütür.

ÖLÇÜ VE TARTI ALETLERİNİN İTHAL EDİLEBİLECEĞİ GÜMRÜK İDARELERİ

1 – ANKARA GÜMRÜK VE MUHAFAZA BAŞMÜDÜRLÜĞÜ

- 1 - Esenboğa Gümrük Müdürlüğü
- 2 - Ankara TIR Gümrük Müdürlüğü
- 3 - Ankara Posta Gümrük Müdürlüğü
- 4 - Kayseri Gümrük Müdürlüğü
- 5 - Ankara Mürted Gümrük Başmemurluğu

2 – ANTALYA GÜMRÜK VE MUHAFAZA BAŞMÜDÜRLÜĞÜ

- 1 - Antalya Gümrük Müdürlüğü
- 2 - Antalya Havalimanı Gümrük Müdürlüğü
- 3 - Antalya Serbest Bölge Gümrük Müdürlüğü

3 – İSTANBUL GÜMRÜK VE MUHAFAZA BAŞMÜDÜRLÜĞÜ

- 1 - Erenköy Gümrük Müdürlüğü
- 2 - Halkalı Gümrük Müdürlüğü
- 3 - Atatürk Havalimanı Gümrük Müdürlüğü
- 4 - Haydarpaşa Gümrük Müdürlüğü
- 5 - İstanbul Posta Gümrük Müdürlüğü
- 6 - Atatürk Havalimanı Serbest Bölge Gümrük Müdürlüğü
- 7 - Çerkezköy Gümrük Müdürlüğü
- 8 - Trakya Serbest Bölge Gümrük Müdürlüğü
- 9 - Ambarlı Gümrük Müdürlüğü
- 10 - İstanbul Deri Serbest Bölge Gümrük Müdürlüğü

4 – İZMİR GÜMRÜK VE MUHAFAZA BAŞMÜDÜRLÜĞÜ

- 1 - Adnan Menderes Gümrük Müdürlüğü
- 2 - İzmir Gümrük Müdürlüğü
- 3 - Ege Serbest Bölge Gümrük Müdürlüğü

5 – TRABZON GÜMRÜK VE MUHAFAZA BAŞMÜDÜRLÜĞÜ

- 1 - Trabzon Gümrük Müdürlüğü
- 2 - Rize Gümrük Müdürlüğü
- 3 - Trabzon Serbest Bölge Gümrük Müdürlüğü

6 – MERSİN GÜMRÜK VE MUHAFAZA BAŞMÜDÜRLÜĞÜ

- 1 - Mersin Gümrük Müdürlüğü
- 2 - Mersin Serbest Bölge Gümrük Müdürlüğü

7 – MALATYA GÜMRÜK VE MUHAFAZA BAŞMÜDÜRLÜĞÜ

- 1 - Malatya Gümrük Müdürlüğü
- 2 - Kahramanmaraş Gümrük Müdürlüğü

8 – BURSA GÜMRÜK VE MUHAFAZA BAŞMÜDÜRLÜĞÜ

- 1 - Eskişehir Gümrük Müdürlüğü
- 2 - Bandırma Gümrük Müdürlüğü
- 3 - Çanakkale Gümrük Müdürlüğü
- 4 - Bursa Gümrük Müdürlüğü

9 – GAZİANTEP GÜMRÜK VE MUHAFAZA BAŞMÜDÜRLÜĞÜ

- 1 - Gaziantep Gümrük Müdürlüğü

10 – HOPA GÜMRÜK VE MUHAFAZA BAŞMÜDÜRLÜĞÜ

- 1 - Sarp Gümrük Müdürlüğü
- 2 - Hopa Gümrük Müdürlüğü

11 – İSKENDERUN GÜMRÜK VE MUHAFAZA BAŞMÜDÜRLÜĞÜ

- 1 - İskenderun Gümrük Müdürlüğü
- 2 - Antakya Gümrük Müdürlüğü

12 – İZMİT GÜMRÜK VE MUHAFAZA BAŞMÜDÜRLÜĞÜ

- 1 - Gebze Gümrük Müdürlüğü
- 2 - Derince Gümrük Müdürlüğü
- 3 - İzmit Gümrük Müdürlüğü
- 4 - Sakarya Gümrük Müdürlüğü

13 – SAMSUN GÜMRÜK VE MUHAFAZA BAŞMÜDÜRLÜĞÜ

- 1 - Samsun Gümrük Müdürlüğü

14 – EDİRNE GÜMRÜK VE MUHAFAZA BAŞMÜDÜRLÜĞÜ

- 1 - Kapıkule Gar Gümrük Müdürlüğü
- 2 - Tekirdağ Gümrük Müdürlüğü

15 – HABUR GÜMRÜK VE MUHAFAZA BAŞMÜDÜRLÜĞÜ

- 1 - Diyarbakır Gümrük Müdürlüğü

EK 58

İhraç Eşyasında Kullanılmak Üzere Geçici Olarak İthal Edilecek Ambalaj Maddeleri Listesi

Sıra No	Eşyanın Cinsi	Hangi Eşyanın İhracında Kullanılacağı
1	Polietilen varak	Genel
2	Plastik ambalaj maddesi	Genel
3	Selefon (basılı ve baskısız)	Genel
4	Genleşen polistren atyropar ve benzerleri (toz, levha ve kutu)	Genel
5	PVC fiçı (100 lt. ve yukarısı)	Genel
6	Plastik ve naylon fileler	Genel
7	Rulo ve tabaka halinde polivinilklorür müstahzarları	Yaş ve kuru meyve ihracatında
8	Polipropilenden mamul torba	Genel
9	Vakum ambalajlara uygun naylon torba	Genel
10	Yalnız rulo veya tabaka halinde polipripilen	Genel
11	Styropor kutu	Canlı yılan balığı ihracatında
12	Köpük tabak	Genel
13	PVC bant (bir yüzüne kauçuk esaslı yapıştırıcı sürülmüş)	Genel
14	Elbise askıları	Konfeksiyon sanayiinde
15	Ağaçtan mamul üzeri açık kutu	Kuru meyve ihracatında
16	Tahta ambalaj maddeleri	Genel
17	Mantar tapalar	Şişeli şarap ihracatında

18	Örme sepetler	Genel
19	Bilumum kağıt, karton ve mukavvalar (hutbak kağıtları hariç)	Genel
20	Mukavva kutular	Genel
21	Polistiren ve propilen kaplı kraft kağıt torba	Genel
22	Dezenfektan kağıt	Yaş üzüm ihracatında
23	Parafinli kutu	Doğum sonrası elde edilen yavru zarlarının ihracatında
24	Askılı elbise kutusu	İhraç edilen konfeksiyon eşyasının ambalajında
25	Baskılı her cins etiket	Genel
26	Hambez çuval	Un ihracatında
27	Bez veya brandadan yapılmış torba	Efektif naklinde
28	Yükleme bantları	Ambalajlanmış torbaların ihracatında
29	Kanaviçeler	Genel
30	Kanaviçe sisal ve jüt çuvalar	Genel
31	Elektrolitik tenekeler	Genel
32	Laklanmış elektrolitik tenekeler	Konserve İhracatında
33	Laklanmış elektrolitik kutu ve kapakları	Genel
34	Galvanizli tel	Genel
35	Yassı tel ve kapsüller (Parkelik kereste ve parkeler için)	Genel
36	Kok cinsi teneke levha	Genel
37	Her nevi baskılı ve özellik arz eden teneke kutu ve kaplar	Genel
38	Çember tokaları	Genel
39	Ambalaj çemberi ve tokaları	Genel
40	Variller (Plastik, ağaç, sac)	Genel
41	Paslanmaz çelik ve emaye sac variller ve kaplar	Genel
42	Basınca dayanıklı tüpler	Genel
43	Demirden mamül kafes	Genel
44	Alüminyum varakalar ve levhalar	Genel
45	A- Alüminyum kaplar B- Alüminyum kutu ve kapakları C-Laklanmış alüminyum kutu ve kapakları	Traş bıçakları ihracatında Salyangoz ihracatında Bira ve diğer meşrubat ihracatında
46	Printer baskı şeritleri	Kuru üzüm ve diğer kuru meyvelerin ihracatında (ambalajlar üzerine üretim ve son kullanma tarihi konulmasında)
47	İçi alüminyum folyo kaplı kraft kağıt torba	Çay ihracatında
48	Vidalı şişe kapağı	Bira ihracatında
49	Alüminyum folyo kaplar	Muhtelif Türk tatlılarının

		ihracatında
50	Plastikten mamul tıpa	Otomobillerde ve diğer araçlarda kullanılmak üzere ihraç edilecek hortumların ağız kısmı (deforme olmaması için)
51	Gümrük idaresince ambalaj olarak kullanılacağı tespit edilen eşya	Genel

[R.G. 3 Şubat 2006- 26069]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Cevre ve Orman Bakanlığından:

6831 Sayılı Orman Kanununun 31, 32 ve 33 üncü Maddelerinin Uygulanmasına Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmelik

MADDE 1 — 14/8/1987 tarihli ve 19544 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 6831 sayılı Orman Kanununun 31, 32 ve 33 üncü Maddelerinin Uygulanmasına Dair Yönetmeliğe aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“**Ek Madde 1** — 21/10/2003 tarihli ve 4992 sayılı Nüfus Kanununun Bir Maddesinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra, orman köylerinden bölünme sonucu birden fazla köy veya birden fazla köyün birleşerek yeni bir köy veya kasaba kurulması durumunda yeni oluşturulan köy ve kasabalardaki kişilerin o köy veya kasaba nüfusuna kayıtlı olduğu kabul edilir.”

Yürürlük

MADDE 2 —Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 3 —Bu Yönetmelik hükümlerini Orman Genel Müdürü yürütür.

[R.G. 28 Ocak 2006- 26063]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Telekomünikasyon Kurumundan:

Elektronik İmza Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

MADDE 1 — 6/1/2005 tarihli ve 25692 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektronik İmza Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"**Madde 10** — ESHS, nitelikli elektronik sertifika başvurusundan sonra sertifikayı oluşturur ve sertifika sahibine teslim eder. Nitelikli elektronik sertifikanın geçerlilik süresi sözleşme ve/veya taahhütnameler ile belirlenir."

MADDE 2 — Aynı Yönetmeliğin 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"f) Sözleşmenin ve/veya taahhütnamehlerin hüküm ve şartlarında meydana gelecek değişikliklere,"

MADDE 3 — Aynı Yönetmeliğin Ekinde yer alan Ek-1 in (8) numaralı paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"8) Sözleşme ve/veya Taahhütname Örneği: Taahhütnamehlerin ve/veya nitelikli elektronik sertifika sahipleri ile yapacağı sözleşmenin birer örneği,"

Yürürlük

MADDE 4 — Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 5 — Bu Yönetmelik hükümlerini Telekomünikasyon Kurulu Başkanı yürütür.

[R.G. 4 Şubat 2006- 26070]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Sanayi ve Ticaret Bakanlığında:

Endüstriyel Tasarımların Korunması Hakkında Kanun Hükümünde Kararnamenin Uygulama Şeklini Gösterir Yönetmelik

BİRİNCİ KISIM Genel Hükümler

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak, Tanımlar,
Başvurunun Yeri ve Zamanı

Amaç

Madde 1 — Bu Yönetmeliğin amacı, 554 sayılı Endüstriyel Tasarımların Korunması Hakkında Kanun Hükümünde Kararnamede belirtilen tasarım tescil başvurusunun yeri, zamanı ve başvuru evrakının düzenlenmesi ile tasarımlarla ilgili diğer işlemlerde uygulanacak usul ve esasları belirlemektir.

Kapsam

Madde 2 — Bu Yönetmelik, 554 sayılı Kanun Hükümünde Kararname hükümlerine göre tescile uygun tasarımların korunmasına ilişkin esasları, kuralları ve şartları kapsar.

Dayanak

Madde 3 — Bu Yönetmelik, 554 sayılı Endüstriyel Tasarımların Korunması Hakkında Kanun Hükümünde Kararnameye dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

Madde 4 — Bu Yönetmelikte geçen;

Enstitü: Türk Patent Enstitüsünü,

Kanun hükümünde kararname: 554 sayılı Endüstriyel Tasarımların Korunması Hakkında Kanun Hükümünde Kararnameyi,

Tasarım: Bir ürünün tümü veya bir parçası veya üzerindeki süslemenin, çizgi, şekil, biçim, renk, doku, malzeme veya esneklik gibi insan duyuları ile algılanan çeşitli unsur veya özelliklerin oluşturduğu bütünü,

Ürün: Bilgisayar programları ve yarı iletkenlerin topoğrafyaları hariç olmak üzere, endüstriyel yolla veya elle üretilen herhangi bir nesnenin yanısıra bileşik bir sistem veya bunu oluşturan parçaları, setler, takımlar, ambalajlar gibi nesnelere, birden çok nesnenin veya sunuşun birarada algılanabilen bileşimleri, grafik semboller ve tipografik karakterleri,

Bileşik Ürün: Sökülüp takılma yoluyla değiştirilebilen ve aralarında fiziki bağıllık bulunan birden çok bileşenden oluşan bir ürünü,

Tasarımcı: Korumaya konu olan tasarımı tasarlayan kişiyi,

Bülten: Kayıt ortamının türüne bakılmaksızın, tasarımlara ilişkin tüm tescil bilgilerinin ve tescil olunan tasarım ile ilgili sonradan meydana gelen bütün değişikliklerin yayımlandığı Resmi Endüstriyel Tasarımlar Bültenini,

Sınıf: Endüstriyel tasarımların uluslararası sınıflandırılmasına ilişkin Locarno Anlaşmasına dayanılarak tasarımların kodlandığı sınıfı,

Tebliğ: 5000 sayılı Türk Patent Enstitüsü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasının (f) bendi ile 25 inci maddesine göre Türk Patent Enstitüsünce uygulanacak olan ücret tarifesine ilişkin tebliği,

Kurul: Yayına veya Enstitü kararlarına yapılan itirazları değerlendiren Yeniden İnceleme ve Değerlendirme Kurulunu,

Ücret: Tebliğde belirtilen ilgili ücret ile bu ücretin katma değer vergisini ve varsa harcının toplamını,

Vekil: Enstitü vekil sicilinde kayıtlı marka veya patent vekillerini, ifade eder.

Başvurunun yeri ve zamanı

Madde 5 — Yurtdışından veya yurtdışından yapılan tüm başvurular Türk Patent Enstitüsüne ya da onun yetkili kıldığı makama yapılır.

Başvuru zamanı, Enstitü tarafından verilecek gün, saat ve dakikadır.

Başvuru sahibinin veya vekilinin posta vasıtasıyla yapmış olduğu başvuru, ikinci fıkrada yazılı esasa göre Enstitüye giriş tarihinden itibaren hüküm ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Korumadan Yararlanacak Kişiler

Korumadan yararlanacak kişiler

Madde 6 — Endüstriyel Tasarımların Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin öngördüğü şekilde, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları veya Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde ikametgahı olan veya snai veya ticari faaliyette bulunan gerçek veya tüzel kişiler veya Paris veya Bern Sözleşmeleri veya Dünya Ticaret Örgütü Kuruluş Anlaşması hükümleri dahilinde başvuru hakkına sahip kişiler korumadan yararlanırlar.

Yukarıdaki fıkra kapsamına girmemekle beraber Türkiye Cumhuriyeti uyruğundaki kişilere kanunen veya fiilen tasarım koruması tanımış yabancı devletlerin gerçek veya tüzel kişileri de karşılıklılık ilkesi uyarınca Türkiye’de tasarım korumasından aynı şekilde yararlanır.

Karşılıklılık ilkesi, ülkelerin Türk vatandaşlarının tasarımlarını tescil etmesi veya tescil edeceğini yazılı bildirmesi olarak kabul edilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Tasarımcı Olarak Belirtilme Hakkı

Tasarımcı olarak belirtilme hakkı

Madde 7 — Tasarımcının adı tasarım sicilinde, rüçhan belgelerinde ve yayım sırasında yer alır.

Tasarım tescil başvurusunda yer alan tasarım ya da tasarımlar birden fazla kişi tarafından oluşturulmuşsa hangi tasarımların kimler tarafından yapıldığı başvuru formunda veya gerektiğinde ilave bir sayfa hazırlanmak suretiyle belirtilmelidir.

Tasarımcı olarak belirtilme hakkı devir ve ferağ edilmez.

İKİNCİ KISIM Başvuru, İnceleme, Tescil

BİRİNCİ BÖLÜM Başvuru ve Eklenecek Belgeler

Başvuru

Madde 8 — Tasarım tescil başvurusu, Enstitü tarafından yayımlanan formlara uygun olarak iyi kalitede düz beyaz A4 kağıdına daktilo veya bilgisayar ile yazılır. Başvuru formunda başvuru sahibinin varsa vekilinin adı, soyadı, unvanı, imzası ve tarih açıkça yer alır.

Başvuru formunda, tasarım ya da tasarımlar bir ürüne ait ise ürünün, dekoratif bir motif ya da desen ise bu motif ya da desenin uygulanacağı ürünün bilinen ismi belirtilmelidir. Tasarımlar Locarno Anlaşmasında belirtilen ürün ya da ürünlere karşılık gelen kod numaraları ve adlar kullanılmak suretiyle tanımlanır. Locarno Sınıflandırmasında yer almayan ürünler Enstitü tarafından tanımlanır.

Eklenecek belgeler

Madde 9 — Başvuru formuna aşağıdaki belgelerin eklenmesi zorunludur.

a) Görsel anlatım, tasarımın tüm belirgin özelliklerini yansıtan ve yayım yoluyla çoğaltmaya elverişli, resim, çizim, grafik, fotoğraf veya benzeri bir biçimde hazırlanmış tasarımın veya tasarımın uygulandığı ürünün görünümüdür.

Görsel anlatımlar, iyi kalitede düz beyaz A4 kağıdına, en az 8x8 cm. en fazla 16x16 cm. boyutunda hazırlanarak görsel anlatım sayfasına yapıştırılır veya bu sayfada görüntülenir. Görsel anlatım sayfasından bir takım hazırlanır ve başvuru sahibinin veya vekilinin adı, soyadı, unvanı ve imzasını içerecek şekilde sunulur.

Sunulan görsel anlatımlar, yayım yoluyla çoğaltılmaya elverişli ve tasarıma ait görsel özelliklerin açık ve net şekilde ayırt edilmesine imkân sağlayacak nitelikte olmalıdır. Tescile konu tasarımın üç boyutlu olması durumunda tasarımın daha iyi anlaşılabilmesi için, tasarımı bütün yönleriyle açık ve net şekilde yansıtan görünümler sunulmalıdır.

Fotoğraf şeklinde verilen görsel anlatımlarda, tasarım veya tasarımın uygulandığı ürün sade ve düz bir fon üzerinde yer almalıdır. Çizim olarak sunulan görsel anlatımlar ise çizim aletleri veya elektronik vasıtalarla çizilmelidir. Ürünün kabartma kısımları gölgelendirme veya paralel çizgiler şeklinde gösterilmelidir.

Tasarımın bir kısmının koruma altına alınması talep ediliyorsa, çizim olarak sunulan görsel anlatımlarda koruma talep edilmeyen unsurlar noktalı veya kesikli çizgilerle ifade edilirken, fotoğraf olarak sunulan görsel anlatımlarda ise koruma talep edilen kısımlar açıkça işaretlenmelidir.

Ek görsel anlatım, tescile konu tasarımın daha iyi anlaşılabilmesi için tasarımın bütünlüğünü bozmamak kaydıyla aynı tasarımın farklı yönlerden elde edilmiş görünümü olup, tasarımın kullanım özelliklerini yansıtan farklı görünümler de ek görsel anlatım olarak değerlendirilir. Aralarında fiziki bağ bulunmayan, birden fazla parçadan oluşan tasarımlarda tasarımı oluşturan parçaların ek görsel anlatım olarak

değerlendirilebilmesi için tasarımın normal kullanımı esnasında görülebilen görsel özelliklerine ve esas tasarımın sınıflandırıldığı ürün adına sahip olması gerekir. Aksi takdirde farklı tasarım olarak değerlendirilir.

Tescile konu tasarım dışında, başka bir cisim, aksesuar, ölçü veya açıklayıcı metin içeren, ürünleri kesit veya plân hâlinde, özellikle eksenler ve boyutları ile beraber gösteren çizimler veya resimler görsel anlatım olarak kabul edilmez. Aynı görsel anlatım içerisinde birden fazla görünüme yer verilemez. Görsel anlatımlar katlanmamalı, zımbalanmamalı, üzerinde silinti, kazıntı yapılmamalıdır.

Görsel anlatımın marka unsuru içermesi, tasarım hakkı sahibine marka hakkı sağlamaz.

Tasarım veya tasarımın uygulandığı ürün, yazılı ibarelerden oluşuyorsa veya bu ibareleri taşıyorsa, söz konusu yazılı ibareler tasarım hakkı sahibine, ibarelerin ifade ettiği kavram üzerinde inhisari nitelikte bir hak sağlamaz.

b) Başvuruya ilişkin ücretlerin ödendiğini gösterir belge;

Başvuruya ilişkin ücretler, tasarım tescil başvuru ve yayım ücreti ile varsa rüçhan ve yayım erteleme taleplerinden doğan ücretlerden oluşur.

Tasarım Tescil Başvuru Ücreti: Her bir tasarım tescil başvurusu için alınan ücrettir. Bir tasarım içeren başvurular tekli, birden fazla tasarım içeren başvurular ise çoklu başvuru olarak değerlendirilir. Çoklu başvurularda yer alan ilave her bir tasarım için belirlenen ilave tasarım tescil başvuru ücreti ödenir.

Yayım Ücreti: Siyah-beyaz veya renkli yayımlanması istenen her 8x8 cm. alan için alınan ücrettir. Bir görsel anlatımın boyutlarının 8x8 cm'yi aşması durumunda ilave yayım ücreti alınır. Yayım erteleme talebi varsa yayım ücreti, yayım ücretine ilişkin noksan bildiriminin yapıldığı tarih itibarıyla geçerli olan ücretler üzerinden istenir.

Rüçhan Ücreti: Rüçhan hakkının talep edilmesi halinde ödenmesi gereken ücrettir.

Yayım Erteleme Ücreti: Yayım ertelemesinin talep edilmesi halinde, yayım erteleme talep edilen her bir tasarım için ödenmesi gereken ücrettir.

Tasarım tescil başvurusunun geri çekilmesi veya işlemde kaldırılması halinde ödenen tasarım tescil başvuru ücreti iade edilmezken başvuruya ilişkin diğer ücretler talep üzerine iade edilir.

Bir çoklu başvurunun Locarno Sınıflandırması nedeniyle bölünmesi durumunda, bölünen tasarımlara ilişkin ödenen tasarım tescil başvuru ücreti de talep üzerine iade edilir.

c) Tarifname, tasarım veya tasarımın uygulandığı ürünün görsel özelliklerinin ifade edildiği yazılı metindir. Tarifname, Enstitü tarafından yayımlanan forma uygun olarak hazırlanır ve bir adet verilir.

Tarifnamede, tasarımın veya tasarımın uygulandığı ürünün görsel özellikleri dışında ürüne ait teknik ve fonksiyonel özellikler ile üretim yöntemleri gibi ifadeler yer verilmesi korumanın kapsamını etkilemez. Tarifname, sadece "Şekilde görüldüğü gibidir." ifadesinden oluşamaz.

Ek görsel anlatımlar için hazırlanan tarifnamede, sunulan ek görsel anlatımlara ait görsel özellikler ifade edilir. Tarifnamede ayrılan bölümün yetersiz olması durumunda ek sayfa kullanılabilir.

Tescil konusu tipografik karakterler ise, tipografik karakterlerden oluşan en az dört satırlık bir metin verilir.

Tarifnamede, başvuru sahibinin veya vekilinin adı, soyadı, unvanı, imzası ile tarihe açıkça yer verilir.

d) Vekaletname;

Tasarım başvurusu için vekil tayin edilmiş ise vekaletname verilir. Vekaletnamede, vekilin endüstriyel tasarım tescili veya diğer işlemler için atandığı hususu ile atanma tarihine açıkça yer verilir. Enstitü nezdinde patent veya marka vekili siciline kayıtlı vekiller işlem yapabilir.

Başvurunun geri çekilmesi veya Enstitü nezdinde tescilin iptalinin istenmesi taleplerinin vekil tarafından yapılması hâlinde, vekilin, bu yetkilerini açıkça belirten ve noterce tasdik edilmiş vekaletname ibraz edilir. İşlem sırasında başvuru sahibinin vekilini değiştirmesi ve azilnameyi sunması halinde tebligat yeni vekile yapılır. Azilnamenin sunulmaması durumunda başvuru sahibinden iki ay içerisinde vekilini tayin etmesi istenir. Aksi takdirde, yazışmalar başvuru sahibine yapılır.

Türkiye’de ikametgâhı olmayanlar, tasarımlarını tescil ettirmek ve tescil sonrası yapılacak diğer işlemleri için kendilerini Türkiye’de ikâmetgâhı olan ve Enstitü Vekil Siciline kayıtlı bir vekil ile temsil ettirmek zorundadırlar.

Enstitü nezdinde vekillik yapma yetkisi olmayanlar tarafından yapılan tescil başvuruları ve tescil sonrası diğer işlemler ile ilgili taleplerde başvuru sahibine yetkili vekil ataması için iki aylık süre verilir. Süresi içerisinde Türkiye’de ikametgâhı olmayan kişilerin yetkili vekil atamaması durumunda talepleri reddedilirken, ikâmetgâhı olanların talepleri ile ilgili işlemler ise başvuru sahibi adına yürütülür.

e) İmza sirküleri;

Başvuru sahibi tüzel kişi ise ve vekil yoksa imza sirküleri verilir. Başvuru formu ve ekleri imza sirkülerine göre yetkili kişilerce imza edilir.

f) Numune;

Görsel anlatımı sunulmayan ve yayım erteleme talebi bulunan iki boyutlu bir tasarıma konu olan başvurularda, görsel anlatım yerine tasarlanan veya tasarımın uygulandığı ürünün maksimum 20x30 cm. ebatlarında örneği başvuru anında verilir.

g) Çoklu başvurularda görsel anlatımlar ve tarifnameler;

Birden fazla tasarımın tescili için çoklu başvuru adı altında tek bir başvuru yapılabilir.

Çoklu başvurularda, görsel anlatımlar ile tarifnameler, (a) ve (c) bentlerine uygun olarak düzenlenir. Her bir görsel anlatım için ayrı numaralandırma yapılır.

Süslemeler ve desen tasarımları hariç olmak üzere, tasarımların veya tasarımın uygulandığı ürünlerin çoklu başvuruya konu olabilmeleri için bu ürünlerin, aynı alt sınıfa dahil olmaları veya bileşik bir ürünün parçaları olmaları veya aynı set/takıma ait olmaları veya birden çok nesnenin ya da sunuşun bir arada algılanabilen bir birleşimini oluşturmaları şarttır.

Çoklu başvuru kapsamında birden fazla set/takım için tek bir başvuru yapılamaz. Her bir set/takım için ayrı ayrı çoklu başvuru yapılmalıdır.

Enstitü, başvuru formunda belirtilen tasarımların veya tasarımın uygulandığı ürünlerin sınıflandırılmasında Endüstriyel Tasarımların Uluslararası Sınıflandırılmasında belirtilen esaslara uygun olarak düzenleme yapar. Bu düzenleme sonucunda Kanun Hükmünde Kararnamenin 28 inci maddesi gereği çoklu başvuruda bir bölünme söz konusu olması halinde Enstitü iki aylık süre içerisinde hangi tasarımların işleme alınacağı hususunda başvuru sahibinden veya vekilinden bildirim yapmasını ister. Bölünen tasarımların koruma şartlarına sahip olması koşuluyla yeni bir başvuruya konu edilmesi hâlinde, başvuru tarihi olarak, bölünen dosyanın başvuru tarihi esas alınır.

Süslemeler ve desen tasarımları, tasarımın uygulandığı ürün dikkate alınmaksızın Enstitü tarafından tek bir sınıfta değerlendirilir ve koruma tüm sınıfları kapsar.

h) Rüçhan belgesi;

Başvuruda rüçhan hakkı talep ediliyorsa, ilk başvurunun yapıldığı menşe memleket idaresi tarafından verilmiş bulunan tasdikli Menşe Memleket Vesikası ile bu vesikanın onaylı Türkçe tercümesi verilir.

i) Sergi rüçhanı belgesi; Rüçhan hakkı talebi, Türkiye'de açılan sergilerdeki teşhire dayanıyorsa, yetkili mercilerden alınacak, teşhir edilen ürünü sarıh ve eksiksiz bir şekilde gösteren fotoğraf veya fotoğraflarını içeren ve ürünün çeşidi ile bu ürünün sergide görünür şekilde konulduğu tarihi ve resmi açılış tarihini gösterir belge sunulmalıdır.

Yabancı ülkelerde veya ülkelerdeki sergilerde teşhir edilen ürünler için, serginin açıldığı yetkili merciler tarafından düzenlenen ve bu bendin birinci paragrafında belirtilen hususları içeren belge sunulmalıdır.

İKİNCİ BÖLÜM

Rüçhan, Rüçhan Hakkı Sahipliğinin Değişmesi,
Tasarımcı ile Başvuru Sahibi Arasındaki İlişki

Rüçhan

Madde 10 — Başvuru sahibi veya vekili, yararlanmak istediği rüçhan hakkını başvuru formunda belirtir.

Rüçhan hakkı talep ediliyorsa, ilk başvurunun yapıldığı ülkenin yetkili idaresi tarafından verilmiş tasdikli rüçhanla ilgili belgenin başvuru tarihinden itibaren üç ay içerisinde Enstitüye verilmesi gerekir. Rüçhan hakkı sicil kayıt ücretinin ödenmemesi, eksik olması veya rüçhanla ilgili belgenin onaylı Türkçe tercümesinin bulunmaması halinde Enstitü, bahsi geçen eksikliklerin giderilmesi için iki aylık süre verir. İlgili süreler içerisinde eksikliklerin tamamlanmaması durumunda rüçhan hakkından yararlanma talebi yapılmamış sayılır.

Rüçhan hakkı kullanma süresi altı ay olup, bu süre, rüçhan hakkı doğuran ilk başvurunun yapıldığı tarihten başlar. Başvuru günü bu süreye dahil değildir. Sürenin son günü resmî tatil gününe rast gelirse süre, takip eden iş gününün mesai saati sonuna kadar uzatılır.

Rüçhan hakkı talebinin uygun bulunması halinde, tasarım tescil belgesi ve sicile aşağıdaki şekilde şerh verilir.

"Bu tasarımın tescili için ilk defa tarihinde müracaat edildiği..... İdaresinin tarih ve sayılı belgesinden anlaşılmalı olup, tarihinden itibaren rüçhan hakkını haizdir."

Çoklu başvurularda, rüçhan belgesinde yer alan görsel anlatımların, tescili talep edilen tasarımlardan hangisine ait olduğu belirtilmelidir.

Sergilerde teşhir hakkından doğan rüçhan hakkı talebinin uygun bulunması halinde ise, tasarım tescil belgesi ve sicile aşağıdaki şekilde şerh verilir.

"Bu tasarımın ilk defa resmi açılış tarihli sergisinde tarihinde teşhir edildiği, tarafından düzenlenen tarih ve sayılı belgesinden anlaşılmalı olup, teşhir tarihinden itibaren rüçhan hakkını haizdir."

Rüçhan hakkı sahipliğinin değişmesi

Madde 11 — Eğer yabancı ülkede yapılan ilk başvurudaki başvuru sahibi, Türkiye'deki başvuru sahibinden başkası ise bu değişikliğin ne şekilde meydana geldiği ve değişikliğin tarihi ile bu değişikliğe taraf kişilerin isimlerinin beyanı gerekir.

Tasarımcı ile başvuru sahibi arasındaki ilişki

Madde 12 — Tasarımcının kimliği başvuruda belirtilir. Başvuru sahibinin, tasarımcı ya da tasarımcılardan farklı olması halinde tescil talep hakkının tasarımcıdan veya tasarımcılardan ne şekilde elde edildiğinin beyan edilmesi gerekir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Başvurunun İncelenmesi, Eksikliklerin Giderilmesi ve Başvuru Tarihinin Kesinleşmesi

Başvurunun incelenmesi ve başvuru tarihinin kesinleşmesi

Madde 13 — Konusu ve kapsamı Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü madde hükümlerine uymayan bir tasarım tescil talebi Enstitü tarafından geri çevrilir.

Başvuru tarihi, başvuru sahibinin kimlik bilgilerini içeren imzalı başvuru formu ile tasarıma ait görsel anlatımın Enstitüye veya onun yetkili kıldığı makama verildiği tarih, saat ve dakika itibariyle kesinleşir. Koruma başlangıç tarihi, başvurunun kesinleştiği tarihtir.

Rüçhan hakkı talep edilmişse, Enstitü tarafından Kanun Hükmünde Kararnamenin 29, 30 ve 31 inci madde hükümlerine göre ayrıca inceleme yapılır.

Eksikliklerin giderilmesi ve başvuru tarihinin kesinleşmesi

Madde 14 — Bir başvuruda 13 üncü maddenin ikinci fıkrasında belirtilen şartların yerine getirilmediği tesbit edilirse, Enstitü tarafından sözkonusu eksikliklerin giderilmesi amacıyla bir aylık süre verilir. Tasarım tescil başvurusu bu eksikliklerin giderildiği zaman itibariyle kesinlik kazanır.

Enstitü, giderilmesi istenen ve 13 üncü maddenin ikinci fıkrası kapsamı dışında kalan eksikliklerin tamamlanması için iki aylık süre verir. 13 üncü maddenin ikinci fıkrası kapsamı dışında kalan bu eksiklikler, başvuru zamanının kesinleşmesini etkilemez.

Birinci ve ikinci fıkralarda belirtilen süreler içinde eksikleri tamamlanmayan tasarım tescil başvuru talebi Enstitü tarafından geri çevrilir.

Rüçhan hakkına ilişkin eksikliklerin giderilmemesi sadece rüçhan hakkının yitirilmesine neden olur.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Tescil, Sicil Kaydı, Yayımlama ve Yayım Ertelemesi

Tescil, Sicil Kaydı

Madde 15 — Başvuru şartları eksiksiz şekilde yerine getirilen ve Kanun Hükmünde Kararnamenin 32 ve 33 üncü maddeleri hükümlerine uygun olan bir tasarım tescil başvurusu, tasarım siciline kaydedilir.

Sicil Kaydında yer alacak unsurlar şunlardır:

- a) Başvuru numarası ve tarihi,
- b) Tasarım tescil numarası, tarihi ve tasarımın yayımlandığı bülten tarihi ile numarası,
- c) Başvuru çeşidi, başvuruda yer alan tasarım sayısı,
- d) Varsa rüçhan bilgileri,
- e) Tasarım hakkı sahibinin adı, soyadı / unvanı, tabiiyeti ve adresi,
- f) Tasarımcı veya tasarımcıların adı, soyadı, adresi,
- g) Varsa vekilin adı, soyadı, adresi ile varsa vekil firmanın unvanı,
- h) Tasarım veya tasarımın uygulanacağı ürünün adı ve sınıfı,
- i) Devir, lisans, yenileme, adres değişikliği gibi tasarım tescili ile ilgili kayıtlar,
- j) Tasarımın görsel anlatımı.

Yayımlama

Madde 16 — Sicile kaydı yapılmış tasarım, aşağıda belirtilen unsurları kapsayacak biçimde aylık olarak yayımlanan Bültende yer alır. Enstitü, gerektiğinde bu süreye bağlı kalmaksızın ek Bülten yayımlayabilir.

- a) Başvuru numarası ve tarihi,
- b) Tasarımın tescil numarası ve tarihi,
- c) Tasarım sayısı,
- d) Varsa rüçhan bilgileri,
- e) Tasarım hakkı sahibinin adı, soyadı / unvanı, tabiiyeti ve adresi,
- f) Tasarımcı veya tasarımcıların adı, soyadı, adresi,
- g) Tasarımın görsel anlatımı,
- h) Varsa vekilin adı, soyadı, adresi ile varsa vekil firmanın unvanı,
- i) Tasarımın veya tasarımın uygulanacağı ürünün adı ve sınıfı.

Başvurunun siyah-beyaz ve renkli görsel anlatımları beraber içermesi durumunda, bütün görsel anlatımlar için renkli yayım ücreti alınır ve görsel anlatımlar Bültenin renkli görsel anlatımlar bölümünde yayımlanır.

Yayım Ertelemesi

Madde 17 — Tasarım tescil başvurusu sahibi, başvurunun kesinleşme tarihinden veya rüçhan talebi varsa rüçhan tarihinden başlamak ve otuz aydan uzun olmamak kaydı ile başvuru esnasında yayımın ertelenmesi talebinde bulunabilir. Başvuru sahibinin kimliği, başvuru tarihi, tasarımın veya tasarımın uygulanacağı ürünün sınıfı ve yayım erteleme süresi Bültende yayımlanır.

Enstitü, yayım erteleme süresinin sona erdiği tarihten sonra ilgili Bültende yayımı gerçekleştirir. Başvuru sahibinin varsa vekilinin isteği üzerine daha önceki bir tarihte de yayım gerçekleştirilebilir.

Enstitü, yayım ücretinin eksik olması durumunda yayım erteleme süresinin sona erdiği tarihten iki ay önce, Başvuru sahibinin varsa vekilinin yayım erteleme talebini kaldırması üzerine ise talep tarihinden itibaren iki ay içerisinde yayım erteleme süresinin sona erdiği tarihte geçerli olan yayım ücreti üzerinden eksikliğin giderilmesini ister.

Yayım erteleme süresi sona eren ve eksikliği süresi içinde tamamlanmış tasarım tescil başvuruları, bu Yönetmeliğin 16 ncı maddesinde belirtilen içeriğe göre yayımlanır. Eksikliklerin ön görülen süre içerisinde tamamlanmaması halinde tasarıma tanınan haklar başvuru tarihinden itibaren hiç varolmamış sayılır.

Çoklu başvurularda, başvuruda yer alan tasarımların yalnız bir kısmı için de yayım erteleme uygulanabilir. Yayım ertelemesine konu olmayan diğer tasarımların yayımı, yayım ertelemesine konu tasarımlarla birlikte gerçekleştirilir.

ÜÇÜNCÜ KISIM

İtiraz

Tescile itiraz

Madde 18 — İlanı yapılmış bir tasarımla ilgili olarak, gerçek veya tüzel kişiler ile ilgili meslek kuruluşları tasarımın yenilik ve ayırt edici nitelik vasfına sahip olmadığı gerekçesiyle ilân tarihinden itibaren altı ay içinde tasarım tescil belgesinin verilmesine karşı Enstitü nezdinde itirazda bulunabilirler. Hak sahipliğine dayanan itirazlar sadece, hak sahibi olduğunu iddia eden kişiler veya vekilleri tarafından yapılır.

İtirazın geçerli olabilmesi için aşağıdaki belgelerin Enstitüye sunulması zorunludur:

a) Enstitü tarafından yayımlanan forma göre her birinden ikişer suret olmak üzere hazırlanmış, itiraz gerekçelerini açıklayan itiraz başvuru formu ile ispatlayıcı bilgi ve belgeler.

İtiraza konu tasarıma ilişkin hangi bilgi ve belgelerin sunulduğu itiraz başvuru formunda belirtilir ve sunulan belgelerde işaretlenmek suretiyle açıkça gösterilir.

Enstitüye yabancı dilde sunulan bilgi ve belgelerin onaylı Türkçe tercümeleri verilir.

İtiraza dayanak gösterilen dergi, katalog, kitap, broşür ve benzeri belgelerin tümü yerine yalnızca kapak ve itiraza dayanak gösterilen tasarımlar ya da tasarımların uygulandığı ürünlerin yer aldığı sayfalar ile tarih içeren kısımların renkli ve net fotokopileri gönderilir. Söz konusu kapak ve sayfaların aynı sayıya ait olduğu noter marifetiyle belirtilmelidir.

b) İtiraz inceleme ücretinin ödendiğini gösterir belge.

c) İtiraz vekil tarafından yapılıyorsa vekaletname.

Bu belgelerden herhangi birinin eksik olması durumunda, Enstitü ilgili eksikliğin giderilmesi için bir aylık süre verir. Bu süre içinde eksikliğin giderilmemesi halinde itiraz yapılmamış sayılır. Aynı itiraz birden fazla kişi tarafından yapılmışsa, yazışmalar itiraz başvuru formunda ilk sırada yer alan kişi ile yapılır.

Yapılan itiraz ve gerekçesi, kendi görüşlerini açıklayabilmesi için tasarım hakkı sahibine tebliğ edilir ve karşı görüşünü tebliğ tarihinden itibaren bir ay içerisinde Enstitüye bildirmesi istenir. Aksi takdirde itiraz sahibinin görüşleri çerçevesinde değerlendirme yapılır.

Vekil aracılığıyla yapılmış itirazın geri çekilmesi durumunda, noter tasdikli vekaletname düzenlenmeli ve vekilin bu konuda yetkilendirildiği açıkça belirtilmiş olmalıdır. Vekili olmayan tüzel kişinin itirazı geri çekmesi durumunda imza sirküleri istenir.

İtirazın incelenmesi

Madde 19 — Yapılan itiraz ve alınan görüşler, itiraza konu tasarımın yayımlandığı tarihten itibaren altı aylık itiraz süresinin bitiminde Kanun Hükmünde Kararnamenin 38 inci maddesine göre Kurulda değerlendirmeye alınır. Enstitü itirazları incelerken gerek duyduğu süre ve sıklıkta taraflardan ilave bilgi, belge veya ürün numunesi talep edebilir.

İnceleme neticesinde, tasarım tescilinin devamına ya da kısmen veya tamamen iptaline karar verilir. İptal kararı Bültende yayımlanır. Kurul kararı tescilin tamamen veya kısmen devamı yönünde ise tasarım tescil belgesi düzenlenir.

Kurul tarafından iptal edilen tasarım tescilleri için ödenen itiraz inceleme ücreti, talep edilmesi halinde itiraz sahibine iade edilir.

DÖRDÜNCÜ KISIM

Tasarım Tescilinden Sonraki Değişiklikler, Yenileme ve Hukuki İşlemler

BİRİNCİ BÖLÜM

Adres, Unvan ve Nev'i Değişiklikleri

Adres, unvan ve nev'i değişiklikleri

Madde 20 — Tasarım hakkı sahibinin, adresini, unvanını veya şirket nev'ini değiştirmesi halinde, bu değişiklikleri Enstitüye bildirmesi gerekmektedir. Söz konusu değişikliklerin, yeni bir tasarım tescil başvurusu sırasında tespit edilmesi ya da tasarım hakkı sahibinin veya vekilinin bildiri ile gerçekleşmesi durumunda, bu değişikliklerin hak

sahibi adına tasarım sicilinde kayıtlı bulunan tescillerin tamamında yapılması gerekir. Değişiklik talebinin bir veya birden fazla tasarım tescilini ilgilendirmesi durumunda, tescilli tasarım sayısına bakılmaksızın değişiklik tek bir ücret alınarak yapılır.

Adres değişikliğine ilişkin eksikliğin giderilmemesi durumunda Enstitü sicilinde kayıtlı en son adres dikkate alınır. Diğer değişikliklere ilişkin eksiklerin süresi içerisinde giderilmemesi halinde ise en son başvuruda verilen bilgiler dikkate alınır ve yeni sahip numarası verilerek işlemler yürütülür.

Adres, unvan ve nev'i değişiklikleri için aşağıdaki belgelerin verilmesi zorunludur.

a) Adres değişikliği için:

- 1) Talep dilekçesi,
- 2) Ücretin ödendiğini gösterir belge,
- 3) Tasarım tescil belgesi aslı,
- 4) Vekil varsa vekaletname.

b) Unvan değişikliği için:

- 1) Talep dilekçesi,
- 2) Unvan değişikliğini gösterir Ticaret Sicili Gazetesi veya değişikliği gösterir belge,
- 3) Ücretin ödendiğini gösterir belge,
- 4) Tasarım tescil belgesi aslı,
- 5) Vekil varsa vekaletname.

c) Nev'i değişikliği için:

- 1) Talep dilekçesi,
- 2) Nev'i değişikliğini gösterir Ticaret Sicili Gazetesi veya değişikliği gösterir belge,
- 3) Ücretin ödendiğini gösterir belge,
- 4) Tasarım tescil belgesi aslı,
- 5) Vekil varsa vekaletname.

Yukarıda belirtilen değişikliklerin gerçekleştirilmesi için tasarım tescil belgesinin gönderilmesi halinde değişiklik sicile kaydedilir ve yeni tasarım tescil belgesi düzenlenir. Tasarım tescil belgesinin gönderilmemesi durumunda, değişiklik Enstitü kayıtlarına işlenir. Değişikliği içeren tescil belgesinin talep edilmesi halinde belge düzenleme ücretinin ödenmesi gerekir.

Bu tür değişiklikler yukarıda belirtilen şartların yerine getirilmesi durumunda Sicile kayıt edilir ve Bültende yayımlanır.

Hataların düzeltilmesi

Madde 21 — Yayımlanmış bir başvuruda, tasarım hakkı sahibinden veya vekilinden kaynaklanan ve sicilin esas unsurlarını değişikliğe uğratmayan maddi hataların, başvuru sahibinin varsa vekilinin bildirim üzerine sicilde düzeltilebilmesi için düzeltme sicil kayıt ilan ücretinin ödenmesi gerekir.

İKİNCİ BÖLÜM

Yenileme

Yenileme başvurusu

Madde 22 — Koruma süresi sona eren bir tasarımın tescili, tasarım hakkı sahibinin veya vekilinin talebi üzerine ücretin ödenmesi şartıyla yenilenir.

Yenileme talebinin yapılması, koruma süresinin sona erdiği ayın son gününden önceki altı aylık süre içerisinde gerçekleştirilir. Bu sürenin kaçırılması durumunda, yenileme talebi ek ücretin ödenmesi şartıyla,

koruma süresinin sona erdiği ayın son gününden itibaren altı aylık süre içerisinde de yapılabilir.

Yenileme talebinde, talep dilekçesi ile birlikte yenileme ücretinin ödendiğini gösterir belgenin verilmesi zorunludur. Yenileme talebinde eksiklik bulunması halinde, süresi içerisinde eksiklikleri tamamlanan tasarımlar için yenileme şerhi sicile kaydedilir, yenileme belgesi düzenlenir ve Bültende yayımlanır.

Çoklu başvurularda, kısmî yenileme işlemi yapılabilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Hukuki İşlemler

Miras yolu ile intikal

Madde 23 — Tasarımların miras yoluyla intikal etmesi halinde bu değişikliğin tasarım siciline işlenmesi için aşağıdaki belgelerin verilmesi zorunludur.

- a) Talep dilekçesi,
- b) Mahkeme kararının aslı veya ilgili mahkeme veya noter onaylı sureti,
- c) Ücretin ödendiğini gösterir belge,
- d) Tasarım tescil belgesi aslı,
- e) Talep vekil tarafından yapılıyor ise vekaletname.

Devir

Madde 24 — Tasarım tescil başvurusu veya tescilden doğan tasarım hakkı başkasına devredilebilir.

Devir için aşağıdaki belgelerin verilmesi zorunludur.

- a) Devir alanın ve devir edenin imza ve beyanlarını, tasarım tescil numarasını içeren noter tasdikli devir senedi, yabancı başvurularda devir belgesinin noter tarafından tasdik edilmiş Türkçe tercümesi,
- b) Tasarım tescil belgesi aslı,
- c) Ücretin ödendiğini gösterir belge,
- d) Talep vekil tarafından yapılıyor ise vekaletname.

Çoklu başvurularda, tasarımların tümü veya bir kısmı devredilebilir.

Kısmî devirler için düzenlenen devir senedinde, devredilen tasarımların tasarım sıra numaralarının tek tek belirtilmesi gerekir. Ayrıca, hak sahipleri adına kayıtlı birden fazla tasarım tescil başvurusu veya tescilinin tek bir sözleşme ile devri mümkündür.

Kısmî devir işlemlerinde, kısmî olarak devredilen tasarımlar için kısmî devir alan adına yeni tasarım dosyası oluşturulur. Devire konu tasarımlar için yeni tasarım tescil numarası verilir ve belge düzenleme ücretinin ödenmesi şartı ile tasarım tescil belgesi düzenlenir. Tasarım, yeni tescil numarası ile ilk tescil tarihi de belirtilerek sicile kaydedilir ve devir işlemi Bültende yayımlanır.

Birleşme

Madde 25 — Birleşme, iki veya daha fazla tüzel kişinin bir araya gelerek ticari faaliyetlerini, tüzel kişiliklerden herhangi birinin unvanı veya yeni bir unvan altında sürdürmeleridir.

Birleşmenin tasarım siciline işlenebilmesi için aşağıdaki belgelerin verilmesi zorunludur:

- a) Talep dilekçesi,
- b) Ticaret Sicili Gazetesi veya yetkili mercilerce onaylanmış birleşmeyi gösterir belge, yabancı başvurularda birleşmeyi gösterir belgenin noter tarafından tasdik edilmiş Türkçe tercümesi,
- c) Ücretin ödendiğini gösterir belge,
- d) Tasarım tescil belgesi aslı,
- e) Talep vekil tarafından yapılıyorsa vekaletname.

Miras yolu ile intikal, devir ve birleşme işlemlerinde tasarım tescil belgesinin gönderilmesi halinde değişiklik sicile kaydedilir ve yeni tasarım tescil belgesi düzenlenir.

Lisans

Madde 26 — Tasarım başvurusu veya tescilinden doğan kullanma yetkisi, ulusal sınırların bütünü içinde veya bir kısmında geçerli olacak şekilde lisans sözleşmesine konu olabilir.

Lisansın tasarım siciline işlenebilmesi için aşağıdaki belgelerin verilmesi zorunludur:

a) Lisans alan ve verenin imza ve beyanlarını, lisansa konu olan tasarımın adını, tescil numarasını, çoklu başvuru ise sıra numaralarını, ücretini, süresini belirtir noter tasdikli ve müstenidatlı lisans sözleşmesi, Ücretin ödendiğini gösterir belge,

b) Tasarım tescil belgesi aslı,

c) Talep vekil tarafından yapılıyor ise vekaletname.

Lisans sicile kaydedilir ve ilgili Bültende yayımlanır.

Rehin

Madde 27 — Tescilli bir tasarım işletmeden bağımsız olarak rehin edilebilir. Söz konusu rehin talebi sicile kayıt edilir ve yayımlanır. Rehine konu tasarım üzerinde yenileme ve adres değişikliği hariç olmak üzere lisans dahil diğer değişiklikler rehin alanın izni ile mümkündür.

Rehin talebinin tasarım siciline işlenebilmesi için aşağıdaki belgelerin verilmesi zorunludur:

a) Talep dilekçesi,

b) Rehin sözleşmesi veya aslına uygunluğu noter tarafından tasdikli örneği,

c) Ücretin ödendiğini gösterir belge,

d) Talep vekil tarafından yapılıyor ise vekaletname.

Tasarım rehni aşağıdaki hallerde sona erer:

a) Rehinli alacaklının alacağından vazgeçmesi veya borç ilişkisinin ortadan kalkması,

b) Rehin bir şarta veya süreye bağlanmış ise, bu şart veya sürenin sona ermesi.

Sona erme sicile kaydedilir.

Haciz

Madde 28 — Tasarım işletmeden bağımsız olarak haczedilebilir. Haciz sicile kayıt edilir ve yayımlanır.

Hacizli bir tasarım üzerinde, haciz alacaklısının zararına neden olabilecek işlemler ancak haciz alacaklısının muvafakatıyla yapılır.

Hükümsüzlük

Madde 29 — Tasarım tescilinin hükümsüzlüğüne ilişkin mahkeme kararı tasarım siciline işlenir ve Bültende ilan edilir.

Hükümsüzlüğe ilişkin mahkeme kararının, tasarım siciline işlenebilmesi için aşağıdaki belgelerin verilmesi zorunludur:

a) Talep dilekçesi,

b) Tasarım tescilinin hükümsüzlüğüne ilişkin kesinleşmiş mahkeme kararının aslı veya ilgili mahkeme veya noter tarafından tasdik edilmiş sureti.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ücret, Süreler, Belge Düzenleme, Sicil Sureti

Ücret

Madde 30 — Endüstriyel tasarımların tescili ve tescil sonrası işlemleri ile ilgili ücretler, 5000 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasının (f) bendi ve 25 inci maddesine göre belirlenir.

Bu ücretler başvuru sahibi veya tasarım hakkı sahibi ya da varsa vekil tarafından ödenir.

Ücret ödenme süreleri ile ilgili olarak Enstitü tarafından başvuru sahibine veya tasarım hakkı sahibine, varsa vekile önceden tebliğ yapılır. Tebligatta belirtilen süreler içinde ücretler ödenmezse, başvuru işlem den kaldırılır.

Tescil sonrası değişikliklerde, eksiklerin giderilmemesi halinde, başvuru sahibinin talebi yerine getirilmez ve alınan ücret Enstitüye irat kaydedilir.

Tescil sonrası işlemlerle ilgili eksikliğin giderilme süreleri

Madde 31 — Enstitü, tescil sonrası değişikliklere ilişkin eksikliklerin giderilmesi için iki aylık süre verir. Süresi içerisinde eksikliği giderilmeyen talepler işlem den kaldırılır.

Belge düzenleme

Madde 32 — Tasarım hakkı sahibinin veya vekilinin talebi halinde tasarım tescil belgesi sureti veya menşe memleket belgesi düzenlenir.

Tescil belgesi sureti ve menşe memleket belgesinin düzenlenmesi için aşağıdaki belgelerin verilmesi zorunludur:

- a) Talep dilekçesi,
- b) Ücretin ödendiğini gösterir belge,
- c) Talep vekil tarafından yapılıyor ise vekaletname.

Sicil Sureti

Madde 33 — Talep edilmesi ve ücretin ödenmesi koşuluyla yayımlanmış bir başvuru için sicil sureti verilir.

Yayımlanmış bir başvurunun sicil sureti düzenlenmesi için aşağıdaki belgelerin verilmesi zorunludur:

- a) Talep dilekçesi,
- b) Ücretin ödendiğini gösterir belge.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Tescilden Doğan Haktan Vazgeçme

Vazgeçme

Madde 34 — Tasarım hakkı sahibi, tescilden doğan haktan veya başvuru sahibi başvuru hakkından tamamen veya kısmen vazgeçebilir. Kısmi vazgeçmelerde tasarım sıra numaraları belirtilir. Sicilde kayıtlı bir tasarımın hak sahibinin birden fazla olması durumunda, tescilden vazgeçilebilmesi için hak sahiplerinin tamamının izni gerekirken, hak sahipleri kendi haklarından feragat edebilir. Vazgeçmenin tasarım siciline kaydedilebilmesi için vazgeçme dilekçesinin Enstitüye verilmesi zorunludur.

Vazgeçme, tasarım siciline kayıt tarihi itibarıyla hüküm doğurur ve vazgeçmenin tasarım siciline kayıt edilebilmesi için aşağıdaki belgelerin verilmesi zorunludur:

- a) Talep dilekçesi,
- b) Talep vekil tarafından yapılıyorsa, vazgeçme yetkisini gösterir noter tasdikli vekaletname,
- c) İhisarı lisans sahibi veya tasarım siciline kayıtlı hakların sahipleri tarafından tescilden vazgeçmeyi onaylayan beyan,
- d) Tüzel kişi ise imza sirkülerinin aslı veya noter tasdikli fotokopisi,
- e) Gerçek kişi ise noter tasdikli imza beyannamesinin aslı veya noterden tasdikli sureti,
- f) Ücretin ödendiğini gösterir belge.

Yayımlanmamış bir başvurudan vazgeçilmesi durumunda vazgeçme talebi kayıt ücretinin ödenmesi gerekmez.

Enstitü, vazgeçmeye ilişkin eksiklerin giderilmesi için iki aylık süre verir. Süresi içerisinde eksikliği giderilmeyen talepler işlemde kaldırılır.

BEŞİNCİ KISIM

Çeşitli ve Son Hükümler

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

Madde 35 — 5/11/1995 tarihli ve 22454 sayılı ve Resmî Gazete’de yayımlanan 554 sayılı Endüstriyel Tasarımların Korunması Hakkında Kanun Hükümünde Kararnamenin Uygulama Şekli Gösterir Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

Madde 36 — Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

Madde 37 — Bu Yönetmelik hükümlerini Türk Patent Enstitüsü Başkanı yürütür.

[R.G. 7 Şubat 2006- 26073]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Atama Kararı

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

Adli yargı hâkim adaylarının, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca 1/2/2006 tarihinde yapılan ad çekme sonucuna göre, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 3825 sayılı Kanun ile değişik 13. maddesi gereğince atanmalarına ilişkin Kararname aşağıda gösterilmiştir.

K A R A R : 01.02.2006/29

7. derecenin 1. kademesi karşılığı olan 705+1500 gösterge aylıkla,

Kızıltepe Cumhuriyet Savcılığına, Mersin Adli Yargı Hâkim Adayı 94995 Atilla POLAT,

Kandıra Cumhuriyet Savcılığına, Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 94999 Hüseyin Turgut İMAMGİLLER,

Beytüşşebap Cumhuriyet Savcılığına, Yozgat Adli Yargı Hâkim Adayı 95011 Ahmet BİÇER,

Tutak Hâkimliğine, Erzincan Adli Yargı Hâkim Adayı 95023 Onur DEMİR,

Bingöl Cumhuriyet Savcılığına, Kayseri Adli Yargı Hâkim Adayı 95036 Mehmet ARI,

Orta Cumhuriyet Savcılığına, Kozan Adli Yargı Hâkim Adayı 95038 Alper DAĞLI,

Silopi Cumhuriyet Savcılığına, Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 95044 Osman ÇAKAR,

Kocaali Hâkimliğine, Malatya Adli Yargı Hâkim Adayı 95049 Mesut ŞENGÖNÜL,

Bayramiç Cumhuriyet Savcılığına, Erzurum Adli Yargı Hâkim Adayı 95055 Özkan DOĞAN,

Yatağan Cumhuriyet Savcılığına, İzmir Adli Yargı Hâkim Adayı 95062 Mustafa Kamil ÇOLAK,

Pasinler Cumhuriyet Savcılığına, Bandırma Adli Yargı Hâkim Adayı 95067 İbrahim Halil ÇUBAN,

Azdavay Hâkimliğine, Diyarbakır Adli Yargı Hâkim Adayı 95070 Adem ATASOY,

İnebolu Cumhuriyet Savcılığına, Kayseri Adli Yargı Hâkim Adayı
95083 İbrahim KOCA,
Ahlat Hâkimliğine, Kütahya Adli Yargı Hâkim Adayı 95114
Mustafa TOSUN,
Lice Cumhuriyet Savcılığına, Şanlıurfa Adli Yargı Hâkim Adayı 95132
Ahmet SAYĞAN,
Mutki Cumhuriyet Savcılığına, Fethiye Adli Yargı Hâkim Adayı 95133
Zekeriya GÜNAL,
Digor Cumhuriyet Savcılığına, Bakırköy Adli Yargı Hâkim Adayı
95137 Musa AYZ,
Körfez Cumhuriyet Savcılığına, Adana Adli Yargı Hâkim Adayı 95141
Mehmet YILMAZ,
Yeşilhisar Hâkimliğine, Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı 95144 Ömer
KILIÇ,
Çarşamba Cumhuriyet Savcılığına, Ordu Adli Yargı Hâkim Adayı
95151 Ömer TÛTÛNCÛ,
Çemişgezek Cumhuriyet Savcılığına, Denizli Adli Yargı Hâkim
Adayı 95155 İsak TUNCAZ,
**6. derecenin 1. kademesi karşılığı olan 760+1600 gösterge
aylıkla,**
Çivril Cumhuriyet Savcılığına, Seydişehir Adli Yargı Hâkim Adayı
95222 Zehra TUNCER BARDAKÇI,
Ad çekme usulü ile naklen atanmışlardır.

[R.G. 11 Şubat 2006 - 26077]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu İlke Kararı

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

Karar Tarihi : 24.01.2006

Karar No : 8

Adli Yargı Hâkim ve Cumhuriyet Savcıları ile İdari Yargı Hâkim ve Savcıları Hakkında 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 31 inci Maddesine Göre Tespit Edilen Lisans Üstü Öğrenim Esaslarına İlişkin Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun 22.01.1990 tarih ve 13 sayılı İlke Kararının;

3. maddesinin birinci fıkrasının aşağıdaki şekilde değiştirilmesine,

"3- Meslekleri ile ilgili konularda ücretli izin alarak master veya doktora öğrenimi yapmak isteyenlerle, Türkiye ve Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsüne devam etmek isteyenlerin;"

3. maddesinin d bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkranın eklenmesine,

"Görevle ilişkisi kesilmeden, mesai saatleri dışında ve nöbet görevini aksatmadan belirtilen öğrenimlerini yapmak isteyen hâkim ve savcıların ise yukarıdaki şartlar aranmaksızın Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kuruluna bilgi vermeleri yeterlidir."

4. maddesinin birinci fıkrasının aşağıdaki şekilde değiştirilmesine,

"4- Hâkim adayları iken master veya doktora öğrenimine başlayanlar hâkimlik ve savcılığa atandıktan sonra üçüncü maddede belirtilen esaslara göre öğrenimlerine devam edebilirler."

Karar verilmiştir.

Yürürlük
Yukarıda belirtilen ilkeler Resmî Gazete'de yayımı tarihinde yürürlüğe girer."

[R.G. 4 Şubat 2006 - 26070]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Kararı

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

Karar Tarihi : 23.01.2006

Karar No : 4

"Kızılören ilçesinin adli yönden Afyonkarahisar adli yargı alanından çıkartılarak, Dinar adli yargı alanına bağlanmasına karar verilmiştir."

[R.G. 4 Şubat 2006 - 26070]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Anayasa Mahkemesi Kararı

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2000/12

Karar Sayısı : 2005/85

Karar Günü : 23.11.2005

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURANLAR :

1 - Beydağ Sulh Ceza Mahkemesi E.2000/12

2 - Gölbaşı Sulh Ceza Mahkemesi E.2002/36

İTİRAZIN KONUSU :

1 - 13.10.1983 günlü, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 4262 Sayılı Yasa'nın 5. maddesi ile değiştirilen Ek 3. maddesinin birinci fıkrasının,

2 - 1.3.1926 günlü, 765 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 4421 sayılı Yasa'nın;

a - 5. maddesi ile değiştirilen Ek 2. maddesinin,

b - 7. maddesi ile eklenen Ek 6. maddesinin,

Anayasa'nın Başlangıç'ı ile 2., 6., 7., 11., 13., 38., 87., 125., 138. ve 141. maddelerine aykırılığı savıyla iptali istemidir.

I - OLAY

Sürücü belgesiz araç kullanmak suçundan açılan davalarda itiraz konusu kuralların, Anayasa'ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkemeler, iptali için başvurmuşlardır.

II - YASA METİNLERİ

1 - 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 4262 sayılı Yasa'nın 5. maddesi ile değiştirilen "Trafik suçlarına ilişkin cezalar" kenar başlıklı itiraz konusu fıkrayı da içeren Ek 3. maddesi şöyledir:

Ek Madde 3- (Ek:17/10/1996- 4199/43 md.; Değişik. 21/5/1997- 4262/5 md.)

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunundaki fiiller için, her takvim yılı başından geçerli olmak üzere önceki yılda uygulanan mutlak ceza tutarları, o yıl için Vergi Usul Kanunu hükümleri uyarınca tespit ve ilan olunan yeniden değerleme oranında artırılır.

Bu suretle hesaplanacak ceza tutarlarında 100.000 liraya kadar olan kesirler dikkate alınmaz.

Bu kanun hükümlerine göre faillere uygulanan hafif para cezaları tecil edilemez.

Bir fiil 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun idari para cezasını gerektiren muhtelif yasaklarını ihlal eder nitelikte ise faile, en ağır idari para cezası uygulanır.

2 - 1.3.1926 günlü, 765 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 4421 sayılı Yasa'nın 5. maddesi ile değiştirilen Ek 2. maddesi ile 7. maddesi ile eklenen Ek 6. maddesi şöyledir.

a - Ek Madde 2: a) Ek 1 inci madde kapsamına giren,

b) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar yürürlüğe giren,

c) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra kabul edilen,

Kanunlardaki para cezaları, her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerleme oranında artırılarak uygulanır.

b - Ek Madde 6 : Cezaların İnfazı Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendi ile 5 inci maddesinin altı ve dokuzuncu fıkralarındaki miktarlar için de Ek 2 nci madde hükmü uygulanır.

III - İLK İNCELEME

Anayasa Mahkemesi İÇtüzüğü'nün 8. maddesi gereğince değişik tarihlerde yapılan ilk inceleme toplantılarında, dosyalarda eksiklik bulunmadığından işlerin esasının incelenmesine, 2000/12 esas sayılı dosyada, ayrıca, "sınırlama sorununun esas inceleme evresinde ele alınmasına" oybirliğiyle karar verilmiştir.

IV - ESASIN İNCELENMESİ

Başvuru kararları ve ekleri, işin esasına ilişkin raporlar, itiraz konusu Yasa kuralları, dayarılan Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüştülüp düşünüldü:

13.10.1983 günlü, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 4262 sayılı Yasa'nın 5. maddesiyle değiştirilen Ek 3. maddesinin birinci fıkrasının iptali istemiyle Gölbaşı Asliye Ceza Mahkemesi'nin açmış olduğu 2002/36 esas sayılı davanın, aralarındaki hukuki irtibat nedeniyle 2000/12 esas sayılı dava ile BİRLEŞTİRİLMESİNE, esasının kapatılmasına, esas incelemenin 2000/12 esas sayılı dosya üzerinden yürütülmesine 23.11.2005 gününde oybirliğiyle karar verilmiştir.

Başvuran Mahkemeler, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 4262 sayılı Yasa'nın 5. maddesi ile değiştirilen Ek 3. maddesinin birinci

fıkrası ile 765 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 4421 sayılı Yasa'nın 5. maddesi ile değiştirilen Ek 2. maddesinin ve 7. maddesi ile eklenen Ek 6. maddesinin Anayasa'ya aykırılığını ileri sürerek iptalini istemişlerdir.

13 Kasım 2004 günlü, 25642 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 4.11.2004 günlü, 5252 sayılı Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun'un 12. maddesinin (b) bendi ile, 1.3.1926 günlü 765 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 1 Haziran 2005 tarihi itibarıyla yürürlükten kaldırıldığı, 31 Mart 2005 günlü, 25772 Mükerrer sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 30.3.2005 günlü 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3. maddesi gereğince de 13.10.1983 günlü, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 4262 sayılı Yasa'nın 5. maddesiyle değiştirilen Ek 3. maddesinin birinci fıkrasının 1 Haziran 2005 tarihi itibarıyla uygulama olanağı kalmadığı anlaşılmıştır.

Bu nedenle, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 4262 sayılı Yasa'nın 5. maddesi ile değiştirilen Ek 3. maddesinin birinci fıkrası ile 1.3.1926 günlü, 765 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 4421 sayılı Yasa'nın 5. maddesi ile değiştirilen Ek 2. maddesi ve 7. maddesi ile eklenen Ek 6. maddesine ilişkin konusu kalmayan iptal istemleri hakkında karar verilmesine yer olmadığına karar verilmesi gerekir.

V - SONUÇ

A - 13.10.1983 günlü, 2918 sayılı "Karayolları Trafik Kanunu"nun 4262 sayılı Yasa'nın 5. maddesiyle değiştirilen ek 3. maddesinin birinci fıkrası, 30.3.2005 günlü 5326 sayılı "Kabahatler Kanunu"nun 3. maddesi uyarınca uygulanamaz hale geldiğinden,

B - 1.3.1926 günlü, 765 sayılı "Türk Ceza Kanunu"nun;
1 - 4421 sayılı Yasa'nın 5. maddesiyle değiştirilen ek 2. maddesi,
2 - 4421 sayılı Yasa'nın 7. maddesiyle eklenen ek 6. maddesi,
4.11.2004 günlü, 5252 sayılı "Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun"un 12. maddesinin (b) bendiyle yürürlükten kaldırıldığından,

bu kurallara ilişkin KONUSU KALMAYAN İSTEMLER HAKKINDA KARAR VERİLMESİNE YER OLMADIĞINA, 23.11.2005 gününde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan Tülay TUĞCU	Başkanvekili Haşim KILIÇ	Üye Sacit ADALI
Üye Fulya KANTARCIOĞLU	Üye Ahmet AKYALÇIN	Üye Mehmet ERTEN
Üye A. Necmi ÖZLER	Üye Serdar ÖZGÜLDÜR	Üye Şevket APALAK
Üye Serruh KALELİ	Üye Osman Alifeyyaz PAKSÜT	

[R.G. 8 Şubat 2006 - 26074]

— • —

Yargıtay Kararları

Yargıtay Başkanlığından:

Sayı : 2006/1

Karar Günü : 30/1/2006

Yargıtay Başkanlar Kurulu Kararı

2797 sayılı Yargıtay Kanunu'nun 17/1-b ve İç Yönetmeliğin 32. maddelerinde öngörülen hükümler gözetilerek "dairelerden birisine yıl içinde gelen işlerin olağan bir çalışma ile karşılanamayacak oranda artmış ve dolayısıyla daireler arasında iş bakımından bir dengesizlik meydana gelmiş olup olmadığı; gelmiş ise, ne gibi önlemler alınması gerektiği" konusu görüşülüp karara bağlamak üzere Yargıtay Başkanlar Kurulu 30.1.2006 Pazartesi günü saat 09.30'da Başkanlar Kurulu Salonunda Birinci Başkan Osman Arslan'ın Başkanlığında toplandı.

A) 1.1.2005 - 31.12.2005 tarihleri arasında;

1 - Hukuk Genel Kuruluna 778 iş geldiği ve bir önceki yıldan aktarılanla birlikte toplam 803 dosyadan yıl içinde 790'nının karara bağlandığı ve 2006 yılına 13 iş aktarıldığı;

2 - Ceza Genel Kuruluna 176 iş geldiği ve bir önceki yıldan aktarılanla birlikte toplam 195 dosyadan yıl içinde 173'ünün karara bağlandığı ve 2006 yılına 22 iş aktarıldığı;

B) 1.1.2005 - 31.12.2005 tarihleri arasında;

Birinci Hukuk Dairesine, 14888; İkinci Hukuk Dairesine, 21681; Üçüncü Hukuk Dairesine, 15035; Dördüncü Hukuk Dairesine, 15645; Beşinci Hukuk Dairesine, 15035; Altıncı Hukuk Dairesine, 12857; Yedinci Hukuk Dairesine, 4168; Sekizinci Hukuk Dairesine, 9128; Dokuzuncu Hukuk Dairesine, 39176; Onuncu Hukuk Dairesine, 14859; Onbirinci Hukuk Dairesine, 15078; Onikinci Hukuk Dairesine, 26601; Onüçüncü Hukuk Dairesine, 18101; Ondördüncü Hukuk Dairesine, 12010; Onbeşinci Hukuk Dairesine, 8260; Onaltıncı Hukuk Dairesine, 13734; Onyedinci Hukuk Dairesine, 13684; Onsekizinci Hukuk Dairesine, 11441; Ondokuzuncu Hukuk Dairesine, 12058; Yirminci Hukuk Dairesine, 15581; Yirmibirinci Hukuk Dairesine, 14735 iş geldiği, bu dairelerce sırasıyla; "14120", "18574", "14650", "14391", "14314", "12345", "4189", "9036", "40685", "14333", "12893", "26690", "19449", "12649", "7230", "14054", "11993", "11835", "13077", "16642", "14706" iş çıkarıldığı ve 2006 yılına yine sırasıyla; "1383", "5184", "976", "7218", "2559", "1934", "180", "702", "7770", "3215", "10781", "2469", "3129", "1278", "4080", "1953", "3807", "1236", "3871", "2719", "3004" iş aktarıldığı;

C) 1.1.2005- 31.12.2005 tarihleri arasında;

Birinci Ceza Dairesine, 5175; İkinci Ceza Dairesine, 14043; Üçüncü Ceza Dairesine, 12925; Dördüncü Ceza Dairesine, 13801; Beşinci Ceza Dairesine, 19657; Altıncı Ceza Dairesine, 18683; Yedinci Ceza Dairesine, 18478; Sekizinci Ceza Dairesine, 4061; Dokuzuncu Ceza Dairesine, 8149; Onuncu Ceza Dairesine, 20297; Onbirinci Ceza Dairesine, 12326 iş geldiği, bu dairelerce sırasıyla; "5012", "30964", "24744", "24313", "23165", "12965", "22188", "12783", "9801", "19769", "14359" iş çıkarıldığı ve 2006 yılına yine sırasıyla; "3241", "12767", "4675", "19124", "3414", "24685", "31812", "7946", "1353", "15822", "11274" iş aktarıldığı anlaşıldı.

Gereği görüldü:

1) Ceza ve Hukuk Dairelerinde, dairelere gelen ve çıkan iş durumları ile devredilen dosyalar gözetildiğinde daireler arasında iş bölümü değişikliği yapılmasına gerek olmadığına;

2) Yedinci, Onaltıncı ve Onyedinci Hukuk Daireleri tarafından incelenerek bozulan dava dosyalarında yeniden hüküm kurularak temyiz başvurusu yapılması halinde incelemenin son bozmayı yapan daire tarafından yapılmasına, dosyaların yerel mahkemelerce ilgili dairelere gönderilmesine;

3) Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu tarafından dairelerin üye ve tetkik hakimi kadrolarının yeniden düzenlenmesine;

4) Hukuk ve Ceza dairelerinin tetkik hakimi gereksinimlerinin karşılanmasına ve durumdan Adalet Bakanlığına bilgi verilmesine;

5) İş durumu gözetilerek hukuk ve ceza dairelerinin personel gereksinimlerinin karşılanmasına;

D) Kararın bir örneğinin Yargıtay İç Yönetmeliğinin 33. maddesi hükmü uyarınca tüm mahkemelere duyurulmak üzere Adalet Bakanlığına; bilgi için Yargıtay daire başkanlıklarına; Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına, Yargıtay Kararları Dergisinde yayımlanması için Yayın İşleri Müdürlüğüne; Barolara ve Avukatlara duyurulmasını sağlamak üzere Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına gönderilmesine, Yargıtay Kanunu'nun 58. maddesi hükmü gereğince ayrıca Resmî Gazetede yayımlanmasına;

30.1.2006 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 10 Şubat 2006 - 26076]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 14. Hukuk Dairesinden:

Esas : 2005/9729

Karar : 2005/11728

Mahkemesi: Iğdır Asliye Hukuk

Tarih : 25/2/2004

Numarası : 2003/262-2004/63

Davacı : Mehdi Çelik

Davalı : Tapu Sicil Müdürlüğü

Davacı ile davalı Tapu Sicil Müdürlüğü arasındaki davada, Iğdır Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtayca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 25.2.2004 gün 2003/262 esas 2004/63 sayılı kararın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 14.9.2005 gün ve 2005/149856 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosya ve içerisindeki bütün kağıtlar incelenerek gereği düşünüldü.

KARAR

Davacı 16 ayrı taşınmaz için tapu kaydında baba adı düzeltilmesini, 743, 978 ve 976 parsellerde bununla birlikte paydaş maliklerden Veli Çelik ve Zübeyde Çelik isimlerinin tapudan silinmesini talep etmiş, mahkemece davanın kabulüne karar verilmiştir. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca, tapuda isimlerinin silinmesine karar verilen kişilerin davada taraf olarak yer almadıkları, hükmen tescile göre oluşturulan tapu kayıtlarındaki belirtilen isimlerin tanık beyanlarına dayanarak tapudan silinmesi, silinen maliklere ait olan hisselerin kime ait olacağına kararda

belirtilmemiş olmasının doğru bulunmadığından bahisle, temyiz edilerek hükmün bozulması istenmiştir.

Tapuda isim, soy isim, baba ismi vb. gibi düzeltme davaları ile, tapu kayıtlarındaki malike ait nüfus bilgilerinde yanlışlık olduğu takdirde bu kayıtların düzeltilerek nüfus kayıtlarına uygun hale getirilmesi amaçlanmıştır. Bu tür davalarla kimlik bilgileri düzeltilirken, taşınmaz malikinin değişmemesi, diğer bir anlatımla mülkiyet aktarımına neden olunmaması gerekir.

Nizalı taşınmazların tapu kaydında baba ismi düzeltilmesi istemi için mahkeme sadece tanık anlatımlarına dayanmış başkaca araştırma yapmamıştır. Taşınmazların çoğu hükmen tescil edilmesine rağmen tescil dosyaları veya kararı getirtilerek nüfus ve tapu kayıtları ile bağlantısı incelenmemiştir. Eksik soruşturma ile karar verilmesi doğru değildir.

H.U.M.K.nun 76. maddesi uyarınca, bir davada olayları anlatmak taraflara hukuki nitelemeyi yapmak ise hakime aittir. Davacı nizalı taşınmazlardan 743, 978 ve 976 parsellerde baba adının düzeltilmesi ile birlikte pay sahibi bulunan Veli Çelik ve Zübeyde Çelik isimlerinin tapudan silinmesini istemiştir. Böyle bir istem, tapuda kimlik bilgilerinin düzeltilmesi değil, tapu iptali olarak değerlendirilmelidir. Taşınmaz malikleri davada taraf olarak yer almadıkları gibi isimleri silinen kişilere ait payların kime ait olacağı kararda gösterilmemiştir. Mahkemece istem yanlış değerlendirilerek sözü edilen parsellerdeki malik isimlerinin silinmesine karar verilmesi mülkiyet kaybına neden olduğundan doğru görülmemiştir.

Ayrıca, hakkında dava açılan 1870,1874,1875 ve 12 parseller için tapu kaydında baba adı düzeltilmesi istenmesine rağmen mahkemece bu parsellerle ilgili istem hakkında olumlu ya da olumsuz bir karar verilmemesi doğru olmadığından tüm bu nedenlerle kararın bozulması gerekmiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6 maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin yukarıda açıklanan nedenlerle kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA, gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 19.12.2005 gününde oybirliği ile karar verildi.

[R.G. 26 Ocak 2006 - 26061]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas : 2005/10371

Karar : 2005/11537

Davacı Bektaş Kökboyu ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Beyşehir Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 24/11/2004 günlü ve 2004/148E-2004/392 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Cumhuriyet Başsavcılığının 15/11/2005 gün ve Hukuk 2005/182432 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Dava, mükerrer nüfus kaydının iptali istemine ilişkindir.

1587 Sayılı Nüfus Yasasının 46. maddesi hükmüne göre nüfus kayıtlarının düzeltilmesi istemli davaların mahkemece, Cumhuriyet savcısı ve nüfus müdürü veya nüfus memuru huzuru ile görülüp karara bağlanması zorunludur.

Somut olayda mahkemece, yasanın bu buyurucu kuralı gözetilmeden nüfus idaresi temsilcisinin yokluğunda yargılama yapıp hüküm kurulmuş olması usul ve yasaya aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle C. Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın C. Başsavcılığına gönderilmesine, 22/12/2005 gününde oybirliğiyle karar verildi.

———— • ————
Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas : 2005/10372

Karar : 2005/11538

Davacı Eylem Çiftçi ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada İzmir 6. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 3/5/2005 günlü ve 2005/53-230 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Cumhuriyet Başsavcılığının 21/11/2005 gün ve Hukuk-2005/182433 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Dava dilekçesinde Eylem Çiftçi'nin nüfus kütüğünde 10/9/1986 olan doğum tarihinin 15.9.1988 olarak düzeltilmesi istenilmiş; Mahkemece davanın kabulüne, adı geçen doğum tarihinin -istem gibi- düzeltilmesine karar verilmiştir.

Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş olan hükmün yerine getirilmesi sırasında ilgili nüfus müdürlüğünce çıkartılıp dosyaya konulmuş bulunan nüfus kayıtları içeriğinden; aynı kişinin (Eylem Çiftçi'nin) daha önce de aynı konuda dava açtığı ve İzmir Asliye 5. Hukuk Mahkemesinin 21/12/2000 gün 2000/716-1153 sayılı kararıyla nüfus kaydında 10/9/1990 olan doğum tarihinin 10/9/1986 olarak düzeltilmiş olduğu anlaşılmaktadır.

1587 Sayılı Nüfus Yasasının 46. maddesinin üçüncü fıkrası hükmüne göre yaş düzeltme davası ancak bir defa açılabilir. Bu cümleden olarak kişinin yaşı ancak bir kez düzeltilebilir. Somut olayda mahkemece, anılan yasa hükmü gözönünde tutularak, yaşının düzeltilmesi istenilen kişinin ayrıntılı- açıklamalı nüfus kaydı ile bunun dayanağını oluşturan belgelerin getirilip doğum tarihinin mahkeme kararıyla daha önce düzeltilmiş olduğunun saptanması karşısında davanın reddine karar verilmesi gerekirken, yetersiz araştırma ve eksik inceleme sonucu ilgilinin yaşının ikinci kez düzeltilmesine karar verilmiş olması usul ve yasaya aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 22/12/2005 gününde oybirliğiyle karar verildi.

———— • ————
Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas : 2005/9758

Karar : 2005/11718

Davacı Kamu Hukuku ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Doğubeyazıt Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 30/4/2004 günlü ve 2002/326-2004/214 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Cumhuriyet Başsavcılığının 21/10/2005 gün ve Hukuk-173573 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Nüfus Kanununun 46. maddesi hükmüne göre, nüfus kayıtlarının düzeltilmesine (ad ve soyadı değişikliği davaları dahil) ilişkin davalarda Nüfus Müdürü veya Memurunun bulunması ve kararın onların önünde verilmesi zorunludur.

Mahkemenin oluşumuna ilişkin bu yasa hükmü dikkate alınmadan Nüfus İdaresi Temsilcisinin yokluğunda yargılama yapılarak hüküm kurulması usul ve yasaya aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 27/12/2005 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 9 Şubat 2006 - 26075]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İnsan Hakları Mahkemesi Kararları

DOĞRU/Türkiye Davası*

Başvuru no:62017/0

Strazburg

10 Kasım 2005

OLAYLAR

Yasadışı DHKP-C örgütüne üye olduğundan şüphelenilen başvuran, 13 Aralık 1997 tarihinde yakalanıp İzmir Emniyet Müdürlüğü'nde gözaltına alınmıştır. Burada 15 Aralık 1997 tarihine kadar sorgulanan başvuran bu tarihte verdiği ifadesinde, DHKP-C üyelerini tanıdığını ve bir bankaya saldırı düzenlenmesi amacıyla İ.Ö. isimli bir kişiye molotof kokteyli temin ettiğini kabul etmiştir.

Aynı gün İzmir DGM Cumhuriyet Savcısı tarafından dinlenen başvuran, adigeçen Mahkemeye çıkarılmış ve hakkında tutuklu yargılama kararı verilmiştir. Başvuran İzmir DGM önünde, yukarıda belirtilen saldırıya karıştığını inkar etmekle birlikte, poliste verdiği ifadeyi büyük ölçüde onaylamıştır.

17 Aralık 1997 tarihinde İzmir DGM Cumhuriyet Savcısı başvurunu silahlı çeteye üye olmak ve patlayıcı madde kullanmaya teşvik etmekle suçlayarak, TCK'nın 168. ve 264. maddeleri ile 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 5. maddesi uyarınca mahkum edilmesini talep etmiştir.

Başvuran İzmir DGM önünde, baskı altında alındığı gerekçesiyle polise verdiği ifade hariç, hazırlık soruşturması sırasında vermiş olduğu ifadeleri kısmen onaylamıştır.

14 Ocak 1998 tarihinde İzmir DGM başvurunu, silahlı çeteye üye olmakla suçlu bularak, TCK'nın 169. maddesi uyarınca üç yıl dokuz ay hapis cezasına mahkum etmiştir. Mahkeme başvuranın söz konusu saldırıya katılmadığına hükmederek, bu suçtan hakkında beraat kararı vermiştir.

Başvuran kararı temyize götürmüş ve duruşma yapılmasını talep etmiştir. Yüksek Mahkeme duruşma yaptıktan sonra 21 Eylül 1998 tarihinde temyiz edilen kararı onamıştır.

HUKUK AÇISINDAN

I. AİHS'NİN 6. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

* Dışişleri Bakanlığı Çok taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

Başvuran kendisini yargılayan ve mahkum eden Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin, bünyesinde bir askeri hakim bulunmasından dolayı, adil bir yargılama sağlayabilecek "bağımsız ve tarafsız bir mahkeme" olmadığı iddiasında bulunmaktadır.

Başvuran ayrıca davasının adilce görülmediğini, zira hakkındaki mahkumiyet kararının, gözaltında tutulduğu sırada kendisinden baskı altında zorla alınan itiraflarına ve ayrı bir davada, İ.Ö. adlı kişinin, yine baskı altında alındığını beyan ettiği ifadesine dayanılarak verildiğini belirtmektedir.

Son olarak başvuran Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı'nın tebliğnamesinin kendisine tebliğ edilmediğinden şikayetçi olmaktadır.

Bu itibarla başvuran, AİHS'nin 6. maddesinin 1. fıkrası ile 3. fıkrasının b) bendine atıf yapmaktadır.

A. Kabul edilebilirlik hakkında

AİHM, içtihatlarından doğan kriterler ışığında (Bkz., Çıraklar-Türkiye, 28 Ekim 1998, Derleme Hükümler ve Kararlar 1998-VII) ve elindeki mevcut unsurların tümünü gözönüne alarak başvurunun esasen incelenmesi gerektiği kanaatine varmıştır. AİHM başvuruda bunun dışında hiçbir kabul edilemezlik gerekçesi ile karşılaşılmadığını tespit etmiştir.

1. Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin Bağımsızlığı ve Tarafsızlığı Hakkında

AİHM daha önce buna benzer soruları gündeme getiren birçok dava incelediğini ve bunların AİHS'nin 6§1. maddesinin ihlali yönünde sonuçlandığını ortaya koymaktadır (Bkz. Özel kararı, §§ 33-34, ve Özdemir-Türkiye no:59659, §§ 35-36, 6 Şubat 2003).

AİHM mevcut davayı incelemiş ve Hükümet'in davayı farklı şekilde sonuçlandırarak hiçbir olgu ve delil sunmadığı kanaatine varmıştır. AİHM, Ceza Kanunu'nda öngörülen suçlardan ötürü Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde yargılanan başvuranın, aralarında asker kökenli bir hakimin yer aldığı mahkeme önüne çıkma konusunda endişe duymasının anlaşılabilir olduğu kanısındadır. Dolayısıyla başvuran, Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin davanın gerekçesine yabancı mülahazalar ışığında sebepsiz bir yargı kararı almasından haklı olarak kaygı duymaktadır. Bu nedenle başvuranın, bu yargı merciinin tarafsız ve bağımsız olmadığı yönündeki şüphelerinin, nesnel bir biçimde haklı gerekçelere dayandığı kabul edilebilir (Incal –Türkiye, 9 Haziran 1998 tarihli karar, Derleme 1998-IV, s. 1573, § 72).

AİHM, başvuruları yargılayıp mahkum eden İzmir Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin AİHS'nin 6§1. maddesinde öngörülen bağımsız ve tarafsız bir mahkeme niteliğini taşımadığı sonucuna varmıştır.

2. Ceza Yargılamasının Adilliği Hakkında

AİHM, daha önceki benzer davalarda da dile getirildiği üzere, tarafsızlıktan ve bağımsızlıktan yoksun bir mahkemenin, hiçbir surette, yargı yetkisi altındaki kişilere adil ve hakkaniyete uygun bir yargılama süreci temin edebileceğinin varsayamayacağını hatırlatır.

Bu husustaki ihlal tespiti ışığında AİHM, başvuranın davasının adilce görülmediğine dayanan diğer şikayetleri ayrı olarak incelemeye gerek olmadığı kanaatine varmıştır (bkz. diğerleri arasında, Çıraklar kararı, s. 3074, §§ 44-45).

II. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

A. Manevi Tazminat

Başvuran 6.000 Euro değerinde manevi zarara uğradığını iddia etmektedir.

AİHM mevcut davada ihlal tespitinin adil tazmin için başlı başına yeterli olduğu kanaatine varmıştır (Çıraklar kararı, s. 3074, § 49).

AİHM mahkumiyet kararının AİHS'nin 6§1. maddesine göre tarafsız ve bağımsız olmayan bir mahkeme tarafından verildiği sonucuna vardığında, prensip olarak en uygun tazminin, başvuranın gecikmeksizin tarafsız ve bağımsız bir mahkeme tarafından yeniden yargılanması olacağı kanaatine varmıştır (Gençel kararı, § 27).

B. Masraf ve Harcamalar

Başvuran aynı zamanda avukatlık ücretleri için 5.000 Euro ve AİHM ile yerel mahkemeler nezdinde yaptığı masraf ve harcamalar için

ise 819.550.000 Eski Türk Lirası'na denk düşen tutarı talep etmektedir. Başvuran bu iddialarını desteklemek üzere, İzmir Barosu avukatlık ücret tarifesi ile AİHM önündeki yargılama için yapılan 390.000.000 TL tutarındaki tercüme masraflarının gösteren bir belge sunmuştur.

AİHM, mevcut unsurları, bu konudaki içtihadını ve yaptığı yargılamayı dikkate alarak, başvurana, tüm masraf ve harcamalar için 1.500 (bin beşyüz) Euro ödenmesinin makul olduğuna karar vermiştir.

C. Gecikme Faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına üç puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK AİHM, OY BİRLİYLE;

1. Başvurunun geri kalanının kabuledilebilir olduğuna;
2. İzmir Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin bağımsızlık ve tarafsızlıktan yoksun olması nedeniyle AİHS'nin 6§1. maddesinin ihlal edildiğine;
3. AİHS'nin 6. maddesi uyarınca yapılan diğer şikayetlerin incelenmesine gerek olmadığına;
4. Mevcut kararın kendisinin manevi zararın adil tazmini için yeterli olduğuna;
5. a) AİHS'nin 44§2. maddesi uyarınca, kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden Türk Lirası'na çevrilmek üzere ve miktara yansıtılabilecek her türlü vergiden muaf tutularak, Savunmacı Devlet tarafından başvurana, masraf ve harcamalar için 1.500 (bin beşyüz) Euro ödenmesine;
- (b) sözkonusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar Hükümet tarafından, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanmasına;
6. Adil tazminata ilişkin diğer taleplerin reddine;

karar vermiştir.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM İç Tüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. fıkralarına uygun olarak 10 Kasım 2005 tarihinde yazıyla bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

ŞAHMO/Türkiye Davası*

Başvuru no: 57919/00

Strazburg

20 Eylül 2005

OLAYLAR

1961 doğumlu başvuran Ali Şahmo, başvurunun yapıldığı sırada Ceyhan Cezaevi'nde tutuklu bulunmaktaydı.

25 Aralık 1995 tarihinde yakalanan başvuran Adana Emniyet Müdürlüğü Yerel Şubesi'nde gözaltına alınmış, aşırı sol bir örgütün düzenlediği silahlı eylemler çerçevesinde yürütülen bir soruşturma kapsamında sanık olarak sorgulanmıştır. Başvuran bu örgütün Adana ilindeki militanlarını örgütlemek ve onları silahlandırmak ile itham edilmiştir.

Adana Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'nde 8 Ocak 1996 tarihine dek devam eden sorgulamaların akabinde başvuran Adana Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) Cumhuriyet Savcısı karşısına çıkarılmıştır. Başvuran Cumhuriyet Savcısı önünde polislerin uydurma itirafları içeren belgenin altına sahte imza attıklarını beyan etmiştir.

8 Ocak 1996 tarihinde Devlet Güvenlik Mahkemesi yetkili hakimi karşısına çıkarılan başvuran, hakkında yapılan suçlamaları reddetmiştir.

Konya DGM Cumhuriyet Savcısı 16 Ocak 1996 tarihli iddianamesi ile başvurunu anayasal düzeni yıkmayı hedef alan yasadışı silahlı bir örgütün üyesi olma suçu ile itham etmiş, TCK'nın 168. ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 5. maddesi uyarınca başvuranın mahkumiyetini talep etmiştir.

19 Kasım 1998 tarihli kararı ile Adana DGM, başvurunu hakkında yapılan ithamlardan suçlu bulunmuş ve 17 yıl 6 ay hapis cezasına çarptırmıştır. DGM, hafifletici sebeplerin bulunmaması ve başvuranın duruşma sırasındaki disiplinsiz davranışları nedeniyle TCK'nın 59. maddesi gereğince verilen cezada bir indirimin yapılmasını gerekli görmemiştir.

Başvuranın temyiz başvurusu üzerine Yargıtay, 27 Ekim 1999 tarihinde İlk derece mahkemesinin kararını onamıştır.

HUKUK AÇISINDAN

I. AİHS'İNİN 6 § 1. MADDESİ'NİN İHLAL EDİLMESİNE İLİŞKİN

Başvuran kendisini yargılayan ve mahkum eden Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin bünyesinde askeri hakim bulundurması nedeniyle «tarafsız ve bağımsız» bir mahkeme olmadığını ileri sürmektedir.

Başvuran, özellikle gözaltındaki sorgulamalar sırasında avukat bulundurma hakkından yararlanmaması, Devlet Güvenlik Mahkemesi önüne tanık çağırma imkânının olmaması, gözaltında görevli polisler tarafından hazırlanan tutanakların farazi olması, Yargıtay

* Dışişleri Bakanlığı Çok taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

Cumhuriyet Başsavcısı'nın tebliğnamesinin kendisine zamanında tebliğ edilmemesi nedeniyle hakkaniyete uygun olarak yargılanmadığından şikayetçi olmaktadır.

A. Kabul edilebilirlik hakkında

Hükümet ilk olarak, AİHS'nin 35. maddesinde öngörüldüğü gibi iç hukuk yollarının tüketilmemesine itirazda bulunmaktadır. Bu bağlamda, başvuranın iç hukuk mercileri karşısındaki yargı sürecinin hiçbir aşamasında Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin bağımsızlığına ve tarafsızlığına dair şikayetini dile getirmediğini savunmaktadır.

AİHM, Özel-Türkiye kararında benzer bir itirazı reddettiğini hatırlatmaktadır. Bu sonucu farklı kılacak hiçbir gerekçe bulunmadığını ifade ederek Hükümetin itirazını reddetmiştir.

İkincil olarak, Hükümet altı ay kuralına riayet edilmediği gerekçesiyle AİHS'nin 35. maddesi uyarınca başvuranın DGM'nin yapısıyla ilgili itirazının Mahkemece reddedilmesi gerektiğini savunmuş, iç hukukta bu şikayetle ilgili nihai kararın yine bu mahkeme tarafından verildiğini eklemiştir. Hükümet bu doğrultuda olayların meydana geldiği dönemdeki iç hukuka göre Yargıtay'ın Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin yapısına dair görüş bildirme yetkisine sahip olmadığını belirtmekte, başvuranın iç hukuk yollarının yetersiz olduğuna kanaat getirdiği andan itibaren altı ay içerisinde yani DGM'nin 19 Kasım 1999 tarihinde aldığı karardan itibaren başvuruda bulunması gerektiğinin altını çizmektedir. Oysa başvuru 8 Mart 2000 tarihinde yapılmıştır. Hükümet bu yönde Mahkemenin yerleşik içtihadına göndermede bulunmaktadır (Bkz. Kalan-Türkiye kararı no: 73561/01, 2 Ekim 2001).

AİHM, benzer şikayetlerin Özdemir-Türkiye davasında da dile getirildiğini hatırlatmış, (no:59659/00 § 26, 6 Şubat 2003) bu neticeyi değiştirecek hiçbir unsurun bulunmadığı sonucuna varmıştır. Dolayısıyla Hükümetin yapmış olduğu itiraz reddedilmektedir.

AİHM, mahkemenin bu yöndeki içtihatları (Bkz. Incal-Türkiye kararı 9 Haziran 1998, 1998-IV ve Çıraklar-Türkiye kararı, 28 Ekim 1998, 1998-VII) ve mahkemeye sunulan unsurlar ışığında başvurunun esas bakımından incelenmesi gerektiğine itibar etmekte ve başvuruyu kabul edilemez bulmak için bir gerekçe bulunmadığını eklemektedir.

B. Esasa ilişkin

1. Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin bağımsızlığına ve tarafsızlığına ilişkin

Mahkeme daha önceki kararlarda buna benzer pek çok şikayetlerin dile getirildiğini ve bunların AİHS'nin 6 § 1. maddesinin ihlali ile sonuçlandığını belirtmektedir. (Bkz. söz edilen Özel kararı, §§ 33-34, ve Özdemir kararı, §§ 35-36).

AİHM, mevcut davada Hükümetin davanın seyrini farklı şekilde sonuçlandıracak hiçbir tespiti ve delili sunmadığını kaydetmekte, bunun yanı sıra aralarında askeri bir hakim de yer aldığı Devlet Güvenlik Mahkemesi karşısında başvuranın «ulusal güvenliğe» dayalı suçlardan yargılanması konusunda endişe duymasının anlaşılabilir olduğu tespitinde bulunmaktadır. Başvuran, hakkında açılan davada Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin kararını yabancı gerekçelere dayandırdığı yönünde bir şüphe duyabilir. Bu nedenle başvuranın bu yargı makamının tarafsız ve bağımsız olmadığı yönündeki şüphelerinin dikkate alınması

gerekmektedir. (sözü edilen Incal kararı s. 1573, § 72).

2. Yargı Sürecinin adilliği hakkında

Hükümet bir ihlalin olduğu iddiasına karşı çıkmaktadır.

AİHM, benzer kararlarda verdiği hükümleri hatırlatarak bağımsızlıktan ve tarafsızlıktan yoksun bir mahkemenin her halükarda kendi yargısına tabi kişilere adil bir yargılama sunamayacağı kanısına varmaktadır.

Başvuranın bağımsız ve tarafsız bir mahkemede yargılanma hakkının ihlalinin tespiti ışığında AİHM, mevcut şikayetin incelenmesini gerekli görmemektedir (Bkz. diğerleri arasında, Çıraklar-Türkiye, 28 Ekim 1998, 1998-VII, §§ 44-45, Işık-Türkiye no: 50102/99, §§ 38-39, 5 Haziran 2003; Akkaş-Türkiye, no: 28340/95, §§ 78-79, 21 Aralık 2000; Serdar Özcan-Türkiye, no: 55427/00, 8 Nisan 2004, ve Ünal-Türkiye kararları, no: 48616/99, 10 Kasım 2004).

II. AİHS'İNİN 41. MADDESİ'NİN UYGULANMASI

A. Tazminat

AİHM'den başvurana gönderilen 29 Temmuz 2002 tarihli yazıda, 41. madde uyarınca her türlü adil tazmin talebinin esasa ilişkin yazılı görüşlerde sunulması gerektiğini öngören AİHM İktüzüğü'nün 60. maddesine dikkat çekilmesine karşın, başvuran hiçbir adil tazmin talebinde bulunmamıştır. Başvuran öne sürdüğü iddialarına ilişkin esasa dayalı görüşlerini kendisine bildirilen tarihte sunmadığından, AİHM bu yönde bir ödeme yapılmasını gerekli görmemektedir (Bkz. Willekens-Belçika no: 50859/99, § 27, 24 Nisan 2003 ve Roobaert-Belçika kararları, no: 52231/99, § 24, 29 Temmuz 2004).

Sözleşme tarafından öngörülen bağımsızlık ve tarafsızlık koşullarını yerine getirmeyen bir mahkeme tarafından mahkumiyet kararı alındığında, ilgilinin talebi doğrultusunda yeni bir sürecin ya da yargılamanın başlatılması ilke olarak tespit edilen ihlalin giderilmesi bakımından uygun bir yöntemi oluşturur (Bkz. Öcalan-Türkiye Büyük Daire kararı, no: 46221/99, AİHM 2005-...).

B. Masraf ve harcamalar

Başvuran masraf ve harcamalar için hiçbir talepte bulunmamıştır. Bu durumda AİHM başvurana bir ödeme yapılmasını gerekli görmemektedir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK, MAHKEME, OYBİRLİĞİYLE,

1. Başvurunun kalan kısmının kabuledilebilir olduğuna;
2. İzmir* Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin bağımsızlıktan ve tarafsızlıktan yoksun olması nedeniyle AİHS'nin 6 § 1. maddesinin ihlal edildiğine;
3. AİHS'nin 6. maddesine yönelik diğer şikayetlerin incelenmesine gerek

* Ç.N. AİHM, İzmir Devlet Güvenlik Mahkemesi olarak yazmıştır.

olmadığına;

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77 §§ 2. ve 3. maddelerine uygun olarak 20 Eylül 2005 tarihinde yazıyla bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

BAKIR/Türkiye Davası*

Başvuru no:54916/00

Strazburg

25 Ekim 2005

OLAYLAR

Başvuran 1974 doğumlu olup Bitlis'de ikamet etmektedir.

Başvuran 21 Mart 1998 tarihinde, Karacadağ Radyosu'nun davetlisi olarak canlı yayında Nevruz (yeni yıl) kutlamaları sırasında tanık olduğu olayları anlatmıştır. Radyo yayını aynı anda televizyon kanalı MED TV tarafından da yayınlanmıştır.

Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) Cumhuriyet Başsavcısı 29 Haziran 1998 tarihli iddianameyle, aynı anda hem radyoda hem televizyonda yapılan yayında sarf ettiği sözlerden dolayı başvuranı Türk Ceza Kanunu'nun (TCK) 312§2 maddesi gereğince "halkı sosyal sınıf, ırk ve bölge farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığa tahrik etmekle" suçlamıştır.

Başvuran DGM huzurunda suçlamalara itiraz etmiştir. Başvuran, yayında yaptığı konuşmanın gazetecilik görevinin bir parçası olduğunu ve sadece izleyici ve dinleyicilere gerçekten meydana gelen olayları aktardığını ileri sürmüştür.

DGM, 29 Eylül 1998 tarihinde, başvuranı TCK'nın 312. maddesi gereğince bir yıl sekiz ay ağır hapis ve 2.533.333 TL (1 Euro 50 cent) para cezasına çarptırmıştır.

Başvuran temyize gitmiştir. Mesleğinin gazetecilik olduğunu hatırlatarak olayları abartıya kaçmadan tamamen objektif olarak aktarmanın onun görevi olduğunu belirtmiştir. Başvuran izleyici ve dinleyicilerin dünyada olup bitenler hakkında aydınlatılmaları gerektiğini ve gösteriler yasal olmasa da, kamuoyunun kutlamaların yanısıra yetkililerin aldığı tedbirler hakkında bilgi edinme hakkının bulunduğunu vurgulamıştır.

Yargıtay 12 Nisan 1999 tarihli kararla başvuranın yaptığı temyiz başvurusunu reddederek verilen kararı onamıştır.

DGM 28 Ağustos 1999 tarihinde, yürürlüğe giren 4454 sayılı Kanun uyarınca, başvuran aleyhinde verilen cezanın infazının ertelenmesi kararı vermiştir.

HUKUK AÇISINDAN

I. AİHS’NİN 10. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran, hakkında verilen cezai mahkumiyet kararının ifade özgürlüğü hakkını ihlal ettiğinden şikayetçi olmaktadır. Başvuran bu bakımdan AİHS’nin 10. maddesini ileri sürmektedir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe’ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

A. Kabul edilebilirlik hakkında

AİHM, elinde bulunan unsurların tümünü gözönünde bulundurarak, başvuranın AİHS’nin 10. maddesine göre yaptığı şikayetin esastan incelenmesi gerektiğine kanaat getirmektedir. AİHM şikayetin hiçbir kabul edilemezlik gerekçesiyle çelişmediğini tespit etmektedir.

B. Esas hakkında

AİHM, dava konusu mahkumiyet kararının, 10§1 maddesinin güvence altına aldığı başvuranın ifade özgürlüğü hakkına müdahale oluşturmasının taraflar arasında ihtilaf konusu olmadığını not etmektedir. Üstelik müdahalenin kanun tarafından öngörüldüğüne ve 10§2 maddesi bakımından milli güvenlik ve toprak bütünlüğünün korunması, düzenin sağlanmasının yanısıra suçun önlenmesi gibi yasal amaç güttüğüne itiraz edilmemektedir (Bkz. 4 Haziran 2002 tarihli *Yağmurdereli-Türkiye* kararı, no: 29590/96, §40). AİHM, bu değerlendirmeyi benimsemiştir. Buna karşın uyuşmazlık, bu müdahalenin “demokratik bir toplumda gerekli” olup olmadığı sorusuna dayanmaktadır.

AİHM, geçmişte mevcut davada olduğu gibi bir çok davada ortaya çıkan benzer sorunları irdelenmiş ve AİHS’nin 10. maddesinin ihlal edildiği kanaatine varmıştır (Bkz. Özellikle *Ceylan-Türkiye*, no: 23556/94, §38, 1999-IV, *Öztürk-Türkiye*, no: 22479/93, §74, 1999-VI, *İbrahim Aksoy-Türkiye*, no: 28635/95, 30171/96 ve 34535/97, § 80, 10 Ekim 2000, sözüedilen *Karkın*, §39, 23 Eylül 2003 ve *Kızılyaprak-Türkiye*, no: 27528/95, §43, 2 Ekim 2003).

AİHM, içtihat kararları ışığında mevcut davayı incelemiş ve Hükümet’in, sözkonusu durumu farklı bir sonuca ulaştırabilecek ne bir olay ne de bir delil sunduğuna kanaat getirmektedir. AİHM, başvuranın kullandığı ifadeler ve yaptığı konuşmanın bağlamına önem vermiştir. Bu bağlamda, göreceği davanın bulunduğu koşulları ve özellikle terörle mücadeleye bağlı zorlukları gözönünde bulundurmuştur (Bkz. sözüedilen *İbrahim Aksoy*, §60 ve 9 Haziran 1998 tarihli *Incal-Türkiye kararı*, 1998-IV, s.1568, §58).

Dava konusu söylem, olaylara tanıklık etmek ve Nevruz kutlamaları sırasında güvenlik güçlerinin yürüttüğü operasyonların şekli üzerinde eleştiri yapmaktan ibarettir.

AİHM, DGM'nin dava konusu söylemin halkı kin ve düşmanlığa teşvik edici ifadeler içerdiğine kanaat getirdiğini belirtmektedir.

AİHM, yerel mahkemelerin aldığı kararlarda bulunan ve başvuranın ifade özgürlüğüne yapılan müdahaleyi haklı göstermek için yeterli olmayan gerekçeleri incelemiştir. (Bkz. *Mutatis mutandis, Sürek-Türkiye (no:4)*, no: 24762/94, §58, 1999-IV). AİHM, sert üsluptaki bazı sözler Türk Devleti hakkında negatif bir tablo çizse de, ne şiddet kullanmaya, ne silahlı mücadeleye, ne de ayaklanmaya teşvik eder nitelikte olmadığını ve AİHM'nin gözünde, dikkate alınması gereken başlıca unsur olan konuşmanın kin güden bir konuşma olmadığını gözlemlemiştir (Bkz. *a contrario, Sürek-Türkiye (no:1)*, no: 26682/95, §62, 1999-IV ve *Gerger-Türkiye*, no:24919/94, §50, 8 Temmuz 1999).

AİHM, müdahalenin oranını belirlemek sözkonusu olduğunda, verilen cezaların niteliği ve ağırlığının da gözönünde bulundurulması gereken unsurlar olduğunu belirtmektedir.

Bu durumda, başvuran hakkında verilen mahkumiyet kararı hedeflenen amaçlarla orantılı olmayıp, "demokratik toplumda gerekli" değildir. Dolayısıyla AİHS'nin 10. maddesi ihlal edilmiştir.

II. AİHS'İN 10. MADDESİYLE BERABER 14. MADDENİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran AİHS'nin 10. maddesiyle birlikte 14. maddeyi ileri sürerek, siyasi görüşlerine dayanan ayrımcılıktan şikayet etmektedir.

A. Kabul edilebilirlik hakkında

AİHM, başvuranın AİHS'nin 14. maddesine göre yaptığı şikayetin, esastan incelenmesi gerektiği kanaatindedir. AİHM şikayetin hiçbir kabuledilemezlik gerekçesiyle çelişmediğini saptamaktadır.

B. Esas hakkında

Tekbaşına 10. maddenin ihlal edildiğine ilişkin vardığı sonucu gözönünde bulundurarak, AİHM, 14. maddeye göre yapılan şikayeti incelemeye gerek olmadığına kanaat getirmektedir.

III. AİHS'İN 6. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran, kendisini mahkum eden DGM'nin, bünyesinde bir askeri hakim bulundurması nedeniyle, kendisine hakkaniyete uygun yargılamayı garanti eden "tarafsız ve bağımsız bir mahkeme" olamayacağını iddia etmektedir. Başvuran AİHS'nin 6§1 maddesinin ihlal edildiğini ileri sürmektedir.

A. Kabul edilebilirlik hakkında

Hükümet AİHM'yi, başvuruyu AİHS'nin 35. maddesi gereğince iç hukuk yollarının tüketilmemesi gerekçesiyle reddetmeye davet etmektedir. Bu bakımdan Hükümet, başvuranın AİHS'nin 6§1 maddesine göre yaptığı şikayetini ulusal mahkemeler önündeki yargılamanın hiçbir aşamasında dile getirmediğini savunmaktadır.

AIHM, *Özel* davasında (sözüedilen, § 25) yapılan aynı itirazı reddettiğini hatırlatmaktadır. AIHM daha önce vardığı bu sonuca aykırı bir karar vermek için hiçbir gerekçe görmemekte ve Hükümet'in itirazını reddetmektedir.

AIHM, içtihadından çıkan kriterler ışığında (Bkz. özellikle 28 Ekim 1998 tarihli *Çıraklar-Türkiye* kararı, 1998-VII) ve elinde bulunan unsurların tümünü gözönüne alarak, başvuranın şikayetlerinin esaslanmaması gerektiğine kanaat getirmektedir. AIHM, şikayetlerin hiçbir kabul edilemezlik gerekçesiyle çelişmediğini tespit etmektedir.

B. Esas hakkında

DGM'nin tarafsız ve bağımsız olması hakkında

AIHM, geçmişte mevcut davada olduğu gibi bir çok davada ortaya çıkan benzer sorunları irdelenmiş ve AIHS'nin 6§1 maddesinin ihlal edildiğini tespit etmiştir (Bkz. sözüedilen *Özel*, §§33-34 ve *Özdemir-Türkiye kararı*, no: 59659/00, §§35-36, 6 Şubat 2003).

AIHM, mevcut davayı incelemiş ve Hükümet'in, sözkonusu durumu farklı bir sonuca ulaştırabilecek ne bir olay ne de bir delil sunduğuna kanaat getirmiştir. AIHM, "Milli güvenlik"e ilişkin suçlardan DGM önüne çıkarılan başvuranın, aralarında askeri hakim de bulunduğu mahkeme heyeti önüne çıkmaktan çekinmesinin anlayışla karşılanacağını saptamaktadır. Bu nedenden dolayı, başvuran, DGM'nin bu türden davalara ters düşen değerlendirmelerle haksız yere yönlendirilmelerine izin vermesinden haklı olarak çekinmektedir. Böylece, bu mahkemenin tarafsızlığı ve bağımsızlığı hakkında başvuran tarafından duyulan şüphelerin objektif olarak kanıtlandığı düşünülebilir (sözüedilen *Incal kararı*, §72 *in fine*).

AIHM, başvuruyu yargılayıp mahkum ettiği sırada DGM'nin, 6§1 maddesi uyarınca tarafsız ve bağımsız bir mahkeme olmadığı sonucuna varmaktadır.

IV. AIHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

A. Tazminat

Başvuran, orduda mesleğinde ilerleme olanağını kaybettiğinden dolayı 9.183 Amerikan Doları (7. 553,67 Euro) maddi zarara uğradığını iddia etmektedir.

Başvuran ayrıca 20.000 Dolar tutarındaki manevi zararının telafi edilmesini istemiştir.

Hükümet bu iddialara itiraz etmektedir.

AIHM, iddia edilen maddi zarar konusunda, başvuranın iddialarının uydurma olduğunu ve AIHS'nin 10. maddesinin ihlalden doğan kazanç kaybının miktarının kesin bir şekilde belirlenmesini

sağlayacak güvenilir emarelere dayanmadığına kanaat getirmektedir. Dolayısıyla AİHM bu talebi reddetmiştir.

AİHM manevi tazminat konusunda ise, başvuranın bir takım sıkıntılarının olabileceği kanaatindedir. AİHM hakkaniyete uygun olarak başvurana 2.000 Euro verilmesine karar vermiştir.

AİHM'ye göre, bir kimse bu davada olduğu gibi AİHS'nin gerekli kıldığı tarafsızlık ve bağımsızlık koşullarını yerine getirmeyen bir mahkeme tarafından mahkum edildiğinde, sözkonusu kişinin isteği üzerine yeni bir davanın ya da yargılamanın yeniden başlatılması tespit edilen ihlalin telafi edilmesi için ilke olarak en uygun yol teşkil etmektedir (*Öcalan-Türkiye*, no: 46221/99, 2005-).

B. Masraf ve Harcamalar

Başvuran ulusal mahkemeler ve AİHM önünde yapılan masraf ve harcamalar için 4.418 Dolar istemektedir. Başvuran hiçbir kanıt sunmamaktadır.

Hükümet bu iddialara itiraz etmektedir.

Elinde bulunan unsurları ve konuya ilişkin içtihadını gözönünde bulundurarak, AİHM, yapılan bütün masraflar için 1.000 Euro'nun makul olduğuna kanaat getirerek, bu miktarın başvurana ödenmesine hükmetmektedir.

C. Gecikme faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına 3 puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK MAHKEME,

1. Başvurunun *kabul edilebilir olduğuna*;
2. AİHS'nin 10. maddesinin *ihlal edildiğine*;
3. DGM'nin tarafsızlıktan ve bağımsızlıktan yoksun olması nedeniyle AİHS'nin 6§1 maddesinin *ihlal edildiğine*;
4. AİHS'nin 14. maddesine göre yapılan şikayetin incelenmesine *gerek olmadığına*;
5. a) Bu kararın, AİHS'nin 44§2 maddesine göre kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden TL'ye çevrilmek üzere Savunmacı Hükümet'in başvurana:
 - i. manevi tazminat için 2.000 Euro (iki bin Euro)
 - ii. masraf ve harcamalar için 1.000 Euro (bin Euro)
 - iii. miktara yansıtılabilecek her türlü vergiden muaf tutularak *ödemesine*;b) Belirtilen süre bitiminden ödemenin yapıldığı tarihe kadar geçen süre için, yukarıda belirtilen tutara, Avrupa Merkez Bankası'nın kredi faiz oranına yüzde üç puan eklenmek suretiyle gecikme faizi *uygulanmasına*;

6.Hakkaniyete uygun tazminata ilişkin diğer taleplerin reddine karar vermiştir.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve 25 Ekim 2005 tarihinde, İçtüzüğü'nün 77. maddesinin 2 ve 3. fıkraları uyarınca yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

KEÇECİ/Türkiye Davası*

Başvuru no:52701/99 ve 53486/99

Strazburg

15 Temmuz 2005

OLAYLAR

Davanın Koşulları

Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı, 1959 doğumlu başvuran, halen Gebze (Kocaeli) Cezaevi'nde bulunmaktadır.

26 Ocak 1993 tarihinde, başvuran tutuklanmış ve Ankara Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'nde gözaltına alınmıştır. Başvuranın, yasadışı THKP-C/HDÖ (Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi/ Halkın Devrimci Öncüleri) örgütüne üye olduğundan şüphe edilmiştir.

8 Şubat 1993 tarihinde, başvuran önce Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Savcısı tarafından dinlenmiş ve daha sonra hakim önüne çıkarılmıştır. Hakim başvuranın tutuklu yargılanmasına karar vermiştir. Başvuran, hakim karşısında, tarafına yöneltilen suçlamaları kabul etmemiştir.

Belirtilmeyen bir tarihte, Cumhuriyet Savcısı başvuranı ve 21 sanığı, aralarında askeri hakim de bulunduğu Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne çıkarmıştır. DGM Cumhuriyet Savcısı başvuranı THKP-C/HDÖ'nün yöneticilerinden biri olmak, şiddet içerikli eylemlere katılmak ve patlayıcı madde kullanmakla itham ederek, silahlı çete üyesi olmak ve bombalı saldırıda bulunmak suçlarından mahkum edilmesini talep etmiştir (Türk Ceza Kanunu'nun 168 § 1 ve 264§§6 ve 8 maddeleri ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 5.maddesi).

30 Kasım 1994 tarihli bir kararla Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) başvurana Türk Ceza Kanunu'nun (TCK) 168 §1 maddesi uyarınca 18 yıl 9 ay ve 264§§6 ve 8 maddesi uyarınca 6 yıl 5 ay hapis cezası vermiştir.

Aralarında başvuranın da bulunduğu sanıkların, DGM tarafından verilen kararı temyiz etmeleri üzerine, 26 şubat 1996 tarihli bir karar ile,

Yargıtay usul hatası nedeni ile ilk derece mahkemesi kararını bozmuş ve davayı esastan incelemek üzere geri göndermiştir.

16 Nisan 1998 tarihli bir karar ile, DGM, usul hatasını düzelttikten sonra, bazı sanıkların durumlarında değişiklikler olduğunu gözlemlemiştir. Böylece sanıkların bir kısmı hakkında daha önceki kararlarının aynısını vermiştir.

Başvuranın ve diğer sanıkların kararı tekrar temyiz etmeleri üzerine, dava dosyası, ilk derece mahkemesi verdiği kararda ısrar ettiğinde hüküm vermekle yetkili olan Yargıtay Genel Kurulu'na gönderilmiştir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

27 Ekim 1998 tarihinde, Yargıtay Genel Kurulu, yetkisizlik kararı vererek dava dosyasını Yargıtay 9.Ceza Dairesine göndermiştir. Genel Kurul, usul hatasından temyize gidilmesinin, davanın esasını ilgilendirmediği ve esastan temyiz konusu olmadığı, verilmiş olan ikinci kararın sadece birinci kararın usul açısından düzeltilmiş hali olduğu gerekçesi ile, dava dosyasının Genel Kurul tarafından incelenmesine gerek olmadığına kanaat getirmiştir.

22 Mart 1999 tarihli kararla, Yargıtay, ilk derece mahkemesinin (9. Ceza Dairesi) kararını onamıştır.

7 Nisan 1999 tarihinde, karar, başvuranın ve avukatının yokluğunda açıklanmıştır.

3 Mayıs 1999 tarihinde, Yargıtay'ın karar metni, DGM kaleminde bulunan dava dosyasına konulmuş, böylece dosya kapanmıştır.

HUKUK AÇISINDAN

I. AIHS'NİN 6Ş1. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuran, kendisini yargılayan ve mahkum eden Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin bünyesinde bir askeri hakimin bulunmasından dolayı, adil bir yargılama sağlayabilecek "bağımsız ve tarafsız bir mahkeme" olmadığı iddiasında bulunmaktadır.

Başvuran aynı zamanda dava süresinin "makul süre" prensibiyle örtüşmediğini, dolayısıyla Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AIHS) 6Ş1. maddesinin ihlal edildiğini iddia etmektedir.

A. Kabuledilebilirlik hakkında

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AIHM), Avrupa İnsan hakları Sözleşmesi'nin (AIHS) 35Ş3. maddesi uyarınca, başvuruların açıkça dayanaktan yoksun olmadığını saptamıştır. Bunun dışında başvuruda hiçbir kabuledilemezlik gerekçesi ile karşılaşılmadığını belirtmiştir. Bu nedenle başvuruların kabuledilebilir olduğuna karar vermiştir.

B. Esas hakkında

1.Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin tarafsızlığı ve bağımsızlığı hakkında

AİHM daha önce buna benzer şikayetlerin dile getirildiği birçok dava incelendiğini ve bunların AİHS'nin 6§1 maddesinin ihlali yönünde sonuçlandığını ortaya koymaktadır.(Bkz. adıgeçen Özel ,§§33-34)

AİHM, mevcut kararı incelemiş ve Hükümet'in davayı farklı şekilde sonuçlandırarak hiçbir olgu ve delil sunmadığı kanaatine varmıştır. AİHM, Türk Ceza Kanunu'nda öngörülen ve cezalandırılan suçlardan ötürü Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde yargılanan başvuranın, aralarında asker kökenli bir hakimin yer aldığı mahkeme önüne çıkma konusunda endişe duymasının anlaşılabilir olduğu kanısındadır. Dolayısıyla başvuran, Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin davanın gerekçesine yabancı mülahazalar ışığında sebepsiz bir yargı kararı almasından haklı olarak kaygı duymaktadır. Bu nedenle başvuranın, bu yargı merciinin tarafsız ve bağımsız olmadığı yönündeki şüphelerinin, nesnel bir biçimde haklı gerekçelere dayandığı kabul edilebilir. (Incal- Türkiye, 9 Haziran 1998 tarihli karar, Derleme 1998-IV, s.1573,§ 72)

AİHM, başvuruları yargılayıp mahkum eden Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin AİHS 'nin 6§1 maddesinde öngörülen bağımsız ve tarafsız bir mahkeme niteliğini taşımadığını sonucuna varmıştır.

2. Cezai yargılama süresinin uzunluğu hakkında

Hükümet davanın mevcut koşulları gözönüne alındığında, AİHS ve AİHM 'nin yerleşik içtihatları ışığında, yargılama süresinin uzunluğunun makul olmadığı değerlendirilmesine karşı çıkmaktadır.

Hükümet, davanın karmaşıklığını ve davacıya yüklenen yükümlülüklerin altını çizmektedir. Özellikle bu dava çerçevesinde, 22 kişinin çeşitli suçlardan itham edildiğini ve bunlar için öngörülen cezaların ağırlığının özellikle önem gerektirdiğine dikkat çekmektedir.

Ayrıca hükümet temyiz prosedürünün, özellikle de Yargıtay Genel Kurulu'ndaki sürecin sözkonusu süreyi haklı kıldığı kanaatindedir.

Davacı hükümetin iddialarına karşı çıkmaktadır.

AİHM, değerlendirilecek olan sürenin, 26 ocak 1993 tarihinde, başvuranın yakalanması ile başlayıp, Yargıtay'ın başvuranın mahkumiyetini onayladığı tarih olan 22 mart 1999'da son bulduğunu belirtmektedir. Böylece dava yaklaşık 6 yıl 2 ay sürmüştür.

AİHM, bir davanın süresinin makul olup olmadığının, içtihatlarında benimsenen kriterler, özellikle davanın karmaşıklığı ve başvuran ile yetkili makamların tutumları dikkate alınarak değerlendirildiğini hatırlatır. (Bkz. diğerleri arasında, Pélissier ve Sassi- Fransa, no:25444/94,§67).

AİHM, ilk bakışta, sanık sayısının çokluğu ve suçlamaların niteliğinden ötürü, davanın karmaşıklık arz ettiğini gözlemlemektedir. Bu

durum ve suçların niteliği, olay tatbikatı, kanıtların toplanması ve her sanığın aleyhindeki delil unsurlarının belirlenmesi için uzun bir çalışma gerektirmiştir.

Dosyadaki unsurlar gözönünde bulundurulduğunda, AİHM, iç makamlardan kaynaklanan herhangi önemli bir gecikme dönemi saptamamıştır. Esasen, DGM tarafından iki kere, (önce bir yıl ve on ay, ardından yaklaşık iki yıl) ve Yargıtay tarafından üç kere incelenen (onbeş ay, altı ay ve yaklaşık beş ay) davanın süresinin eleştirilemeyeceğini düşünmektedir.

Sonuç olarak, AİHM, makul sürenin aşılmadığına ve dolayısıyla AİHS 'nin 6§1 maddesinin ihlal edilmediğine kanaat getirmiştir.

II.AİHS'İNİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

AİHS'nin 41.maddesinde belirtilen unsurlar.

A. Maddi ve Manevi Tazminat

Başvuran, miktar belirtmeksizin maddi ve manevi zarara uğradığı iddiasında bulunmaktadır.

Hükümet, adil tazmine gerek olmadığını savunmaktadır.

İddia edilen maddi tazminata ilişkin olarak, AİHM, AİHS'nin ihlal edilmiş olması halinde Devlet Güvenlik Mahkemesi'ndeki davanın sonucun ne olacağına dair spekülasyon yapılamayacağını belirtmektedir. Dolayısıyla Mahkeme, başvurana bu yönde bir tazminat ödenmesine gerek olmadığı sonucuna varmıştır (Bkz. Findlay-Birleşik Krallık kararı 25 şubat 1997, ,Derleme 1997-I,s.284,§85).

Manevi tazminatla ilgili olarak AİHM, davanın koşulları dikkate alındığında, ihlal kararının kendisinin adil tazmin için yeterli olduğuna karar vermiştir (Çıraklar, Türkiye,28 Ekim 1998, Derleme 1998-VII, s.3074,§49) .

AİHM bir mahkumiyet kararının Sözleşme'nin 6§1. maddesine göre tarafsız ve bağımsız olmayan bir mahkeme tarafından verildiği sonucuna vardığında prensip olarak en uygun tazminin, başvuranın gecikmeksizin tarafsız ve bağımsız bir mahkeme tarafından yeniden yargılanması yada dava dosyasının yeniden açılması olduğu kanaatine varmıştır.(Gençel, adıgeçen karar.§27).

B. Masraf ve harcamalar

Başvuran, yerel mahkemeler nezdinde ve AİHM'deki masraf ve harcamalar için talepte bulunmamaktadır.

AİHM masraf ve harcamalar adı altında herhangi bir meblağ ödenmesine gerek olmadığına karar vermiştir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK AİHM OYBİRLİĞİ İLE,

1. Başvurunun geri kalanının kabuledilebilir olduğuna;
 2. Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin bağımsız ve tarafsız bir mahkeme niteliğinden yoksun olması nedeni ile AİHS'nin 6§1. maddesinin ihlal edildiğine;
 3. Davanın uzunluğu nedeni ile AİHS'nin 6§1. maddesinin ihlal edilmediğine;
 4. Manevi tazminat konusunda, ihlal kararı tespitinin, adil tazmin için başlı başına yeterli olduğuna ;
 5. Adil tazmine ilişkin diğer taleplerin reddine;
- karar vermiştir.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77§§ 2 ve 3. maddesine uygun olarak 15 Temmuz 2005 tarihinde bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

SADEGÜL ÖZDEMİR/Türkiye Davası*

Başvuru no: 61441/00

Strazburg

02 Ağustos 2005

OLAYLAR

Başvuran 1970 doğumlu olup, İzmit'te ikamet etmektedir.

Başvuran 5 Kasım 1992 tarihinde yaklaşık yedi aylık hamileyken İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne Terörle Mücadele Şubesine bağlı polisler tarafından yakalanarak göz altına alınmış, yasadışı örgüt TKP/ML-TİKKO (Türkiye Komünist Partisi / Marksist Leninist, Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu) üyesi olmakla suçlanmıştır.

Emniyet Müdürlüğü polisleri 14 Kasım 1992 tarihinde düzenledikleri soruşturma tutanağında başvuranın bu örgüte bağlı olduğunu ve örgüt bünyesinde eylemlere katıldığını kabul ettiğini ifade etmişlerdir. Başvuran özellikle, bir ekmek fabrikası soygununa karıştığını ve bunun için silah taşıdığını kabul etmiş, fakat silah kullandığını inkâr etmiştir.

Başvuran 17 Kasım 1992 tarihinde bir doktor tarafından muayene edilmiş, doktor raporuna göre hiçbir darp veya şiddet izine rastlanmamıştır.

Aynı gün Kocaeli Asliye Ceza Mahkemesi yetkili hakimi karşısına çıkarılan başvuran hakkında tutuklu yargılanma kararı verilmiştir.

İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) yetkili hakimi, 17 Aralık 1992'de İstanbul DGM Cumhuriyet Savcısı'nın talebi üzerine, işlenen suçun niteliği, kanıtların durumu gerekçeleriyle başvuranın tutukluluk süresini uzatmıştır.

Cumhuriyet Savcısı, 10 Şubat 1993 tarihinde başvurunu ve diğer yedi kişiyi kasten adam öldürme, yasadışı silahlı bir örgüte yardım ve yataklık etme, güvenlik güçlerine karşı koyma ve anayasal düzeni değiştirme girişiminde bulunma suçları ile itham etmiş ve TCK'nın 168 § 2. ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 5. maddeleri uyarınca başvuranın mahkumiyetini talep etmiştir.

5 Nisan 1993 tarihinden 23 Eylül 1994 tarihine dek DGM on iki duruşma gerçekleştirmiş, bunlardan sekizinde yeni yapısıyla toplanmıştır. Mahkeme'nin yeni yapısına değin her değişiklikte duruşma tutanakları yeniden okunmuştur. Bu süreç boyunca dört kez Cumhuriyet Savcısı değişmiş, sanıklar, görgü tanıkları ve avukatları tekrar tekrar dinlenmiştir.

Başvuranın avukatı savunmasında müvekkilinin cezaevinde doğum yaptığını hatırlatmış ve hakkında yeterli delilin bulunmadığının altını çizerek tahliye edilmesi talebini yinelemiştir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

Devam eden bu süreçte DGM, aralarında başvuranın kimliğini de teşhis eden görgü tanıklarının çağrılmasını, Cumhuriyet Savcısı'ndan duruşmaya katılmayan bazı tanıkların adreslerinin belirlenmesini ve bu arada duruşma tutanaklarının okunmasını talep etmiştir. Mahkeme, 12 Ağustos'ta bu davanın diğer altı sanığın davası ile birleştirilmesine karar vermiştir.

Her duruşma sonunda, DGM işlenen suçun niteliği, kanıtların durumu ve tutukluluk tarihi ışığında sanıkların tutukluluk süresinin devamına karar vermiştir.

DGM, 31 Ekim 1994 tarihinden 26 Mayıs 1995 tarihine dek beş duruşma yapmış, bunlardan üçünde mahkemenin yeni yapısıyla toplanmış ve her değişiklikte duruşma tutanakları yeniden okunmuştur.

DGM, 7 Temmuz 1995 tarihinde yeni Cumhuriyet Savcısı başkanlığında toplanmış, Savcı olası bir haksızlığı önlemek bakımından başvuranın meşruten tahliye edilmesini talep etmiştir. Bu duruşma sonunda, Mahkeme- karşı oya rağmen- işlenen suçun niteliğini, kanıtların durumunu ve tutukluluk süresini dikkate alarak oyçokluğuyla başvuranın tutukluluk halinin devamına karar vermiştir.

18 Ağustos 1995 tarihinden 8 Kasım 1996 tarihine kadar DGM, dokuz duruşma gerçekleştirmiş, bunlardan beşinde yeni yapısıyla toplanmış, üç kez Cumhuriyet Savcısı değişmiştir. Bu süre boyunca başvuranın avukatı müvekkilinin serbest bırakılması talebini bir çok defa

yinelemiş, Mahkeme yukarıda belirtilen gerekçelerle başvuranın tutukluluk halinin devamına karar vermiştir.

DGM, 27 Aralık 1996'dan 24 Nisan 2000 tarihine yirmi duruşma düzenlemiş, bunlardan on beş tanesinde yeni yapısıyla toplanmış, bu sürede tanık ve sanıkları, avukatlarını ve başvuranın avukatını dinlemiştir.

DGM, 26 Mayıs ve 28 Temmuz 1999 tarihlerinde davanın hüküm aşamasında olduğunu belirtmiştir.

Başvuranın avukatı, 17 Ocak 2000 tarihinde yürürlüğe giren protokolün cezaevlerinde savunma haklarına yönelik bir kısıtlamayı getirdiğine itiraz ederek sözlü savunma yapmayı reddetmiştir.

Bu duruşma sonunda DGM, başvurunu yasadışı bir örgüte mensup olma ve silahlı bir soyguna katılma suçlarından suçlu bulmuş ve başvurunu otuz iki yıl altı ay hapis cezasına çarptırmış, tutuklu yargılanma süresinin bu süreden düşürülmesine karar vermiştir.

15 Mayıs 2001 tarihinde alınan, 30 Mayıs 2001 tarihinde tefhim edilen kararla Yargıtay, İlk derece mahkemesi'nin başvuran ve on bir sanık hakkında vermiş olduğu kararını bozmuştur. Yargıtay kararı DGM'ye bildirilmiştir.

DGM, 20 Aralık 2000 tarihinde başvuranın meşruten tahliye edilmesine karar vermiştir.

Dava halen devam etmektedir.

HUKUK AÇISINDAN

I. AİHS'NİN 5 § 3. MADDESİ'NİN İHLAL EDİLMESİNE İLİŞKİN

Başvuran tutukluluk süresinin aşırı uzun olmasından şikayetçi olmakta ve bu durumun AİHS'nin 5 § 3. maddesinde yer alan zaman aşımı ilkesine aykırı olduğunu ileri sürmektedir.

Hükümet bu iddiaya karşı çıkmaktadır.

A. Kabul edilebilirliğe dair

AİHM, bu şikayetin AİHS'nin 35 § 3. maddesi uyarınca dayanaktan yoksun olmadığı tespitini yapmakta, ayrıca başvurunun kabul edilemez bulunması için hiçbir gerekçe olmadığını hatırlatmaktadır. Bu durumda başvurunun kabul edilmesi gerekmektedir.

B. Esas hakkında

Hükümet, işlenen suçun niteliği, çokluğu, ağırlığı ve kovuşturma yapılan kişiler dikkate alındığında başvuran hakkındaki tutukluk kararının gerekli olduğunu belirtmektedir. Karar, her türlü firarı, tekerrürü ve kanıtların yok edilmesi girişimlerini önleme amaçlıdır.

Hükümet, yetkili mercilerin büyük bir titizlikle davayı incelediklerini ifade etmekte, başvuranın kimi duruşmalara katılmayı reddederek ve duruşmaya sahte kimlikli bir tanığın katılmasında ısrarcı olması ile bu sürenin uzamasına katkıda bulunduğunu eklemektedir. Aynı şekilde başvuranın avukatı da savunmaya yönelik iddialarını sunmayı reddetmiştir.

Başvuran, Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin her duruşmada hiçbir ayrıntıya girmeden ve kesin olmaksızın, «işlenen suçun niteliği», «kanıtların durumu» ve «tutukluluk süresi» gibi gerekçelere dayalı olarak tutukluluk halinin devamına karar verdiğini ve başka bir gerekçe belirtmeksizin bu süreyi aşırı derecede uzattığını ileri sürmektedir.

AİHM, AİHS'nin 5 § 3. maddesinin son kısmında öngörülen sürenin «tutuklunun ilk derece mercii tarafından esasa dayalı olarak itham edilmesi» olduğunu hatırlatmaktadır (Bkz. diğerleri arasında, Labita-İtalya kararı no: 26772/95, § 147, AİHM 2000-IV). Bu bağlamda AİHM, başvuranın tutukluluk süresinin 5 Kasım 1992 tarihinde başladığını ve Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin 12 Haziran 2000 tarihinde vermiş olduğu kararla yaklaşık yedi yıl yedi ay sürdüğünü hatırlatmaktadır.

Mahkeme ayrıca, ilk olarak ulusal makamlara gözaltı süresinin makul süre sınırlarının aşılmasını gözetmek düştüğünün altını çizmektedir. Bu amaçla, olayların bütününe incelemek ve masumiyet karinesi, bireysel haklara saygı ilkesine yönelik istisna uyarınca kamu menfaatini meşru kılan zorunluluğun varlığını bertaraf etmek ve alınan kararlarda serbest bırakılma taleplerini reddeden kararları dikkate almak gerekir. Özellikle mevcut kararlarda yer alan gerekçelere, ilgili tarafından yapılan başvurularda itilafa mahal vermeyen olaylara dayalı olarak AİHM, AİHS'nin 5 § 3 maddesine yönelik bir ihlalin olup olmadığını tespit etmek durumundadır (Bkz. Assenov ve diğerleri-Bulgaristan kararı, 28 Ekim 1998, 1998-VIII, § 154).

Bu bağlamda, bir suç işlediği gerekçesiyle tutuklanan kişiye yönelik makul şüphelerin devamlılığının sine qua non olmazsa olmaz koşulu tutukluluk kuralına uygunluktur, fakat kimi kez bu yeterli olmamaktadır; Mahkeme, hukuki mercilerin hürriyet hakkından yoksun bırakmaya dair diğer gerekçelerin meşruluğunu belirlemek durumundadır. Bu gerekçelerin «gerekli» ve «yeterli» olduğu takdirde, ulusal makamların yargı süreci boyunca yeterli ihtimamı gösterip göstermediklerinin ayrıca bilinmesi gerekmektedir (Bkz. diğerleri arasında, Mansur-Türkiye kararı, 8 Haziran 1995, seri A no: 319-B, § 52).

Bu çerçevede, Devlet Güvenlik Mahkemesi dava dosyasında yer alan unsurlar ışığında her duruşmada düzenli olarak «itham edilen suçun niteliği», «kanıtların durumu», «tutukluluk tarihi», «tutukluluk süresi», «dava dosyasının içeriği» ve sanıkların durumu gibi benzer ifadelerle başvuranın serbest bırakılma talebini reddetmiş ve tutukluluk halinin devamına karar vermiştir. DGM, iki defa, davanın hüküm aşamasında olduğunu, bir defa verilen cezanın uygunluğunu ve iki defa da firar riskini vurgulamıştır.

AİHM, firar tehlikesinin yalnızca çarpıtılan cezanın ciddiyetine indirgenemeyeceğini fakat tutukluluk halini doğrulayacak ilgili

tamamlayıcı kanıtların bütününe göre değerlendirilmesi gerektiğini hatırlatmaktadır (Bkz. diğerleri arasında sözü edilen Mansur kararı, § 55).

Bununla birlikte AİHM, ulusal yargı makamlarının – yargı süreci boyunca firar etme riski ile karşı karşıya olduklarını – kendi yargılarına tabi sanıkların kaçma olasılığını, her defasında bu riskin mevcut olduğunu dile getirdiklerini belirtmektedir. Mahkeme, bu tehlikenin zamanla azalması gerektiğine (Bkz. Neumeister-Avusturya kararı, 27 Haziran 1968, seri:A no:8, s. 39, § 10) dikkat çekerek, ulusal hakimın esas dayanağında başvuranın kişisel durumuna dair özel koşulları, özellikle yakın bir zamanda doğum yapacağını gözönünde bulundurmadığına itibar etmektedir. Ulusal yargının tutuklu yargılama süresinin bu denli uzun olmasında ne tür risklerin bulunduğunu tutukluluk gerekçelerinde açıkça belirtmesi gerekmektedir (Bkz. diğerleri arasında, Letellier-Fransa kararı, 26 Haziran 1991, seri:A no: 207, s.319, § 43, ve Zannouti-Fransa, no: 42211/98, § 45, 31 Temmuz 2001).

AİHM «kanıtların durumu» ile ilgili olarak, sözkonusu yargı süreci boyunca Cumhuriyet Savcısı'nın olası bir haksızlığı önlemek açısından başvuranın meşruten tahliye edilmesi talebinde bulunduğunu gözlemlemektedir. Aynı şekilde, DGM bünyesinde bulunan bir hakim üç kez başvuranın tutukluluk haline itiraz etmiştir. Bu bağlamda, AİHM «delillerin durumu» ifadesi ile suça ilişkin ciddi göstergelerin olabileceğini hatırlatmaktadır. Genel olarak ilgili etkenler olmasına rağmen, mevcut davada bu durum tek başına şikayet konusu tutukluluk süresinin bu denli uzun olmasını haklı çıkarmamaktadır. (Bkz. özellikle sözü edilen Mansur kararı, § 57, ve Demirel-Türkiye kararı, no: 39324/98, § 61, 28 Ocak 2003).

AİHM son olarak, Hükümetin görüşlerinde belirttiği sanık sayısının fazlalığı, suçun her türlü tekerrürünü önleme ve soruşturma kapsamında tanıklar üzerinde baskı oluşturulabilecek sakıncalı her türlü gidişatı bertaraf etme gibi tespitlerin ulusal merciler tarafından dikkate alınmamış görüldüğünü gözlemlemektedir (Bkz. sözü edilen Demirel kararı, § 61).

Sonuç itibarıyla yargının seyrinin incelenmesi gerekmektedir.

Bu çerçevede AİHM, hakkında açılan davayı «özel ivedilik» ile inceleyen tutuklu bir sanığın bu hakkının, hakimlerin görevlerini istenilen düzeyde ifa edebilmek için gösterdikleri gayrete zarar vermemesi gerektiğinin ayırımıdadır (Bkz. Toth-Avusturya kararı, 12 Aralık 1991, seri:A no:224, § 77). Bununla birlikte, suç ortaklarının sayısının fazla olması, bahsekonu suçlar ve tanıkların dinlenmesi nedeniyle başvuran hakkında açılan dava kimi karışıklıkları içermektedir. Yine de bu süreçteki gecikme başvurana yüklenemez: başvuranın bazı duruşmalara katılmayışı Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin toplanmasına engel teşkil etmemiş, başvuran ayrıca yargı süresi boyunca avukatı aracılığıyla temsil edilmiştir.

Ulusal yargının tutumu ile ilgili olarak AİHM, Devlet'e düşen yükümlülüğün makul süre zarfında yargı mercilerini bir araya getirmek olduğunu hatırlatmaktadır (Bkz. diğerleri arasında sözü edilen Mansur kararı, § 68). Sözkonusu süreç Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin yapısındaki otuz değişikliğe damgasını vurmuş, her duruşma yeni yapıdan oluşan heyetin duruşma tutanaklarını yeniden okumasıyla sürmüştür. Bu süreç aynı zamanda Cumhuriyet Savcısı'nın on sekiz defa Savcılığa vekaleten

atanmasına tanık olmuştur. Her defasında hakimlerin olduğu kadar savcılarının da dava delillerini yeni baştan incelemeleri ile tekerrür eden bu değişikliklerin davanın seyrini yavaşlattığına hiç şüphe yoktur (Bkz. Yavuz-Türkiye kararı, no: 52661/99, § 60, 13 Kasım 2003, ve mutatis mutandis, sözü edilen Muller kararı, § 48). Bu durumda başvuranın tutukluluk hali makul süre zarfını aşmıştır.

Bu nedenle AİHS'nin 5 § 3. maddesi ihlal edilmiştir.

II. AİHS'NİN 41. MADDESİ'NİN UYGULANMASI

A. Tazminat

Başvuran, maddi 34.000.000.000 TL. yaklaşık 18.702 Euro ve uğradığı manevi zarar için 15.000.000.000 TL. yaklaşık 8.250 Euro talep etmektedir.

Hükümet bu miktarlara karşı çıkmaktadır.

AİHM, ihlal kararının tespiti ile öne sürülen maddi zarar arasında hiçbir illiyet bağı olmadığından bu talebi reddetmektedir. Buna karşılık, maruz kaldığı manevi zarar için başvurana 6.500 Euro ödenmesini kararlaştırmıştır.

B. Masraf ve harcamalar

Başvuran AİHM nezdinde yapmış olduğu harcamalar için 400.000.000 TL. yaklaşık 2.200 Euro, AİHM önündeki temsil gideri için 6.000.000.000 TL. yaklaşık 3.300 Euro talep etmektedir. Başvuran bu yönde avukatlık giderine ilişkin dekontu ve avukatlık ücreti tarifesini sunmaktadır.

Hükümet bu miktarları aşırı olarak nitelendirmektedir.

Mahkemenin bu yöndeki yerleşik içtihadına göre bir başvuran yapmış olduğu masraf ve harcamaların gerçekliğini ve gerekliliğini makul olarak ortaya koyduğu ölçüde bu yönde bir tazminat elde edebilir. AİHM, mevcut durumda sunulan deliller ve sözü edilen kriterler ışığında Mahkeme önündeki süreç için başvurana toplam 2.000 Euro ödenmesini kararlaştırmıştır.

C. Temerrüt Faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına 3 puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK, MAHKEME, OYBİRLİĞİYLE,

1. Başvurunun kalan kısmının kabuledilebilir olduğuna ;

2. AİHS'nin 5 § 3. maddesinin ihlal edildiğine;

3. a) AİHS'nin 44 § 2 maddesi gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, miktara yansıtılabilecek vergi ve masraflarla

birlikte, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden Y.T.L.'ye çevrilmek üzere Savunmacı Hükümetin başvurana;

- i. manevi tazminat olarak 6.500 (altı bin beş yüz) Euro ;
- ii. masraf ve harcamalara ilişkin 2.000 (iki bin) Euro ödemesine;
- iii. anılan miktarların her türlü vergiden muaf tutulmasına;

b) Söz konusu sürenin bittiği tarihten itibaren ve ödemenin yapılmasına kadar, Avrupa Merkez Bankasının o dönem için geçerli faizinin üç puan fazlasına eşit oranda basit faizin uygulanmasına;

4. Adil tazmine ilişkin diğer taleplerin reddine;

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77 §§ 2. ve 3. maddelerine uygun olarak 2 Ağustos 2005 tarihinde yazıyla bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

MEHMET MÜBAREK KÜÇÜK /Türkiye Davası*

Başvuru no:7035/02

Strasbourg

20 Ekim 2005

OLAYLAR

Başvuran 1969 doğumlu olup Diyarbakır'da ikamet etmektedir.

Üniversite giriş sınavlarında sahtekarlık yapan bir çeteye mensup olduğundan şüphelenilen başvuran, 19 Haziran 2001 tarihinde, Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü Kaçakçılık ve Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'ne bağlı ekipler tarafından yakalanıp gözaltına alınmıştır.

21 Haziran 2001 tarihinde Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) başvuranın gözaltı süresini altı gün uzatmıştır.

25 Haziran 2001 tarihinde Diyarbakır DGM Cumhuriyet Savcısı tarafından dinlenen başvuran hakkında aynı gün DGM tarafından tutuklu yargılama kararı verilmiştir.

Başvuran 20 Eylül 2001 tarihinde tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmıştır.

19 Aralık 2001 tarihinde Diyarbakır DGM razione materiae açısından yetkisizlik kararı vermiştir. Dava halen Diyarbakır Ağır Ceza Mahkemesi tarafından görülmektedir.

HUKUK AÇISINDAN

I. AİHS'İNİN 5. MADDESİNİN, 3.,4. VE 5. FIKRALARININ İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuran AİHS'nin 5. maddesinin 3.,4. ve 5. fıkraları ile güvence altına alınan haklarının ihlal edildiğinden şikayetçi olmaktadır.

A. Kabuledilebilirlik hakkında

Hükümet iç hukuk yolları tüketilmediği AİHM'den başvuruyu reddetmesini talep etmektedir. Hükümet başvuranın, gözaltında tutulmasının yasallığına ve süresine itiraz etmek için hiçbir aşamada yetkili ulusal makamlara başvurmadığını ileri sürmektedir.

Dava konusu tedbirler o dönemde yürürlükte olan yasalara uygun olarak uygulandığından başvuran, herhangi bir adli girişimin sonuç vermeyeceğini iddia etmektedir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

AİHM Öcalan-Türkiye kararında benzer bir itirazı reddettiğini hatırlatır. AİHM daha önceki kararından ayrılmasını gerektirecek hiçbir gerekçe göremediğinden Hükümet'in itirazını reddetmiştir.

AİHM, içtihatlarından doğan kriterler ışığında ve elindeki mevcut unsurların tümü gözönüne alındığında başvurunun esastan incelenmesi gerektiği kanaatine varmıştır. AİHM başvuruda bunun dışında hiçbir kabuledilemezlik gerekçesi ile karşılaşılmadığını tespit etmiştir.

B. Esas hakkında

1. AİHS'nin 5§3. maddesine dayanan şikayet

Başvuran gözaltı süresinden şikayetçi olmaktadır.

Hükümet mevcut davada başvuranın gözaltına alınmasının yasalara uygun olduğunu ve gözaltı süresinin o dönemde yürürlükte olan yasalarda öngörülen süreyi aşmadığını savunmaktadır.

AİHM davakonusu sürenin başvuranın 19 Haziran 2001 tarihinde yakalanmasıyla başlayıp, 25 Haziran 2001 tarihinde tutuklanmasıyla sona erdiğini ortaya koymaktadır. Böylelikle başvuranın hakim karşısına çıkarılmadan önce gözaltında tutulduğu süre yaklaşık altı gündür.

AİHM Brogan ve diğerleri-Birleşik Krallık (29 Kasım 1988, A serisi no: 145-B, s. 33, § 62) davasında, yargı denetiminden yoksun dört gün altı saatlik gözaltı süresinin, toplumun bütünü terörizmden korumayı amaç edinse bile, AİHS'nin 5§3. maddesinde belirlenen zaman sınırlarını aştığı yönünde hüküm getirdiğini hatırlatır.

Dolayısıyla AİHM başvuranın hakim önüne çıkarılmadan önce altı gün boyunca gözaltında tutulmasının gerekli olduğunun kabul edilemeyeceğine kanaat getirmiştir.

Sonuç olarak AİHS'nin 5§3. maddesi ihlal edilmiştir.

2. AİHS'nin 5§4. maddesine dayanan şikayet

Başvuran gözaltı süresine itiraz edebileceği etkili bir başvuru yolunun bulunmadığından şikayet etmektedir.

Hükümet başvuranın CMUK'un 128§4. maddesinde öngörülen başvuru yolunu kullanabileceğini savunmaktadır. Söz konusu maddede, Savcılık tarafından gözaltı süresinin uzatılmasına ilişkin her türlü karara karşı itiraz başvurusu yapılabilmesi öngörülmektedir.

Başvuran belirtilen hukuki yolun yetersiz, aldatıcı ve başarısızlığa mahkum olduğunu belirtmektedir.

AİHM bu davanınki ile benzer sorunları ortaya koyan bir çok dava incelemiş ve AİHS'nin 5§4. maddesinin ihlal edildiği sonucuna varmıştır (bkz., diğerleri arasında, Öcalan kararı, ve Sakık ve diğerleri kararı).

AİHM mevcut davayı incelemiş ve Hükümet'in davayı farklı şekilde sonuçlandırarak hiçbir olgu ve delil sunmadığı kanaatine varmıştır. AİHM içtihadın bulunmayışının söz konusu hukuki yolun uygulamada fiilen belirsiz kaldığını tespit etmiştir.

Sonuç olarak AİHS'nin 5§4. maddesi ihlal edilmiştir.

3. AİHS'nin 5§5. maddesine dayanan şikayet

Başvuran, gözaltı süresi iç hukuktaki yasalara uygun olduğundan, 466 sayılı Kanun'un 1. maddesi uyarınca tazminat talep etme hakkının bulunmadığını ileri sürmektedir.

Hükümete göre hiç şüphesiz böyle bir olasılık bulunmaktaydı. Başvuran bu hukuki yolu kullanmadan önce, AİHS'nin 5§5. maddesinin ihlal edildiğinden şikayetçi olamaz.

Daha önce olduğu gibi AİHM, yargılanan bir kimsenin, Hükümet tarafından sözüedilen hükümlerden yararlanarak, AİHS'nin 5§5. maddesi ile öngörülen tazminatı elde edebildiği herhangi bir örneğin dava dosyasında yer almadığını ortaya koymaktadır. Dolayısıyla mevcut dava koşullarında, AİHS'nin 5§5. maddesi ile güvence altına alınan hakkın etkili bir şekilde kullanılması, yeterli derecedeki bir kesinlikle temin edilmiş bulunmamaktadır (bkz., Sakık ve diğerleri kararı).

Dolayısıyla AİHM, AİHS'nin 5§5. maddesinin ihlal edildiği sonucuna varmıştır.

II. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

A. Tazminat

Başvuran maruz kaldığı maddi ve manevi zararın tazmini için belirli bir miktarda tazminat talep etmemektedir. Başvuran bunu AİHM'nin takdirine bırakmaktadır.

Hükümet rakamla belirtilememiş bir talebin yokluğunda, başvurana tazminat verilmemesinin uygun olacağı kanaatindedir.

AİHM içtihatlarına uygun olarak başvurana manevi tazminat için 1.500 (bin beşyüz) Euro ödenmesinin hakkaniyete uygun olduğuna karar vermiştir.

B. Masraf ve harcamalar

Başvuran AİHM önünde yaptığı masraf ve harcamalara ilişkin herhangi bir rakam belirtmeyip, bunu Mahkeme'nin takdirine bırakmıştır.

Hükümet sözkonusu masraf ve harcamaların başvurana geri ödenmesine gerek olmadığını savunmaktadır.

Dosyayı inceleyen AİHM, başvuranın Mahkeme'ye başvuru yapabilmesi için mutlak surette bazı harcamalar yapmış olması gerektiği kanaatine vardığından, hakkaniyete uygun olarak başvurana masraf ve harcamalar için 500 (beş yüz) Euro ödenmesine karar vermiştir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK AİHM OYBİRLİĞİYLE,

1. Başvurunun geri kalanının kabuledilebilir olduğuna,
2. AİHS'nin 5. maddesinin 3.,4. ve 5. fıkralarının ihlal edildiğine,
3. a) AİHS'nin 44§2. maddesi uyarınca, kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden Türk Lirası'na çevrilmek üzere ve miktara yansıtılabilecek her türlü vergiden muaf tutularak, Savunmacı Devlet tarafından başvurana, manevi tazminat için 1.500 (bin beşyüz) Euro, masraf ve harcamalar için ise 500 (beşyüz) Euro, ödenmesine;

(b) sözkonusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar Hükümet tarafından, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanmasına;

karar vermiştir.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77§§2. ve 3. maddesine uygun olarak 20 Ekim 2005 tarihinde yazıyla bildirilmiştir.

TEMEL ERSOY/Türkiye Davası*

Başvuru No:38867/0

29 Eylül 2005

OLAYLAR

1962 doğumlu başvuran Temel Ersoy Türk vatandaşı olup Ankara'da ikamet etmektedir. Başvuran Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) önünde Ankara Barosu avukatlarından O. Polat tarafından temsil edilmektedir.

Tarafların sunduğu üzere davaya ilişkin olaylar izleyen şekilde özetlenebilir.

Başvuran 1992 yılında, bir ev sahibi olma amacıyla Keçiören Belediyesi (İdare) tarafından ortaya konulan bir projeye katılmıştır.

Başvuran bu amaçla İdare'nin belirlediği taksitlerle 8.500.000 TL ödemiştir.

İdare, 8 Mart 1994 tarihli kararla başvurana bir arsa vermiştir.

İdare, belirtilmeyen bir tarihte, başlatılan projeyi iptal etmiş ve arsa satış sözleşmelerinin tamamını tek taraflı olarak feshetmiştir.

Başvuran, 16 Nisan 2001 tarihinde, tazminat ödenmesi amacıyla İdare aleyhine Ankara Asliye Hukuk Mahkemesi'nde dava açmıştır.

Ankara Asliye Hukuk Mahkemesi, 21 Aralık 2001 tarihli bir kararla, İdare'yi, tazminat adı altında 16 Nisan 2001 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere gecikme faizi ile birlikte başvurana 5.000.000.000 TL ödeme cezasına çarptırmıştır.

4 Mart 2002 tarihinde İdare'nin ödemeyi yapmaması üzerine başvuran icra davası açmıştır.

16 Temmuz 2002 tarihinde temyize gidilmemesinden dolayı, ilk derece mahkemesi kararı nihai karar olarak kabul edilmiştir.

27 Mayıs 2005 tarihli bir mektupla başvuran, Mahkeme tarafından belirlenen tutarın tamamının İdare tarafından ödendiğini (8.700 Euro) ve uğradığı maddi zararın karşılanmasına ilişkin talebinin bulunmadığını belirtmektedir. Ancak başvuran, manevi zararının giderilmesini ve AİHM nezdinde yapılan masrafların karşılanmasını talep etmeye devam etmektedir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

ŞİKAYETLER

Başvuran bir yandan adli bir kararla kendisine verilmiş olan tazminatın ödenmesinde İdare'nin geç kalmasından ve öte yandan Devlet borçlarına uygulanan gecikme faiz oranlarının yetersiz oluşundan şikayetçi olmaktadır. Başvuran Ek 1 No'lu Protokol'ün 1. maddesini ileri sürmektedir.

HUKUK AÇISINDAN

27 Mayıs 2005 tarihinde, AİHM, mahkeme tarafından belirlenen tutarın tamamının İdare tarafından ödendiğine ve uğradığı maddi zararın karşılanmasına ilişkin talebinin bulunmadığına dair başvuranın avukatından bir beyanname almıştır.

AİHM bu beyannameyi dikkate almış ve davanın koşulları incelendikten sonra ihtilafın çözüldüğüne karar vermiştir.

Ayrıca AİHM, başvurunun incelenmesine devam etmeyi gerektirecek başka hiçbir gerekçe tespit etmemektedir (AİHS'nin 37 § 1. maddesi *in fine*).

Sonuç olarak, AİHS'nin 29§3 maddesinin uygulanmasına son verip, davayı kayıtlardan düşürmek uygun olacaktır.

Bu gerekçelere dayalı olarak AİHM oybirliği ile,

Başvurunun kayıtlardan düşürülmesine karar vermiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Tebliğler

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Hukuk İşleri Genel
Müdürlüğü

Sayı : B030HİG0000003-231.NKL.

.../.../2006

Konu : Yediemin Ücret Tarifesi

BAKANLIK MAKAMINA

İcra ve İflâs Kanununun 5219 sayılı Kanununun 4 üncü maddesi ile değişik 88 inci maddesinin 4 üncü fıkrasında "Alınacak depo ve garaj ücretleri Adalet Bakanlığınca belirlenir" hükmü yer almaktadır.

Mahcuz Malların Muhafaza Edileceği Adalet Bakanlığı Depo ve Garajlarının Çalıştırılmasına Dair Yönetmeliğin 26 Aralık 1992 tarih ve 21447 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan değişik 28 İnci maddesinde; muhafaza ücretinin, Bakanlıkça hazırlanacak ücret tarifesi hükümlerine

göre alınacağı, bu tarifede gerekli görülecek değişikliklerin yılda bir yapılacağı belirtilmiş bulunmaktadır.

Bu nedenle, 24 Şubat 2005 tarihinden bu yana yürürlükte bulunan Adalet Bakanlığına Ait Depo ve Garajlarda Muhafaza Edilen Mahcuz Mallar için Alınacak Ücret Tarifesinin 2006 yılı İçin geçerli olmak üzere yeniden belirlenmesi gerekmektedir.

Bu durumda; uygulamada meydana gelen sıkıntılar göz önüne alınarak Tarifenin 3 üncü maddesinin 2 inci fıkrasına iş makinelerinin eklenmesi ve toptan eşya fiyat endekslerindeki artış oranları, enflasyon ve önümüzdeki bir yıl içindeki muhtemel fiyat artışları da göz önüne alınarak; Ücret Tarifesinin, "Muhafaza Ücretinin Hesabı" başlığını taşıyan; 3 üncü maddesinin 2 inci fıkrasında ve 4 üncü maddesinin ikinci cümlesinde yer alan maktu ücretlerde değişik yapılmaması zorunluluğu bulunmaktadır,

Diğer taraftan Bakanlığımızca bu güne kadar yeterli resmî depo ve garaj açılmayışından kaynaklanan boşluğu özel şahıs ve kuruluşların doldurduğu ve icra dairelerinin özel depo ve garajlara verilecek ücretlerde, Bakanlığımızın belirlediği ücret tarifesini uyguladıkları bilinmektedir. Bu nedenlerle 2006 yılı ücret tarifesinde, nisbî oranlar korunarak maktu oranları artırmak suretiyle Özel depo ve garajlarda da uygulanabilir bir düzenleme yapılması amaçlanmaktadır.

Açıklanan gerekçelerle değişiklik yapılarak hazırlanan Adalet Bakanlığına Ait Depo ve Garajlarda Muhafaza Edilen Mahcuz Mallar için Alınacak Ücret Tarifesinde; "Amaç ve kapsam

Madde 1- İcra dairelerince hacedilen ve Adalet Bakanlığının depo ve garajlarında muhafaza edilen mahcuz mallar için alınacak ücret hususunda bu Tebliğde düzenlenen Tarife hükümleri uygulanır.

Hukuki dayanak

Madde 2- Bu Tebliğ; 2004 sayılı İcra ve İflâs Kanununun 88 inci maddesinin dördüncü fıkrası ile 13/07/1987 tarihli ve 19516 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Mahcuz Malların Muhafaza Edileceği Adalet Bakanlığı Depo ve Garajlarının Çalıştırılmasına Dair Yönetmeliğin 28 inci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Muhafaza ücretinin hesabı

Madde 3- Adalet Bakanlığının depo ve garajlarındaki mahcuz malın muhafaza ücreti, o malın İcra ve İflâs Kanununun 87 nci maddesine göre takdir edilen değeri üzerinden günlük binde bir olarak hesap edilir. Ancak yapılacak hesaplamalarda mahcuz malın hacmi iki metre küpün üzerinde ise belirlenecek ücretlere binde bir oranında ilave yapılabilir.

Bu yerlerde muhafaza edilen mahcuz motorlu araçlar için maktu olarak;

- a) İş makinelerinden 6,00 YTL
 - b) Otobüs ve kamyonlardan 4,20 YTL
 - c) Minibüs, midibüs ve kamyonetlerden 3,10 YTL
 - d) Diğer binek ve yük vasıtalarından 2,30 YTL
- günlük ücret alınır.

Ancak, altı aydan sonraki muhafaza süresi için bu ücretler 1/2 oranında uygulanır.
Ücretin hesabında muhafazanın hitam bulduğu gün nazara alınmaz.

Muhafaza ücretinin azami haddi

Madde 4- Muhafaza müddeti hitamında bu Tarifenin üçüncü maddesi uyarınca hesap edilecek ücret, mahcuz malın icra ve iflas dairelerince takdir edilen değerinin yüzde otuzunu geçemez. Ancak mahcuz malın takdir edilen değeri dört bin yüz elli yeni liranın üzerinde İse, dört bin yüz elli yeni liranın üzerindeki meblağ için hesap edilecek ücret, aşan miktarın yüzde onbeşini geçemez.

Muhafaza ücretinin alınması

Madde 5- Muhafaza ücreti ilgili icra dairesince muhafaza hitamında bu Tarifeye göre hesap edilip, bu hususta alacaklıdan peşin alınan avanstan karşılanır ve bu suretle tahsil edilen ücret en geç onbeş gün içinde Maliye veznesine ilgili icra dairesince yatırılır ve keyfiyet depo ve garaj memurluğuna yazı ile bildirilir.

Yürürlük

Madde 6- Bu Tebliğ 24/2/2006 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

Madde 7- Bu Tebliğ hükümlerini Adalet Bakam yürütür.

**Ayha
n TOSUN
Hâki
m
Genel
Müdür**

**Uygun Görüşle Arz Ederim
27/01/2006**

**Sadi GÜVEN
Hakim
Müsteşar Yardımcısı**

**O L U R
27/01/2006**

**Fahri KASIRGA
Hakim
Müsteşar**

_____ • _____

Kamu İhale Kurumundan:

Kamu İhale Tebliği
(Tebliğ No: 2006/1)

MADDE 1 - 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun “Eşik Değerler ve Parasal Limitlerin Güncellenmesi” başlıklı 67 nci maddesinde, “Bu Kanunda belirtilen eşik değerler ve parasal limitler bir önceki yılın Toptan Eşya Fiyat Endeksi esas alınarak Kamu İhale Kurumu tarafından güncellenir ve her yıl 1 Şubat tarihinden geçerli olmak üzere aynı tarihe kadar Resmi Gazetede ilan edilir. Ancak güncellemede bir milyon Türk Lirasının altındaki tutarlar dikkate alınmaz.....” hükmü yer almaktadır.

4734 sayılı Kanunda yer alan eşik değerler ve parasal limitler, Kamu İhale Kurumu tarafından Kanunun yukarıda belirtilen hükmü çerçevesinde, 2005 yılı Toptan Eşya Fiyat Endeksi esas alınarak güncellenmiş olup 1 Şubat 2006 tarihinden geçerli olmak üzere uygulanacak limitler anılan Kanunun ilgili maddeleri bazında aşağıda belirtilmiştir.

Buna göre;

1 - “İstisnalar” başlıklı 3 üncü maddenin;

(g) bendinde belirtilen 3.796.571,- YTL. (Üçmilyon yediyüzdoksanaltıbin beşyüzyetmişbir Yeni Türk Lirası), 3.968.935,- YTL (Üçmilyon dokuzyüzaltmışsekizbin dokuzyüzotuzbeş Yeni Türk Lirası),

2 - “Eşik Değerler” başlıklı 8. maddenin;

(a) bendinde belirtilen 453.863,- YTL. (Dörtüzüelliüçbin sekizyüzaltmışüç Yeni Türk Lirası),

474.468,- YTL. (Dörtüzyetmişdörtbin dörtüzüaltmışsekiz Yeni Türk Lirası),

(b) bendinde belirtilen 756.438,- YTL. (Yediyüzelliialtıbin dörtüzüotuzsekiz Yeni Türk Lirası), 790.780,- YTL. (Yediyüzdoksanbin yediyüzseksen Yeni Türk Lirası),

(c) bendinde belirtilen 16.641.656,- YTL. (Onaltımilyon altıyüzkırkbirbin altıyüzelliialtı Yeni Türk Lirası), 17.397.187,- YTL. (Onyedimilyon üçyüzdoksanvedibin yüzseksenvediyeni Yeni Türk Lirası),

3 - “İhale İlan Süreleri ve Kuralları” başlıklı 13 üncü maddenin (b) bendinin;

(1) nolu bendinde belirtilen 49.519,- YTL. (Kırkdokuzbin beşyüzondokuz Yeni Türk Lirası), 51.767,- YTL. (Ellibirbin yediyüzaltmışyedi Yeni Türk Lirası), 99.039,- YTL. (Doksanokuzbin otuzdokuz Yeni Türk Lirası), 103.535,- YTL. (Yüzüçbin beşyüzotuzbeş Yeni Türk Lirası),

(2) nolu bendinde belirtilen 49.519,- YTL ile 99.039,- YTL. (Kırkdokuzbin beşyüzondokuz Yeni Türk Lirası) ile (Doksanokuzbin otuzdokuz Yeni Türk Lirası); 51.767,- YTL. ile 103.535,- YTL. (Ellibirbin yediyüzaltmışyedi Yeni Türk Lirası) ile (Yüzüçbin beşyüzotuzbeş Yeni Türk Lirası), 99.039,- YTL. ile 825.340,- YTL. (Doksanokuzbin otuzdokuz Yeni Türk Lirası) ile (Sekizyüzyirmibeşbin üçyüzkırk Yeni Türk Lirası); 103.535,- YTL. ile 862.810,- YTL. (Yüzüçbin beşyüzotuzbeş Yeni Türk Lirası) ile (Sekizyüzaltmışikibin sekizyüzon Yeni Türk Lirası),

(3) nolu bendinde belirtilen 99.039,- YTL. (Doksanokuzbin otuzdokuz Yeni Türk Lirası), 103.535,- YTL. (Yüzüçbin beşyüzotuzbeş Yeni Türk Lirası), 825.340,- YTL. (Sekizyüzyirmibeşbin üçyüzkırk Yeni Türk Lirası), 862.810,- YTL (Sekizyüzaltmışikibin sekizyüzon Yeni Türk Lirası),

4 - “Pazarlık Usulü” başlıklı 21 inci maddenin;

(f) bendinde belirtilen 82.532,- YTL. (Seksenikibin beşyüzotuziki Yeni Türk Lirası), 86.278,- YTL. (Seksenaltıbin ikiyüzyetmişsekiz Yeni Türk Lirası),

5 - “Doğrudan Temin” başlıklı 22 nci maddenin;

(d) bendinde belirtilen 24.759,- YTL., (Yirmidörtbin yediyüzellidokuz Yeni Türk Lirası), 25.883,- YTL. (Yirmibeşbin sekizyüzseksenüç Yeni Türk Lirası), 8.252,- YTL (Sekizbin ikiyüzelliiki Yeni Türk Lirası), 8.626,- YTL. (Sekizbin altıyüzyirmialtı Yeni Türk Lirası),

6 - “İhale sonucunun ilanı” başlıklı 47 nci maddenin;
Birinci fıkrasında belirtilen 1.650.683,- YTL. (Birmilyon altıyüzeellibin altıyüzseksenüç Yeni Türk Lirası), 1.725.624,- YTL. (Birmilyon yediyüzyirmibeşbin altıyüzyirmidört Yeni Türk Lirası), 3.301.367,- YTL. (Üçmilyon üçyüzbirbin üçyüzaltmışyedi Yeni Türk Lirası), 3.451.249,- YTL. (Üçmilyon dörtyüzeellibirbin ikiyüzkırkdokuz Yeni Türk Lirası),

7 - “Kamu İhale Kurumu” başlıklı 53 üncü maddenin (j) fıkrasının;

(1) nolu bendinde belirtilen 165.066,- YTL. (Yüzaltmışbeşbin altmışaltı Yeni Türk Lirası), 172.560,- YTL. (Yüzyetmişikibin beşyüzaltmış Yeni Türk Lirası),

(2) nolu bendinde belirtilen 245,- YTL. (İkiyüzkırkbeş Yeni Türk Lirası), 256,- YTL. (İkiyüzeallı Yeni Türk Lirası),

8 - “İdarelerce uyulması gereken diğer kurallar” başlıklı 62 nci maddenin;

(h) bendinde belirtilen 99.040,- YTL. (Doksandokuzbin kırk Yeni Türk Lirası), 103.536,- YTL. (Yüzüçbin beşyüzotuzaltı Yeni Türk Lirası),

olarak güncellenmiştir.

1 Şubat 2006 tarihinden itibaren geçerli olacak yukarıda belirtilen Eşik Değerler ve Parasal Limitlere ilişkin, bir önceki dönem ile karşılaştırmalı değerler, ayrıca tablo halinde ekte yer almaktadır.

MADDE 2 - Bütçe türleri 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile yeniden düzenlenen idarelerin, 4734 sayılı kanunun 8 inci maddesi kapsamındaki uygulamalarını 5018 sayılı kanun ile belirlenen bütçe türlerini esas alarak devam etmeleri gerekmektedir.

MADDE 3 - Bu Tebliğ, 1 inci maddesi 01.02.2006 tarihinden olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 - Bu Tebliğ hükümlerini Kamu İhale Kurumu Başkanı yürütür.

EK 1

4734 SAYILI KANUNDA GEÇEN EŞİK DEĞERLER VE PARASAL LİMİTLERİN BİR ÖNCEKİ DÖNEM İLE KARŞILAŞTIRMALI DEĞERLERİNE İLİŞKİN TABLO

01.02.2005 – 31.01.2006 DÖNEMİ DEĞERİ	01.02.2006 – 31.01.2007 DÖNEMİ DEĞERİ
EŞİK DEĞERLER	EŞİK DEĞERLER

MADDE 8

YTL.	YTL.
453.863,00	474.468,00
756.438,00	790.780,00
16.641.656,00	17.397.187,00

PARASAL LİMİTLER	PARASAL LİMİTLER
------------------	------------------

MADDE 3 (g)

YTL.	YTL.
3.796.571,00	3.968.935,00

MADDE 13(b)

49.519,00	51.767,00
99.039,00	103.535,00
825.340,00	862.810,00
MADDE 21 (f)	
82.532,00	86.278,00
MADDE 22(d)	
8.252,00	8.626,00
24.759,00	25.883,00
MADDE 47	
1.650.683,00	1.725.624,00
3.301.367,00	3.451.249,00
MADDE 53(j) 1-2	
165.066,00	172.560,00
245,00	256,00
MADDE 62(h)	
99.040,00	103.536,00

[R.G. 27 Ocak 2006 - 26062]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Devlet Bakanlığında:

Zorunlu Deprem Sigortası Tarife ve Talimatında Değişiklik Yapılmasına İlişkin Tarife ve Talimat

Madde 1 — 22/12/2003 tarihli ve 25324 mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Zorunlu Deprem Sigortası Tarife ve Talimatı’nın 1 inci maddesinin birinci paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

"Ödenecek prim, 3 üncü maddede belirtilen esaslara göre tespit edilen sigorta bedeline, deprem bölgesine ve yapı tarzına göre yukarıdaki tarife uygulanmak suretiyle bulunan tutara 10 YTL ilave edilerek hesaplanır. Ancak ödenecek primin asgari tutarı, deprem bölgesine ve yapı tarzına göre herhangi bir ayırım yapılmaksızın 25 YTL’dir."

Madde 2 — Aynı Tarife ve Talimat’ın 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

"Zorunlu deprem sigortası kapsamında, bir mesken için verilebilecek azami teminat tutarı tüm yapı tarzları için 100 bin YTL’dir."

Madde 3 — Aynı Tarife ve Talimat’ın 3 üncü maddesinde yer alan tablo aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

Yapı Tarzı	Sigorta Bedeli Hesabına Esas Metrekare Bedeli (YTL)
------------	--

A- Çelik, Betonarme Karkas Yapılar	410
B- Yığma Kagir Yapılar	290
C- Diğer Yapılar	155

Madde 4 - Aynı Tarife ve Talimat'ın 7 nci maddesi başlığı ile beraber aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"7. Yetkili Sigorta Şirketlerine ve Acentelerine Ödenecek Komisyon

Doğal Afet Sigortaları Kurumu nam ve hesabına zorunlu deprem sigortası sözleşmesi yapmaya yetkili sigorta şirketlerine, kendileri veya acenteleri tarafından yapılan zorunlu deprem sigortası primi tutarı üzerinden İstanbul ili dahilinde bulunan rizikolar için %12,5 oranında, diğer illerde bulunan rizikolar için %17,5 oranında komisyon ödenir. Ancak, her bir sigorta sözleşmesi itibariyle yetkili sigorta şirketine ödenecek asgari komisyon 8 YTL'dir. Ödenen asgari komisyonun 3 YTL'si sigorta şirketine, 5 YTL'si acenteye aittir. Yukarıda belirtilen oranlar kapsamında sigorta şirketine ödenecek komisyonun 8 YTL'yi aşması durumunda, acenteye verilecek komisyon, asgari tutarın altına düşülmemesi kaydıyla, sigorta şirketi ve acente arasında serbestçe belirlenir.

Yetkili sigorta şirketlerine ve acentelerine, yukarıda belirlenen komisyon oranlarına ilave olarak, Doğal Afet Sigortaları Kurumu Yönetim Kurulunca belirlenecek esaslar dahilinde, bir takvim yılı içinde düzenledikleri yeni sigorta sözleşmesi sayısı dikkate alınarak, sağladıkları toplam net prim üretimi üzerinden %5 oranını aşmayacak şekilde aynı veya nakdi teşvik komisyonu ödenebilir."

Madde 5 — Bu Tarife ve Talimat yayımından iki gün sonra yürürlüğe girer.

[R.G. 6 Şubat 2006 – 26072]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Devlet Bakanlığından:

Bazı Sigorta Genel Şartlarında Değişiklik Yapılmasına Dair Genel Şart

Madde 1 — 12/8/2003 tarih ve 25197 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Karayolları Motorlu Araçlar Zorunlu Mali Sorumluluk Sigortası Genel Şartlarının A.3 maddesine aşağıdaki (l) ve (m) bentleri eklenmiştir:

"l) 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununda belirtilen terör eylemlerinde ve bu eylemlerden doğan sabotajda kullanılan araçların neden olduğu ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununa göre işletenin sorumlu olmadığı zararlar ile aracın terör eylemlerinde kullanıldığını veya kullanılacağını bilerek binen kişilerin zarara uğramaları nedeniyle ileri sürecekleri talepler, aracı terör ve buna bağlı sabotaj eylemlerinde kullanan kişilerin talepleri.

m) Dolaylı zararlar nedeniyle yöneltilecek tazminat talepleri."

Madde 2 — Aynı Genel Şartların C.1 maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

"Sigorta ücretinin tamamı, sözleşme yapılır yapılmaz poliçenin teslimi karşılığında peşinen ödenir."

Madde 3 — Aynı Genel Şartların C.4 maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

"Sigorta sözleşmesi, sözleşmeye taraf olan araç işletenini takip eder. İşleten, sahip olduğu yeni araca ilişkin bilgileri sigortacıya bildirir. Araç grubunda herhangi bir değişiklik meydana gelmesi halinde, C.3 maddesi hükümleri kıyasen uygulanır.

Ancak, sözleşme süresi içinde işletenin değişmesi halinde sigorta sözleşmesi, işletenin değiştiği tarihten itibaren on gün süresince herhangi bir işleme gerek kalmaksızın ve prim ödenmeksizin yeni işleten için de geçerlidir.

Araç değişikliği nedeniyle yeni bir sigorta yaptırılması durumunda, sigortacının işletenin değiştiği tarihe kadar hak kazandığı prim gün esasına göre tespit edilir ve fazlası sigorta ettirene geri verilir."

Madde 4 — 18/1/2004 tarih ve 25350 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Zorunlu Karayolu Taşımacılık Mali Sorumluluk Sigortası Genel Şartlarının A.5 maddesinde yer alan (h) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye aşağıdaki (l) bendi eklenmiştir:

"h) 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununda belirtilen terör eylemleri ve bu eylemlerden doğan sabotaj ile bunları önlemek ve etkilerini azaltmak amacıyla yetkili organlar tarafından yapılan müdahaleler sonucunda meydana gelen zararlar, terör ve buna bağlı sabotaj eylemlerinde bulunanların talepleri, aracın terörist eylemlerde kullanıldığını veya kullanılacağını bilerek araca binen kişilerin zarara uğramaları nedeniyle ileri sürecekleri talepler,

l) Dolaylı zararlar nedeniyle yöneltilecek tazminat talepleri."

Madde 5 — Aynı Genel Şartların B.8 maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

"Meydana gelen zarar öncelikle bu sigortadan karşılanır. Sigorta sözleşmesinin hiç yapılmamış olması, yapılmış fakat geçersiz hale gelmiş olması, süresinin bitmiş olması veya meydana gelen zararın bu sigorta teminatlarının üzerinde bulunması halinde teminatların üzerinde kalan kısım için; sırasıyla 13/10/1983 tarih ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununa göre yapılması zorunlu olan mali sorumluluk sigortasına ve varsa ihtiyari mali sorumluluk sigortasına başvurulur."

Madde 6 — Aynı Genel Şartların C.3 maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

"Herhangi bir nedenle sigortanın feshedilmesi halinde, sigortacı durumu Ulaştırma Bakanlığına bildirir."

Madde 7 — 26/2/2005 tarih ve 25739 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Özel Güvenlik Mali Sorumluluk Sigortası Genel Şartlarının başlığı, "Özel Güvenlik Zorunlu Mali Sorumluluk Sigortası Genel Şartları" şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 8 — Aynı Genel Şartların A.1 maddesinin ilk fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

"Sigortacı, sigorta ettiren tarafından 5188 sayılı Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanuna istinaden istihdam ettikleri özel güvenlik görevlilerinin, özel güvenlik hizmetine dair mevzuat çerçevesindeki görevlerini yerine getirmeleri sırasında üçüncü şahıslara verecekleri zararları, sigorta poliçesinde belirtilen tutara kadar teminat altına alır.

Madde 9 — Aynı Genel Şartların A.3.4 maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

"Maddi zarar teminatı, zarara sebebiyet veren olay nedeniyle zarar görenlerin taşınır ve taşınmaz mal varlıklarına gelebilecek zararları karşılar."

Madde 10 — Aynı Genel Şartların A.5 maddesinin (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

"c) Zarara sebebiyet veren bir olay sonucunda, sağlanan özel güvenlik hizmetinin eksik veya yetersiz olduğu iddiasıyla özel güvenlik görevlilerinin mesleki sorumlulukları nedeniyle sigorta ettirene yöneltilebilecek zarar ve ziyan talepleri,"

Madde 11 — Aynı Genel Şartların A.6 maddesi genel şartlardan çıkartılmış, A.5 maddesine aşağıdaki (l) bendi eklenmiştir:

"l) Manevi tazminat talepleri,"

 [İçindekilere dön](#)

İlân

Adalet Bakanlığından :

Karabük Asliye 2. Hukuk Mahkemesine ait 1994/101 Esas, 1996/106 Karar sayılı dosyanın sel felaketinde kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve adı geçen kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

[R.G. 30 Ocak 2006 – 26065]

 [İçindekilere dön](#)

Duyurular

T.C
ADALET BAKANLIĞI
Ceza İşleri Genel Müdürlüğü

Sayı : B.03.0.CİG.0.00.00.5-659-15-2006/
Konu : Parmak izi hizmetleri

27/01/2006

30.01.06 002551

CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA

T.C. İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğünden alman 15/12/2005 tarihli ve B.05.İ.EGM.0.34.12.08/3263-5562-4906-214513 sayılı ve "Parmak izi hizmetleri" konulu yazıda;

Emniyet Genel Müdürlüğü Kriminal Polis Lâbaratuvarları Dairesi Başkanlığı tarafından yürütülen AFİŞ (otomatik Parmak İzi Teşhis Sistemi) Projesinin 81 il Emniyet Müdürlüğünde 16/08/2004 tarihi itibarıyla faaliyete geçirildiği ve halen veri giriş çalışmalarının tüm illerde devam ettiği, daha önce sadece merkezde yapılabilen AFİŞ veri giriş işlemlerinin artık merkez sisteme on-line olarak bağlı bulunan tüm il Emniyet Müdürlüklerinde yapıldığı, Olay Yeri İnceleme ve Kimlik Tespit Şube Müdürlüklerinde AFİŞ projesi kapsamında kurulu bulunan kendi sistemlerinden sorgulama ve tespit işlemleri gerçekleştirilebildiğinden ötürü söz konusu hizmetlere hız kazandırmak, zamandan ve posta masraflarından tasarruf etmek amacıyla parmak İzlerinin, Emniyet Genel Müdürlüğüne gönderilmediği bildirilmiştir.

Bu itibarla;

1)Parmak İzi hizmetlerine İlişkin yazı ve taleplerin Emniyet Genel Müdürlüğü yerine, doğrudan İl Emniyet Müdürlüklerine gönderilmesi,

2)Soruşturmalar ya da kovuşturmalarda İlgili olay yerinden alınan parmak izleri ve on parmak izlerinin mukayesesi yapıldıktan sonra arşivlenmeyip, tüm bilgi, belge ve delillerin ilgili adli birimlere gönderilmesi sebebiyle, daha sonra aynı işlemlerle ilgili bilgi talebi

olduğunda iade edilen delillerin mukayese yapılabilmesi için ilgili Emniyet Müdürlüğüne gönderilmesi,

Konularında gereken dikkat ve özenin gösterilmesini, keyfiyetin merkezdeki Cumhuriyet savcılar ile yargı çevrenizdeki Cumhuriyet başsavcılıklarına ve bilgileri bakımından mahkemelere de duyurulmasını rica ederim.

Fahri KASIRGA
Hâkim
Bakana.
Müsteşar

DAĞITIM:

Gereği:

Ağır Ceza Merkezi

Cumhuriyet Başsavcılıklarına

Bilgi:

İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğüne

— • —

 [İçindekilere dön](#)

OCAK / 2006

A) İSTİFA EDEN VEYA MESLEKTEN AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	36048	Yılmaz ABOŞOĞLU	Kartal Cumhuriyet Savcısı	29.12.2005
2-	34492	Ahmet Fethi TOPTAŞ	Ankara Cumhuriyet Savcısı	19.01.2006
3-	92520	Kürşat GÖKTÜRK	Kırklareli Hâkimi	20.01.2006

B) İSTEĞİ ÜZERİNE EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	17659	Turgut BANOĞLU	Ankara Cumhuriyet Savcısı	29.12.2005
2-	16960	Fikret ABAN	Balıkesir Hâkimi	01.01.2006
3-	20384	Rıza ILGIN	Ankara Hâkimi	04.01.2006
4-	25191	Mustafa EKİNCİ	Yargıtay Cumhuriyet Savcısı	06.01.2006
5-	26482	Burhan YAYICI	Geyve Hâkimi	06.01.2006
6-	24972	Nail YALÇIN	Bozüyük Hâkimi	16.01.2006
7-	24427	Ömer Faruk KÖKSAL	İzmir Cumhuriyet Savcısı	17.01.2006
8-	18301	Yaşar DURU	Bakırköy Hâkimi	18.01.2006
9-	20673	Osman ALTAY	Kocaeli Cumhuriyet Savcısı	24.01.2006
10-	23385	Ünal KAHVECİ	Beyoğlu Cumhuriyet Savcısı	24.01.2006
11-	26731	Şerif AYKUT	Van Vergi Mahkemesi Üyesi	24.01.2006
12-	20292	Mehmet KOLUKISA	Bakırköy Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı	26.01.2006
13-	26671	Cavit DURU	İzmir Vergi Mahkemesi Başkanı	26.01.2006
14-	24773	Musa Selman ÜNSAL	Ankara Cumhuriyet Savcısı	30.01.2006

C) YAŞ HADDİNDEN EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	24720	Halis KÜÇÜKSUBAŞI	İzmir Cumhuriyet Başsavcı Vekili	05.01.2006
2-	19686	Mehmet KARASAKALOĞLU	Zeytinburnu Hâkimi	11.01.2006

3-	18593	Bilal KARTAL	Yargıtay Dördüncü Hukuk Dairesi Başkanı	19.01.2006
4-	17296	Necmeddin DENKDEMİR	Beyoğlu Ticaret Mahkemesi Başkanı	24.01.2006
5-	18951	Ali KERİMOĞLU	Ankara Hâkimi	25.01.2006

— • —

 [İçindekilere dön](#)

DUYURU

4 Şubat 2006 tarih ve 26070 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Maliye Bakanlığında Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No: 355), **7 Şubat 2006 tarih ve 26073 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan** 1.2.2006 tarih ve 5452 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararıyla Değişiklik Yapılması hakkında Kanun, Maliye Bakanlığında 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Uygulama Talimatı (Sıra no: 2), **8 Şubat 2006 tarih ve 26074 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan** 25.1.2006 tarih ve 5449 sayılı Kalkınma Ajanslarının Kuruluşu, Koordinasyonu ve Görevleri Hakkında Kanun, yer darlığı nedeniyle Bülten'e alınmamıştır.